

54-55
56-57-58
Handelingen 59-60 -61

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van juli 1990

ACTUELE INTERPELLATIES
ACTUELE VRAGEN
BIJZONDER FONDS VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
BUITENLANDS BELEID
GEMEENTEFONDS
INTERPELLATIES
MILIEUBELEIDSPLAN EN NATUURONTWIKKELINGSPLAN
ONDERWIJS
POLITIEK VERLOF PERSONEEL VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST
REKENING VLAAMSE RAAD 1989
VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT
VLAAMSE COMMISSIE VOOR PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ
VLAAMS FONDS VOOR DE INTEGRATIE VAN KANSARMEN
WERKGELEGENHEID NIET COMMERCIELE SECTOR
WERKINGSBEGROTING VLAAMSE RAAD 1990

Inhoud

Nr. 54 **Donderdag 5 juli 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1931

Ontwerp van decreet houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest — 368 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1931
Sprekers : de heren I. Egelmeers, verslaggever, J. Laverge, J. De Roo, mevrouw M. Vogels, mevrouw M. De Meyer en Minister R. De Wulf

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1937
Sprekers : de heer J. Laverge en Minister R. De Wulf

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artike-

len 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyesen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig verzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)
1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs
2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking, blz. 1939
Sprekers : de heren C. Moors, verslaggever, A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck en Minister D. Coens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1953

Nr. 55 **Donderdag 5 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1955

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging”

in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyesen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig verzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)
1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs
2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking, blz. 1955

Sprekers : de heren M. Van Peel en E. Baldewijns

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1964

Sprekers : de heren C. Moors, verslaggever en J. Cuyvers

Ontwerp van decreet houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest — 368 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1965

Spreker : de heer J. Timmermans

Hoofdelijke stemming, blz. 1966

Spreker : mevrouw M. Vogels

Motie van aanbeveling van de heer A. Kempinaire tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven betreffende het buitenlands beleid van de Vlaamse Executieve — 372 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1968

Sprekers : de heren A. Kempinaire en H. Suykerbuyk

Motie van aanbeveling van mevrouw M. P. Kestelijn-Sierens, de heren D. Van der Maelen en H. Candries tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven betreffende het buitenlandse en extern beleid van de Vlaamse Executieve — 308 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1971

Spreker : de heer J. Laverge

Motie van aanbeveling van de heren H. Suykerbuyk, A. De Beul, en D. Van der melen c.s., tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven betreffende het buitenlandse en extern beleid van de Vlaamse Executieve — 373 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1972

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderwijs in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in

het onderwijs

— 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstscholen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyens c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1974

Sprekers : de heren W. Van Durme, L. Vanhorenbeek, Minister D. Coens, de heren C. Moors, W. Luyten, M. Van Peel, mevrouw N. Maes, de heren G. Annemans, E. Vandersmissen,

R. Garcia, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, de heer F. Sarens en mevrouw A. Leysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2000

Nr. 56

Vrijdag 6 juli 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2001

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs- — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderwijs in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstscholen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 11 van het koninklijk besluit

van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyssen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendingbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2001

Sprekers : de heren Jos Bosmans, A. Denys, C. Moors, Minister D. Coens, mevrouw N. Maes, de heren J. Weyts, F. Vermeiren, E. Van Rompuy, E. Beyssen en M. Van Peel.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2019

Nr. 57 **Vrijdag 6 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2021

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een ver-

plicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blainpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyssen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendingbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2021

Sprekers : de heren L. Vanhorenbeek, C. Moors, Minister D. Coens, de heren E. De Groot, J. Caudron, L. Dhoore, A. Denys, mevrouw N. Maes, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck en de heer H. Suykerbuyk

Ontwerp van decreet betreffende het Onderwijs-II

— 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2040

Sprekers : mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, Minister D. Coens, de heer W. Van Durme, mevrouw N. Maes, de heren C. Moors, E. Baldewijns, F. Dewinter, W. Luyten, M. Van Peel, G. Annemans, J. Geysels en L. Hancké

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2092

Nr. 58 **Maandag 9 juli 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2093

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de algemene problematiek van de verontreiniging van bodemslib en baggerspecie, blz. 2093

Sprekers : de heren E. Gryp, C. Lisabeth, J. Caudron, A. Denys, Minister T. Kelchtermans en Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer G. Cardoen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werkingsproblemen van het Kasteel van Gaasbeek, blz. 2102

Sprekers : de heren G. Cardoen, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, J. Valkeniers en Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het programma-aanbod van BRT en VTM, blz. 2105

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, Minister P. Dewael, de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en L. Dierickx

Motie van aanbeveling, blz. 2112

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Executieve

ten opzichte van het verlenen van stemrecht aan EG-onderdanen bij gemeenteraadsverkiezingen in de Lidstaat waar ze verblijven en de gevolgen hiervan voor Vlaams Brabant, blz. 2112

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, H. Van Dienderen, H. Suykerbuyk, F. Dielens, G. Annemans, mevrouw M. Vogels, de heer F. Vermeiren en Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2118

Nr. 59 **Maandag 9 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2119

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer W. Cortois tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen, blz. 2119

Sprekers : de heren F. Vermeiren, W. Cortois, L. Peeters, W. De Vlieghe, J. Valkeniers en Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 2132

Ontwerp van decreet betreffende het onderwys II
— 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Aangehouden stemmingen, blz. 2132

Sprekers : Minister D. Coens, de heer W. Van Durme, mevrouw N. Maes, de heren A. Denys, W. Seeuws en R. Daems

Hoofdelijke stemming, blz. 2154

Sprekers : de heren W. Van Durme en G. Annemans, mevrouw N. Maes, de heer H. De Croo, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck, de heren E. Baldeuwijns en C. Moors

Ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds
— 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk

Welzijn

— 340 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 2

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen

— 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2158

Sprekers : de heren L. Peeters, H. Van Wambeke, C. Marchand, verslaggevers, E. Vankeirsbilck, E. Van Vaerenbergh, H. De Loor, R. Deswaene, H. Lauwers, Minister J. Lenssens, de heren J. Geysels, W. Luyten, M. Van houtte, L. Dhoore, W. Peeters en Minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds
— 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2182

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn

— 340 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2183

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen

— 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2184

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2186

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, Minister L. Van den Bossche, de heren M. Capoen, G. Janzegers en R. Vanlerbergh

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2190

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2191

Regeling der werkzaamheden, blz. 2191

Nr. 60

Dinsdag 10 juli 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2193

Ontwerp van decreet tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Beleid

— 350 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2193

Sprekers : de heren L. Bril, verslaggever, P. Deprez, C. Lisabeth, F. Vermeiren, Minister N. De Batselier, de heren R. Denys, P. Vangansbeke en F. Aerts

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2210

Spreeker : de heer F. Aerts

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij
— 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2212

Sprekers : de heren J. Ansoms, verslaggever en J. Beckers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2220

Nr. 61

Dinsdag 10 juli 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2221

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het overlegbeleid met betrekking tot de ambulante welzijnszorg, blz. 2221

Actuele vraag van de heer G. Moens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de fusie van drie ziekenhuizen in het Limburgse tot Algemeen Ziekenhuis Vesalius, blz. 2222

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de gedeeltelijke ingebruikneming van de afvalwatercollector Tessengerlo-Antwerpen door de NV Antwerpse Waterwerken voor het vervoer van drinkwater, blz. 2222

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het gebruiken van asbestcementbuizen door de NV Antwerpse Waterwerken te Deurne en te Borgerhout, blz. 2223

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de situatie van het personeel en de toekomst van BLOSO, blz. 2224

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de erkenning van de Vlaamse feestdag, 11 juli, tot een betaalde feestdag voor de Vlaamse Gemeenschap, blz. 2225

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de keuze van een financiële instelling voor het behartigen van de Vlaamse thesaurieverrichtingen, blz. 2226

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de winning van berggrind, blz. 2228

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het standpunt van de Europese Commissie inzake het subsidiëren van de restauratie van historische gebouwen door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 2229

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwaanvraag voor een deel van de uitbreidingswerken aan de nationale luchthaven, blz. 2230

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de aanwezigheid van migrantenkinderen in het onderwijs, blz. 2230

Sprekers : de heer F. Dewinter, mevrouw M. De Meyer en Minister D. Coens

Actuele interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de afvalverwerking in Limburg, blz. 2233

Sprekers : de heren J. Dufaux, E. Vandebosch, J. Geysels en Minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het tracé van de Havenweg ten noorden van Antwerpen, blz. 2237

Sprekers : de heer H. Van Dienderen en Minister J. Sauwens

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Voordracht van kandidaten voor de benoeming van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht — Nederlandse afdeling

Verdaging, blz. 2241

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij — 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2241

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, H. Van Dienderen, Minister J. Sauwens, de heren P. Van Grembergen, M. Didden, A. Denys, W. Luyten, G. Verhofstadt

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2253

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, J. De Seranno, A. Denys en P. Van Grembergen

Ontwerp van decreet tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds, en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest — 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 2261

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 2263

Sprekers : de heren J. Geysels en H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn — 340 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2264

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen — 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 2265

Hoofdelijke stemming, blz. 2267

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen — 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 2269

Spreker : de heer G. Janzegers

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2270

Ontwerp van decreet tot reorganisatie van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid

— 350 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 2271

Sprekers : de heer L. Bril en Minister N. De Batselier

Hoofdelijke stemming, blz. 2272

Sprekers : de heren F. Vermeiren en L. Bril

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij — 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 2273

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. Denys, H. Van Dienderen, H. Coveliers, A. Beckers, L. Hancké, W. Cortois en P. Van Grembergen

Hoofdelijke stemming, blz. 2285

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Actuele interpellaties (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de aanwezigheid van migrantenkinderen in het onderwijs

Motie van aanbeveling, blz. 2286

Beleidsbrief

Milieubeleidsplan en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen — Voorstellen voor 1990-1995, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Verdaging, blz. 2287

Vakantiewensen, blz. 2287

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2287

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— De vergadering wordt geopend om 14 uur.

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Steverlynck, G. Verhaegen ; gezondheidsredenen.

E. Derycke, J. Sleenckx ; buitenslands.

J. Laverge, M. Mahieu, L. Van den Brande ; ambtsverplichtingen.

L. Vanhorenbeek ; familieverbindingen.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer W. Cortois tot de heer T. Kelchtermans, Ge-

meenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Vermeiren, Cortois en Leo Peeters tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik constateer met veel interesse dat ik niet alleen ben om de succes-story — zoals u ze genoemd hebt — van de problematiek van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant te benaderen. Ik zal mij dan ook tot enkele algemene beschouwingen beperken en grijp naar het verleden terug omdat in deze zaak de oplossing het belangrijkste moet zijn en niet de benadering vanuit een of ander oogpunt. Ik zeg dit reeds van toen ik provinciaal raadslid was en nog deel uitmaakte van vergaderingen die onder meer werden voorgezeten door de toenmalige arrondissementscommissaris, die voorzitter was van een intercommunale en in 1977 reeds zei dat het vijf voor twaalf was en dat

een oplossing zo vlug mogelijk moest worden gevonden. Naar mijn oordeel werden toen fouten gemaakt omdat van bij de aanvang over de politieke groepen heen geen consensus werd bereikt. Men heeft toen de fout gemaakt een bepaalde beslissing door te drukken tegen de zin in van de verschillende politieke fracties of van de mandatarissen van de gemeenten. De vergissing die toen werd gemaakt wordt vandaag overgedaan. Iedereen weet dat de geschiedenis zich herhaalt, maar wanneer men weet dat in het verleden fouten werden gemaakt, moeten wij er vandaag toch lessen uit trekken opdat dezelfde fouten niet opnieuw worden gemaakt.

Mijnheer de Minister, in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in Vlaams Brabant werd destijds de beslissing genomen drie breekwerven te bouwen in Nossegem, Meise en Pepingen. Zij werden op dat ogenblik reeds betwist omdat het systeem toen reeds achterhaald was en omdat bleek dat het op vele plaatsen meer aangewezen was een verbrandingsoven te installeren. Toen werden in de verschillende regio's van het land andere beslissingen genomen die mede gefinancierd werden door de hogere overheid. In Vlaams Brabant gingen dan ook de poppen aan het dansen.

Dat is niet nieuw en vandaag dansen ze opnieuw. Zo kwam het dat er slechts twee breekwerven werden ingericht, namelijk te Zaventem en te Meise en dat ze nooit een consensus hebben bereikt over de installatie van een derde breekwerf in Pepingen. Zo kwam het dat de toen vooropgestelde oplossing achterhaald is en er sinds vier à vijf jaar zeer zware problemen

Vermeiren

zijn gerezen met de ophaling van het huisvuil. Wij kennen de perikelen allemaal : problemen met het aanvaarden van het afval, het verlenen van vergunningen in Waals Brabant door Minister Lutgen die het mogelijk maken te storten bijvoorbeeld in Mont-Saint-Guibert. Wanneer wij deze hele geschiedenis bekijken, is het bevreemdend vandaag vast te stellen dat de Minister een beslissing heeft genomen tegen de zin in van vele lokale politieke mandatarissen en verscheidene groepen binnen de intercommunales. De Minister neemt een beslissing die door bepaalde mensen binnen de intercommunales destijds werd voorgesteld, maar waartegen zij nu zelf gekant zijn. Ik verduidelijk het.

Mijnheer de Minister, u hebt het goede initiatief genomen erop aan te dringen een bestuursgenootschap op te richten waarin men vertegenwoordigers van de vijf Vlaamse intercommunales terugvindt. Dit genootschap verklaart dat een goede oplossing erin zou bestaan een verbrandingsoven te installeren. Het kan zich echter niet uitspreken over de concrete inplanting ervan, omdat er geen consensus over bestaat. Uit de verslagen blijkt duidelijk dat het dossier niet rijp is om erover op een gezonde en voor alle partijen aanvaardbare manier een beslissing te nemen. Toch neemt u ze. Waarom hebt u, wetend dat er geen consensus bestond, niet het initiatief genomen om bijvoorbeeld de betrokken burgemeesters uit te nodigen daarover gesprekken te voeren op uw kabinet, met de bedoeling het probleem op te lossen en niet het te verzwaren ? U wist dat er redenen tot discussie bestonden, want zelfs binnen uw eigen partij verschillen twee zwaargewichten, een vice-premier en een bestendig afgevaardigde, van mening. De ene wordt tegen de andere uitgespeeld en op een openbare vergadering werd zelfs verklaard dat men wel zou zien wie het zal halen. Het zou beter zijn tot een consensus te komen over de eventuele inplanting. Op het probleem van de exploitatie zelf zal ik later ingaan. U neemt dus een beslissing, maar u weet dat er onmiddellijk andere problemen rijzen. Waar men

de verbrandingsoven ook inplant, welke oplossing men ook vindt, er moet steeds een overgangperiode zijn, waar ook weer beslissingen moeten worden genomen.

Ik sta kort stil bij het feit dat vele gemeenten uit Vlaams Brabant de beslissing hebben genomen om voor het Arbitragehof het dossier van de betaling van 350 frank per ton te laten beslechten. De Minister kent zeer goed de huidige problematiek. De gemeenten uit Vlaams Brabant die storten in Mont-Saint-Guibert moesten 62,5 frank per ton betalen aan de Intercommunale du Brabant wallon, 10 frank per ton aan de gemeente Mont-Saint-Guibert of 20 frank per ton aan de gemeente Chaumont-Gistoux. Bovendien heeft de Waalse Gewestminister zijn Executieve voorgesteld 900 frank per ton te laten betalen bovenop de 350 frank die de Vlamingen volgens het decreet van de Vlaamse Executieve reeds moeten betalen. Deze toestand is onhoudbaar.

Mijnheer de Minister, de discussie hier en in het Arbitragehof kan worden vermeden wanneer u tijdens de overgangperiode een eventuele storttaks, geheven door de Waalse Executieve, ten laste neemt van uw departement.

Het is toch niet mogelijk dat men in een bepaalde regio een storttaks moet betalen aan de Vlaamse Gemeenschap, de Waalse Gemeenschap, het IBW of aan de een of andere gemeente. Duidelijkheid is hier geboden.

Mijnheer de Minister, ik begrijp niet waarom u in de overgangperiode — bijna *manu militari* — een dergelijke beslissing heeft genomen.

De heer Cortois zal het straks hebben over de inplanting van de verbrandingsoven. Mijnheer de Minister, u heeft dit terrein gekozen niettegenstaande het verzet van belangrijke personen binnen en buiten de Intercommunale.

In diverse persberichten las ik dat er sprake is van bodemverontreiniging. Is dit correct, zo ja, waarom heeft u dit terrein gekozen ? Indien de bodem er verontreinigd is — en de

kans daartoe is zeer groot — zal er een sanering worden doorgevoerd en hoeveel zal deze operatie kosten ? Wanneer de verbrandingsoven er niet komt, welke maatregelen zal u dan nemen om het terrein te saneren ? Wordt er nu reeds overwogen de verbrandingsoven op een ander terrein in te planten ; zo ja, in welke gemeente ? Mijnheer de Minister, ik woonde een vergadering bij van mandatarissen van verschillende gemeenten, zij stelden zich verontrust, bijna verontwaardigd vragen over de door u vooropgestelde compensatiemaatregelen.

In mijn gemeente, Zaventem, is de nationale luchthaven gevestigd, een drukke luchthaven met 8 miljoen passagiers. Zaventem is bijgevolg een verkeersader, the heart of Europe. Volgens een milieueffectrapport van de luchthaven passeren er dagelijks 37.000 voertuigen en valt er 350 ton roet per jaar.

Kunnen ook andere gemeenten aanspraak maken op compensatiemaatregelen ? Van waar zullen de financiële middelen komen ? Mijnheer de Minister, zal u, net als uw collega's Tobbacq en Van den Bossche uit de nationale Regering, geschenken uitdelen die u niet zelf moet betalen ?

Mijnheer de Minister, in feite doet u precies hetzelfde. U zegt dat de gemeente Grimbergen een compensatie zal ontvangen. De burger van die gemeente zal dus niet moeten betalen voor zijn huisvuilophaling. U voegt er echter aan toe dat dit zal worden verrekend ten laste van de andere gemeenten. Dat gaat toch niet op. Elke gemeente zal naar een middel zoeken om in aanmerking te komen voor die compensatiemaatregel. U heeft het misschien gedeeltelijk bij het rechte eind, in die zin dat wanneer een bepaalde gemeente of regio te veel milieuhinder ondervindt, wat zijn repercussies heeft op de totaliteit van die streek, zij aanspraak moet kunnen maken op compensaties. U moet daarvoor echter de middelen uittrekken. U moet de solidariteit laten spelen binnen de Vlaamse Raad. Het is verkeerd dit alleen ten laste te leggen van de regio's. Er moeten hiervoor oplossingen worden gezocht. Mijnheer de Minister, weet u of er zich

Vermeiren

in het verleden al gelijkaardige gevallen hebben voorgedaan waarop u eventueel zou kunnen steunen ?

Tot slot wil ik nog even stilstaan bij de organisatie van het containerpark. De idee van het selectief ophalen is goed. Wij moeten ons inderdaad spiegelen aan toestanden in het buitenland. Er is trouwens een bekende Vlaming die daarmee geschiedenis heeft gemaakt in Canada, de heer Mike De Groot, die een groot bedrijf heeft opgericht inzake het selectief ophalen. Ik haal dit uit een studie aan hem gewijd in Trends. Wij kunnen daaruit veel leren en moeten in die zin ijveren. U legt vandaag aan de gemeenten de verantwoordelijkheid op voor de oprichting van een containerpark. Bepaalde gemeenten hebben in die zin beslissingen genomen omdat de intercommunales ze opdringen. Feit is echter dat het selectief opgehaald huisvuil niet meer weg kan, de markt is ingestort. Door uw systeem wordt de ophaling duurder. Daarbij komt dat men het selectief opgehaald vuil terugvindt bij het niet geselecteerde. Wanneer men de gemeenten verplicht kosten te maken voor een goed doel dan meen ik dat het voorbarig is beslissingen te nemen alvorens degelijke oplossingen zijn uitgewerkt voor de toekomst.

Wij weten dat u daaraan werkt. Wij kennen uw milieuplan, wat niet betekent dat wij met alle aspecten ervan akkoord gaan. Wij mogen echter ook niet teveel in de toekomst leven en moeten streven naar een ideale oplossing zonder daarbij een chaos te creëren. In ons arrondissement is er chaos. Niemand weet waar hij aan toe is, in de vijf bestaande intercommunales ontbreekt ieder vorm van samenspraak en in de politieke partijen ook in uw partij, mijnheer de Minister, woedt een burgeroorlog. De oplossing die u geeft door voor de verbrandingsoven een duidelijke plaats aan te wijzen is verkeerd. Wij moeten de nodige lessen leren uit de geschiedenis en u moet ervoor zorgen dat wij niet opnieuw vervallen in dezelfde fouten en dat wij over twintig jaar niet nog steeds met dezelfde problemen zitten als vandaag. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, collega's, op 14 mei 1990 maakte Minister Kelchtermans bekend dat hij na zorgvuldig studiewerk — ik citeer persartikels — de mammoetverbrandingsoven met een capaciteit van 460.000 ton, bestemd voor de verbranding van het huisvuil van de één miljoen inwoners van Vlaams Brabant, te Grimbergen zou inplanten, op een terrein groot 6 hectaren, gelegen aan het kruispunt van de Westvaardijk en de Fabrieksweg, langsheen het Zeekanaal Brussel-Willebroek.

Mijnheer de Gemeenschapsminister, ik hoof u niet meer te herhalen dat wij, om redenen u wel bekend, radicaal gekant zijn tegen uw visie en dat de bevolking massaal protesteert, niet alleen in Grimbergen maar ook in Vilvoorde en in de omliggende gemeenten. Aan bijkomende milieulast heeft dit reeds zwaar getroffen gebied, geen nood. Al die weken heeft de Gemeenschapsminister, in deze Raad en ook voor de publieke opinie, ondubbelzinnig en duidelijk verklaard dat zijn besluit doordacht was en dat dit voor de gemeenschap de meest rendabele en de meest gunstige financiële en economische regeling was. De milieulast moest het betrokken gebied er dan maar bij nemen. Uw politiek besluit, waarvoor u de volledige politieke verantwoordelijkheid opeiste, steunde op drie beleidspijlers : ten eerste, de mammoetverbrandingsoven voor heel Vlaams Brabant te Grimbergen ; ten tweede, beheersstructuren die rusten op samenwerking met de privé-sector en waarin van de kant van de overheid de intercommunales Haviland en Interleuven — God weet waarom — op regionaal vlak een bevoorrechte monopoliepositie verwerven en ten derde, de inplanting op een uiterst geschikt financieel-economisch voordelig terrein, met name de site van 6 hectaren die in de volksmond de Zoete Dood wordt genoemd en eigendom is van Tessenderlo Chemie.

Vandaag gaat het en laat ons daarover duidelijk zijn, niet over de tota-

liteit van het dossier maar wel over de wijze waarop de derde pijler van uw besluit, met name het verwerven van en het inplanten op het terrein van Tessenderlo Chemie, werd opgebouwd. Tussen 14 mei en dinsdag 3 juli was er inzake uw verklaring geen vuiltje aan de lucht, ook niet in de grond. Wel verschenen er in het weekend vóór en na 1 juli alarmerende berichten over de toestand van het terrein dat u voor 120 tot 150 miljoen frank van Tessenderlo Chemie wil verwerven.

Bondig samengevat komt het erop neer dat naast de aankoop van ongeveer 120 tot 150 miljoen de opruimingskosten van dit vergiftigd terrein minimum 360 miljoen frank zouden vergen. Men citeert mij sinds vanmorgen zelfs 500 miljoen frank wat tot de ontzettende conclusie leidt dat u wekenlang de aankoop of de onteigening van een terrein hebt verdedigd waarvoor de vervuiler-eigenaar 120 tot 150 miljoen zou opstrijken, aan de opruimingskosten ontsnapt en het Vlaams Gewest met minimaal 360 miljoen extra kosten opgezadeld wordt. Het terrein van de Zoete Dood zou aan de Gemeenschap uiteindelijk meer dan een half miljard hebben gekost.

Mijnheer de Minister, ik hoof u niet te zeggen dat uw houding vragen doet rijzen omtrent uw bekwaamheid en uw persoonlijke politieke verantwoordelijkheid.

Duidelijkheid in dit dossier is nu gewenst. Daarom stel ik u een aantal precieze vragen.

Een, wie heeft u — ik vraag naam en toenaam van de persoon, de groep of de instelling — het terrein als inplantingsplaats voor de verbrandingsoven voorgesteld of nam u, of uw kabinet daartoe zelf het initiatief ?

Twee, wanneer en waar is dit contact tot stand gekomen ? In welke vorm is dat gebeurd en bestaan daarover schriftelijke of mondelinge voorstellen ?

Deze vragen zijn voor mij van groot belang. Noch in het Masterplan voor 1995 en evenmin voordien in andere documenten, wordt Grimbergen als mogelijke vestigingsplaats aangege-

Cortois

ven. Men spreekt steeds over Drogenbos Vilvoorde en Leuven. Waar komt u dan in 's hemels naam plotse-ling met Grimbergen vandaan? Wie heeft u dat voorgesteld? Waar, wan-neer en in welke vorm?

Drie, toen u voor het terrein van Tes-senderlo Chemie opteerde moet u toch wel weet hebben gehad van de extreem vervuilde en giftige toestand van dit terrein. Het zopas verschenen jaarverslag van OVAM duidt het ter-rein aan als één van de zeventien blackpoints van Vlaanderen. De re-sultaten van het onderzoek en de me-tingen van het studiecentrum voor kernenergie zijn op uw departement gekend. OVAM heeft tot driemaal toe tijdens de voorbije twee jaar proces-verbaal doen opstellen tegen dit illegaal, giftig industrieel afvalter-rein. Het is schier ondenkbaar dat u en uw kabinet geen weet hadden van deze informatie op het moment dat u op 14 mei 1990 de documenten van Tessenderlo Chemie voor verwerving van het terrein door het Vlaams Ge-west voorstelde of bent u naïefweg en op ongeoorloofd lichtzinnige wijze in de val gelopen die anderen u heb-ben gespannen? Dat zou betekenen – daarop wil ik een klaar en duide-lijk antwoord – dat u een terrein verwerft zonder advies in te winnen bij OVAM. Of had u wel een advies en wist u dus welke financiële aderlat-ing de overheid zou ondergaan en welk financieel cadeau Tessenderlo Chemie kreeg? Daarbij maak ik mij nog de bedenking dat door de aan-koop, het bedrijf waarschijnlijk ver-lost wordt van de gerechtelijke proce-dure die bij de milieu-substituut te Brussel tegen haar loopt.

Vier, is het correct dat in de week vóór 1 juli, de heer Denijs, inspec-teur-generaal bij OVAM of een an-der hoog ambtenaar op direct bevel van u of uw kabinet bezig was met het opstellen van het oteigeningsbe-sluit van het terrein van Tessenderlo Chemie?

Vijf, behoort bij de mogelijke private partners die betrokken zullen worden bij de bouw en de exploitatie van de-zee of andere verbrandingsovens de Franse groep Entreprise Minière et Chimique, een staatsholding die on-

der meer de potasmijnen in de Elzas exploiteert en in Frankrijk een doch-terbedrijf bezit EMC-Service dat zich inlaat met de verwerking en verbran-ding van industrieel en ander afval? Weet u dat de Franse EMC via haar Belgische dochteronderneming waar-van zij 95 ten honderd van het kapi-taal in handen heeft, daarenboven Tessenderlo Chemie controleert?

Mijnheer de Minister, uit uw ant-woord op deze vragen zou de Vlaam-se Raad zich een correct oordeel moeten kunnen vormen of u al dan niet als een onschuldig en onwetend slachtoffer in een enorme manipula-tie bent beland. Een enorme manipu-latie, waarbij u wekenlang in deze Vlaamse Raad en in de pers een be-sluit hebt verdedigd waarvan van-daag duidelijk blijkt dat de gemeen-schap voor honderden miljoenen schade zou hebben opgelopen.

Wij willen van u vernemen wie u in deze val heeft gelokt en nagaan of uw politieke en persoonlijke verant-woordelijkheid niet in het gedrang komt. Wie gedurende weken dit dos-sier steeds opnieuw verdedigt, moet ook duidelijk kunnen zeggen waar-om. Ik hoop dat uw antwoord niet vaag en onvolledig zal zijn.

Ik verheer niet dat ik overweeg de Vlaamse Raad voor te stellen een Onderzoekscommissie op te richten, conform ons Reglement, om na te gaan hoe het komt dat men weken-lang met hardnekkigheid de site Tes-senderlo-Chemie is blijven verdedigen. Voor de verwerking van ons huisvuil en de zuivering van het water zal de Vlaamse overheid honderden miljoenen moeten investeren en blij-ven besteden. Wij moeten toch duide-lijk weten waaraan en hoe de ge-meenschapsgelden worden besteed. Ik heb steeds de indruk dat in dit dossier persoonlijke belangen, waar-schijnlijk zonder uw medeweten, voorrang hadden op het algemeen belang. Die toestand kunnen wij ze-ker niet aanvaarden.

Ten slotte nog een paar woorden over het wanhopig, lachwekkend en toch triestig nieuw inplantingsvoor-stel, het terrein van Fabricom, geen 4 hectaren groot en nog geen 300 me-ter verwijderd van de site van Tessen-

derlo-Chemie. In heel Europa zal geen enkele Minister van Leefmilieu het in zijn hoofd halen op de grens van de dorpskom, op 200 meter van de kerk en van de dorpschool, een dergelijke reusachtige fabriek in te planten. Dit is vandaag niet meer mogelijk.

Mijnheer de Minister, ik hoop klare en duidelijke antwoorden te krijgen op mijn vragen. Het dossier is ernstig genoeg. Het bevat heel wat vragen en ik behoud mij bijgevolg het recht voor, zo u onvolledig antwoordt, het initiatief te nemen de Vlaamse Raad voor te stellen een Onderzoekscom-missie op te richten om na te gaan door wie, waarom en waar de beslis-singen in belangrijke dossiers werden genomen. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Minis-ters, geachte collega's, de aard en de frequentie van mijn uiteenzettingen in de Vlaamse Raad omtrent de in-planting van een verbrandingsinstal-latie voor Vlaams Brabant wijzen er-op dat ik nooit veel vertrouwen heb gehad in de manier waarop dit pro-ject werd overwogen, later uitge-werkt en er uiteindelijk over werd beslist. Door heel dit dossier loopt immers een duister spoor van onlogi-sche beslissingen, al dan niet opzette-lijke desinformatie en vooral knap lobby-werk.

Eerst werd een studiesyndicaat opge-richt met als duidelijke opdracht een economisch valabele, milieuvriende-lijke en verkeerstechnisch adequate oplossing te zoeken voor de verwer-king van het afval uit Vlaams Bra-bant. Dit syndicaat is een paar keer samen geweest en heeft de optie ver-branding als enige mogelijkheid weerhouden. Volgens mij was de in-formele opdracht van het syndicaat niet ruimer.

Volgens het antwoord van de Minis-ter op één van mijn vorige vragen had het syndicaat, eigenaardig genoeg, geen opdracht voor het bepalen van de locatie van de inplanting. Hoe kan een studiegroep zich buigen over ren-dement, milieu en verkeer zonder zich te mogen buigen over de plaats van de inplanting zelf?

L. Peeters

De opdracht was dus van bij de aanvang dubieus en onlogisch. Bovendien werd het syndicaat onder tijdsdruk geplaatst vermits de Minister op 1 januari 1990 een beslissing zou nemen.

Uit die periode dateren ook de uitspraken van een befaamd politicus uit de regio : nooit in Vilvoorde. Of er enig verband bestaat is ons niet geheel duidelijk, maar het blijft een feit dat de Minister op 1 januari 1990 niet besliste.

In de loop van de maand maart 1990 kregen we ook weet van een onderzoek naar een mogelijke inplanting in de buurt van Zottegem. Waarschijnlijk was dat een goed afleidingsmaneuver .

Tegen alle verwachtingen in komt er plots toch een beslissing. Sommige CVP-mandatarissen uit Grimbergen worden door de Minister op de hoogte gebracht van zijn beslissing tot inplanting in Grimbergen, op een terrein gelegen Westvaardijk-Fabrieksweg met een oppervlakte van 4,7 hectare.

Dit waren dus blijkbaar bevoorrechte getuigen van een welbepaalde partij. Nu werd Vilvoorde aan de Darse niet enkel het Vilvoordse, maar plots Grimbergen aan het kanaal. Verbazing alom. Hoe komt Minister Kelchtermans plots in Grimbergen terecht ? De Grimbergse meerderheid gaat ijverig op zoek naar argumenten om deze oven niet op haar grondgebied te krijgen.

Een eerste argument is de erbarmelijke staat van de toevoerweg, die in dat geval door de overheid zou moeten worden overgenomen en opnieuw aangelegd.

Een tweede argument is de meerkost voor het realiseren van energierecuperatie.

Een derde argument bij uitstek, de aanwezigheid van zwaar toxische stoffen in de ondergrond van het terrein, is nooit weerhouden.

Intussen deelde de Minister, naar aanleiding van een actuele vraag, mede dat er bij zijn weten helemaal geen

meerkost verbonden is aan de inplanting Westvaardijk-Fabrieksweg. De aanwezigheid van toxisch afval in de bodem, ontdekt door OVAM in 1986 en de mogelijke financiering van de opruimkost, zijn helemaal niet aan de orde. Het ligt bijgevolg duidelijk in de bedoeling van sommige instanties om bepaalde dingen te verzwijgen.

Het klinkt eigenaardig dat op het moment van de keuze tot inplanting op het terrein te Grimbergen men geen rekening heeft gehouden met het OVAM-rapport. Zou OVAM de Minister niet op de hoogte hebben gebracht van de feitelijke toestand op het terrein Westvaardijk-Fabrieksweg ?

Indien zulks wel gebeurde blijft het zeer de vraag waarom de Minister per se toch aan deze plaats vasthield en of deze informatie wel degelijk ter beschikking van iedereen werd gesteld.

Het is even onbegrijpelijk dat ook het gemeentebestuur van Grimbergen geen melding heeft gemaakt van het argument toxische ondergrond. De gemeente was nochtans in het bezit van de bevindingen van OVAM. Tenzij er ook hier een duidelijke afspraak bestond om dit potje gedekt te laten en binnenskamers te behandelen.

Zo zou het kunnen dat er wel degelijk besprekingen zijn geweest rond het gifstort, waarbij men gezocht heeft naar oplossingen om toxische afval te neutraliseren alvorens met de bouw van de oven te beginnen. Hiervoor moeten er ontegensprekelijk contacten geweest zijn met de eigenaar van het terrein, namelijk Tessenderlo Chemie.

Een delicate operatie, vermits er tegen dit bedrijf door OVAM procesverbaal werd opgemaakt en dit reeds in oktober 1986 werd overgemaakt aan de Procureur des Konings.

Zowel de financiële kost in verband met de verwerving en de sanering van het gebied, als de technische kant van deze operatie, moeten hierbij aan de orde zijn geweest.

De Intercommunale Haviland, bij

protocol voorzien als de verwerper van het terrein, werd nooit op de hoogte gebracht van de feitelijke toestand en de zware hypotheek die op dit terrein was gevestigd.

Op 6 juni 1990 wordt er door het kabinet-Kelchtermans een ontwerp-protocol overgemaakt aan Haviland, waarin duidelijk sprake is van een terrein te Grimbergen, Westvaardijk-Fabrieksweg, met een oppervlakte van 4,7 ha. Geen twijfel mogelijk dus. Het black point-terrein van Tessenderlo-Chemie zit in de belangensrijd.

Bij de bespreking van het protocol op 11 juni en 18 juni 1990 weet blijkbaar niemand iets af van de toxische ondergrond. Of liever gezegd, niemand maakte er melding van. Het protocol werd dan ook ter goedkeuring voorgedragen zonder dat de raad van bestuur over alle belangrijke gegevens beschikt. Dit protocol wordt bovendien nu totaal ongeldig, vermits het slechts betrekking heeft op dit welbepaald terrein. Dit staat zeer uitdrukkelijk vermeld in de overwegingen. Het is spijtig dat u op die manier Haviland de verbintenis heeft laten aangaan om dit terrein van Tessenderlo Chemie, een black-point, te laten verwerven.

Op die raad van bestuur werd wel lezing gegeven van een brief van OVAM van 12 juni waarin in opdracht van de Minister werd gevraagd naar gegevens betreffende kadasterplannen en nummers voor het terrein Westvaardijk-Fabrieksweg. De Minister had blijkbaar opdracht gegeven om het onteigeningsdossier samen te stellen.

Ook eigenaardig, want bij OVAM kent men het betrokken terrein als zijn broekzak.

Het is namelijk één van de zestien black points en het kreeg nog bijzondere aandacht in het laatste jaarverslag van OVAM.

Zou het kunnen dat OVAM bijgevolg, wetende dat de Minister toch bleef opteren voor dit terrein, zich heeft willen indekken ?

Pas op 29 juni 1990 legt de pers voor de eerste maal de link tussen het ille-

Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting T. Kelchtermans (CVP) werd geïnterpelleerd over de huisvuilverwerkingsproblematiek

gaal gifstort en de bouw van de verbrandingsoven.

We komen aan de weet dat Tessenderlo Chemie deel uitmaakt van een Franse holding die via een aantal zustermaatschappijen — de heer Cortois heeft dit geschetst — instaat voor de bouw van verbrandingsovens.

Intussen werd ook duidelijk dat een lid van dit halfroond, niet zonder politieke invloed in het Brusselse, zeer onlangs lid werd van de beheersstructuren van Tessenderlo Chemie. (*Gemompel bij de PVV*)

Toch eigenaardig dat dit juist nu gebeurt, op dit moment en in dit bedrijf.

Het wordt duidelijk dat de geraamde kostprijs van aankoop en sanering om en bij het half miljard zou bedragen.

We tasten hierbij volledig in het duister omtrent enige overeenkomst met de huidige eigenaar.

Juist omwille van het feit dat elke openbaarheid vermeden werd, zou-

den we dus kunnen veronderstellen dat het in feite om een reuze cadeau ging aan een belangengroep.

Deze groep zou de terreinen kunnen verkocht hebben, het gifstort laten saneren door de overheid en op het gezuiverde terrein achteraf de oven bouwen. Een miljardenoperatie.

Uiterekend op 29 juni 1990 ook, dag van het artikel in de pers, komt u blijkbaar eveneens tot de bevinding dat de optie Westvaardijk-Fabrieksweg niet kan weerhouden worden.

Na opdracht gegeven te hebben om het onteigeningsdossier op te stellen. Nadat bewezen is dat u nooit met één woord heeft gerept over de problemen met de ondergrond binnen dit terrein.

Heeft de Minister de bedoeling gehad om twee vliegen in één klap te slaan ? Het gifstort inkapselen of verwijderen en een oven bouwen ?

Dat zou een mogelijke thesis kunnen zijn, die evenwel een zware hypothese legt op de problematiek verbrandingsovens in Vlaanderen, een onderwerp dat al zo moeilijk ligt in de publieke opinie.

Lag het hierbij in zijn bedoeling om de kostprijs van heel de operatie, of liever de verliespost van heel de operatie op de gemeenschap te verhalen ? Wij zouden kunnen zeggen : tot nut van 't algemeen en voornamelijk in het belang van enkele betrokkenen, tenzij het bedrijf de absolute mogelijkheid had van met dit dossier een reuzezaak te forceren. Ik meen te mogen zeggen dat dit zo was.

Deze gissingen heeft de Minister enkel te danken aan de stuntelige manier van aanpakken, waardoor er achterdocht ontstond in heel dit dossier en waarschijnlijk ook helemaal niet ten onrechte.

Daarmee is de kous evenwel niet af.

Wil de Minister nu blijven volhouden dat de keuze-Grimbergen een goede inplantingsplaats is, dan moet hij binnen die gemeente op zoek gaan naar een nieuw terrein.

Dat is niet zo evident.

Het gebied dat men nu op het oog zou hebben ligt namelijk vlak in de woonkern van Verbrande Brug en paalt aan de vetmelterij FMS.

Dit bedrijf kreeg in Neder-Over-Heembeek geen toestemming voor het exploiteren, omwille van de nabijheid van Carcoke en kwam zo naar Grimbergen afgezakt.

Dit vetverwerkend bedrijf dat producten maakt voor menselijke consumptie, zou nu moeten functioneren met een verbrandingsoven naast de deur en dit dus blijkbaar omdat er na het geheime scenario met Tessenderlo-Chemie nu geen andere uitwijkmogelijkheid meer is.

Mijnheer de Minister, bij mijn interpellatieverzoek heb ik een aantal zeer concrete vragen meegedeeld en wil deze hier dus hernemen, zoals ook grotendeels geformuleerd door de heer Cortois.

Een, was u op de hoogte van de inhoud van het inspectieverslag van OVAM in verband met deze illegale stortplaats en in welke mate werd hiermee rekening gehouden bij de keuze van de inplantingsplaats ? Werden ook alle afgevaardigden van het studiesyndicaat hierover ingelicht ?

Twee, welke initiatieven werden reeds genomen om een sanering van het bedoeld terrein mogelijk te maken en aldus Tessenderlo-Chemie te dwingen maatregelen te treffen ? Werden de diensten van OVAM of uzelf reeds in kennis gesteld van het resultaat dat voorbehouden is aan het proces-verbaal dat in oktober 1986 werd overgemaakt aan de Procureur des Konings ?

Drie, intussen gaf u aan OVAM reeds opdracht tot verdere uitwerking van het dossier verbrandingsoven. Welke opdracht werd precies gegeven in verband met de aanwijzing of verwerving van het terrein tot inplanting ?

Vier, kan u ons al dan niet bevestigen dat het bedoelde terrein van 4,7 ha van Tessenderlo-Chemie, waarvoor Haviland de verbintenis heeft aangegaan dit te verwerven, helemaal niet meer in aanmerking komt als inplantingsplaats voor deze verbrandingsoven.

L. Peeters

ven, zodat de intercommunale weet dat het dossier opnieuw van bij het begin kan worden gestart. Kan u ten slotte bevestigen dat het nieuwe terrein, gelanceerd via de media, het terrein zal zijn waar de verbrandingsoven zal worden ingeplant, vlak in de woonkern, vlak naast het geciteerde bedrijf ? Of is het mogelijk, zoals wij reeds herhaaldelijk hebben gevraagd, dit dossier opnieuw en grondig te onderzoeken, zodanig dat de beste inplanting wordt verzekerd.

De Voorzitter : De heer De Vlieghe-re heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik heb met verbazing naar de drie vorige sprekers geluisterd. Inderdaad, er is achter de schermen duidelijk een zware worstelpartij aan de gang tussen heel wat zwaargewichten, die slechts rond één thema draait, met name waar de verbrandingsoven precies moet worden geïnstalleerd. De rode draad doorheen het debat was : niet in mijn achtertuin.

Volgens ons wordt de zaak hier veel te eng beschouwd. Het gaat er niet om of de verbrandingsoven te Grimbergen of elders moet worden geïnstalleerd, maar wel of er so wie so een verbrandingsoven moet komen. Schept dat geen probleem inzake de politiek die door OVAM wordt gevoerd ?

Ik zal mij dus tot één punt beperken, met name dat, mits een goede politieke aanpak, de installatie van een verbrandingsoven — zij het te Grimbergen of elders — overbodig is.

Een ecologische oplossing voor de afvalverwerking houdt het volgende in. In de eerste plaats moet een politiek worden gevoerd waardoor de afvalberg krimpt. Dit veronderstelt een beperkt gebruik van papier, glas en plastic. In dit verband worden in dit land ontzettend veel kreten geslaakt, maar nog steeds moet ik een schijntje van een eerste reële aanzet zien om deze politiek waar te maken. Vervolgens moet het geproduceerde afval

niet alleen worden gescheiden, zoals OVAM het proclameert maar het moet ook worden gerecycleerd. Dat gaat dan niet enkel over papier waarover momenteel reeds problemen bestaan, evenmin over plastic, maar ik denk vooral aan het composteerbaar gedeelte van het materiaal dat ongeveer de helft van het huisvuil uitmaakt. Compost is een waardevolle grondstof die kan worden gebruikt voor bemesting. Zijn eigenschappen zijn superieur aan die van de andere gebruikte meststoffen in de landbouw. In feite wordt een dubbele vervuiling gecreëerd : het compostmateriaal wordt gedegradeerd tot huisvuil en er worden chemische landbouwproducten vervaardigd die tweemaal vervuilen : een eerste maal bij de fabricage — de vuile fabrieken — en een tweede maal bij het gebruik ervan, vermits het grootste gedeelte in het oppervlakte- en grondwater terecht komt. Het gevoerde beleid doet dus niets anders dan vervuilen ; tevens laat men reusachtige kansen liggen om te recyclen. Ik heb tot nog toe weinig inspanningen gezien om aan dit fenomeen te verhelpen. Nochtans, de technologieën bestaan om het afval op te vangen. Technisch zou het bijvoorbeeld mogelijk zijn veel meer papier te recyclen dan nu het geval is. Ook de systemen om compost te vervaardigen bestaan.

Alleen op het vlak van de scheiding van glas wordt in ons land iets ondernomen, niet zozeer omwille van de recuperatiemogelijkheden — ecologisch gezien maakt dit niet veel uit — maar wel omdat glas niet in een verbrandingsoven kan worden verwerkt. Er wordt nu een grote actie gevoerd om het glas uit het huisvuil te halen.

Volgens mij heeft OVAM gekozen voor een probleemscheppende oplossing. Trouwens, de hele politiek rond de huisvuilverwerking in dit land is probleemscheppend. Deze politiek maakt een oplossing op lange termijn onhaalbaar. De fundamentele eis voor verbranding is dat het huisvuil een voldoende calorische waarde heeft, dus veel papier en plastic bevat. Wegwerpverpakking en een lage papierprijs zijn bijgevolg nodig om de huisvuilverwerking te laten functio-

neren. Het is dus zo goed als onmogelijk selectief aan afvalverwerking te doen. Dit is in de hele politiek zelf ingebouwd.

Volgens persmededelingen van de Minister zou de geplande capaciteit van de installatie 480.000 ton bedragen, terwijl in Vlaams Brabant de totale afvalproductie voor 1987, 313.000 ton bedroeg. Dat betekent dat hier een verbrandingsoven zou worden geïnstalleerd met een overcapaciteit van 35 ten honderd. Om deze rendabel te maken moet dus industrieel afval worden verbrand. Ik weet reeds wat men mij ter zake zal antwoorden, met name dat het zal gaan om industrieel afval gelijkgesteld aan huishoudelijk afval. Dat klinkt wel erg mooi, maar dat betekent alleen maar dat het gaat om niet-acuut giftige stoffen wat geenszins betekent dat het niet belastend is voor de omgeving. Er zal bijvoorbeeld heel wat plastic in voorkomen, met alle gevolgen vandien.

De omvang van deze installatie houdt in dat de afvalberg op peil moet worden gehouden om de oven draaiend te houden, of zelfs nog moet vergroten. De grootste ramp zou zijn dat er minder afval wordt geproduceerd in Vlaanderen want dan wordt de installatie onrendabel. Indien bijvoorbeeld de afvalproductie in Vlaams Brabant zou dalen met 25 ten honderd tot 240.000 ton, dan bestaat er een installatie met een overcapaciteit van 50 ten honderd, die voor de helft leeg staat. Vandaar mijn stelling dat de voorgenomen installatie de zaken niet oplost maar achter de feiten aanhult. Het is een end of the pipe-politiek die veel centen zal kosten en op alle mogelijke budgetten zwaar zal doorwegen. In feite geeft hij geen reële oplossing voor de afvalstroom.

Mijnheer de Minister, ik wil nog een paar concrete vragen stellen. Ter attentie van de Voorzitter wil ik erop wijzen dat ik nog steeds binnen de mij toegemeten tijd blijf.

Wat is de totale kostprijs van de geplande installatie en heeft de Minister enig idee inzake onderhouds- en werkingskosten ? Naar verluidt zou het hier gaan om een instelling waar-

De Vlieghere

bij de vervuiler blijkbaar nog maar eens niet zou betalen, maar integendeel grof geld zou verdienen. Graag vernam ik over hoe veel centen het gaat in het totaal.

Een tweede vraag die vandaag nog niet werd gesteld, is wat er zal gebeuren met de as van deze verbrandingsinstallatie. Inderdaad, een verbrandingsinstallatie laat niet alles in rook opgaan en zeker niet alles in waterdamp. Dertig ten honderd van het totale volume blijft als as over die uiteindelijk moet worden gestort en waarvoor blijkbaar nog geen oplossing bestaat. Wanneer een politiek wordt gevolgd die ertoe leidt dat steeds meer afval wordt gemaakt omdat er veel afval moet overblijven, verschuift men de problemen alleen maar in plaats van ze op te lossen. In feite is een dergelijke installatie niet veel beter dan het bouwen van een breekwerf omdat er een relatief klein gedeelte van de totale massa verdwijnt.

Laatste vraag. De keuze van OVAM houdt duidelijk in : verbranding. Wat betekenen dan nog de kreten over alternatieve aanpak ? Wat betekenen concreet de intenties die de Regering zou hebben om aan afvalscheiding te doen, recyclage en dergelijke meer, wanneer wij hier duidelijk met een installatie zitten die zulks in feite onzinnig maakt.

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wanneer ik inga op de suggesties van mijn collega, die mij hier is voorafgegaan, stel ik u voor, mijnheer de Minister, de biecht af te schaffen, want er moet niet worden gezondigd.

Ik wil mij evenwel niet laten verleiden tot een dergelijke politiek en evenmin tot het verder ingaan op de black points van dit black point in Grimbergen, dat werd reeds overvloedig gedaan door mijn collega's, Cortois, Vermeiren en Peeters.

Mijnheer de Minister, de oplossing

van dit probleem interesseert mij ten zeerste.

Ik doe nu ongeveer 20 jaar aan politiek, tenminste op lokaal vlak en gedurende al die jaren werden we in Halle-Vilvoorde — ondanks AGALEV — regelmatig geconfronteerd met het probleem van de ophaling en de verwerking van het huisvuil. Eerst spiegelde de Intercommunale Haviland ons voor dat de breekwerven van Meise en Nossegem ons voorgoed uit de miserie zouden helpen, want het aldaar gebroken huisvuil zou kunnen worden aangewend ofwel in de landbouw, ofwel gerecycleerd tot briketten, die konden worden gebruikt ofwel in de bouwsector ofwel als verbrandingsmateriaal.

De praktijk heeft ons echter geleerd dat er van dit composteren niets in huis is gekomen, want de eerste vijf boeren, die een lading van dit compost hebben meegenomen, zijn ermee teruggekomen omdat het voor de landbouw volledig waardeloos was.

Wat het vervaardigen van de briketten betreft, die ofwel als verbrandingsmateriaal of in de bouwsector konden worden gebruikt, weet u zo goed als ik, dat dit geen resultaten heeft gegeven. Van die in het vooruitzicht gestelde recyclage is eigenlijk niets in huis gekomen.

Het vuil van de breekwerven werd opgestapeld in Meise en Zaventem en Nossegem. De burgemeesters zijn ter zake opgetreden en hebben de werven gesloten. Vandaag nog ligt het huisvuil daar torenhoog opgestapeld en niemand weet wat ermee aan te vangen.

Dan hadden we het nummertje dat werd opgevoerd omtrent een andere mogelijke breekwerf te Pepingen. Plannen en plannen werden gemaakt en uiteindelijk werd ook dit project opgedoekt, wat aan de Intercommunale Haviland tientallen miljoenen heeft gekost, meer precies 104 miljoen, terwijl we nog steeds nergens naartoe kunnen met ons huisvuil.

De laatste jaren werd het huisvuil naar Mont-Saint-Guibert in Waals Brabant gevoerd, tot men het in Wal-

lonië eveneens beu werd dat in Vlaanderen of in Vlaams Brabant niets werd gedaan en men in Wallonië met ons huisvuil werd opgescheept.

Uiteindelijk werd een protocol getekend tussen beide Gewesten, waarbij werd overeengekomen dat Waals Brabant bereid is het Vlaams Brabants huisvuil te ontvangen tot in januari 1993.

Laten we eerlijk zijn, het is uiteindelijk dit incident dat Haviland en de hogere overheid verplicht heeft om uiteindelijk in dit reeds jaren aanslepend probleem een definitieve beslissing te nemen. Sommigen zeggen zelfs : voer het naar Brussel en bouw in Brussel een oven.

Als gewezen Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest, verantwoordelijk voor het Leefmilieu, ben ik met deze materie goed vertrouwd en ken ik ook de gang van zaken van de verbrandingsoven in Neder-over-Heembeek. Het zijn ovens die op dit ogenblik aan honderd procent werken. Ondanks de beweringen van AGALEV en ECOLO is een vierde oven nodig, omdat het huisvuil jaarlijks minstens met 5 ten honderd toeneemt en omdat het protocol met Wallonië ook voorziet dat het niet-toxisch industrieel afval, dat nu ook naar Wallonië gaat, door Brussel zelf zal worden verwerkt.

Bovendien wensen wij niet aan demagogie te doen, maar de zaak op te lossen. Dat houdt in dat de rookgasen moeten worden gezuiverd. Om een zuiveringsinstallatie aan te brengen moet elke oven achtereenvolgens worden stilgelegd. Wanneer wij 100 procent willen werken moet er een vierde oven bijkomen, zoniet kunnen wij de drie overige niet saneren.

Door toepassing van de Europese en de Duitse TA-Luftnormen komen wij tot een sanering waarbij nog een tiende overblijft van alle toxische stoffen, die vandaag worden uitgestoten. Zoals u weet werd in een studie bewezen dat dioxine en zware metalen cancerogeen zijn. Daarom dienen wij de zaken realistisch aan te pakken. Het gaat niet op, zoals een intercommunale in Halle-Vilvoorde beweert,

Valkeniers

dat een deel van het huisvuil in Brussel zou kunnen worden verbrand. Ik denk dat wij zelf onze problemen moeten oplossen. Uiteraard kan men zeggen dat men gewonnen is voor recycling en selectieve huisvuilophaling — deze technieken heb ik sinds 1970 al toegepast, maar er blijft nog een grote massa over en men wordt altijd geconfronteerd met de luiheid van de bevolking die liever het glas meegeeft in een plastic zak dan het naar het containerpark te dragen.

De heer De Vlieghe zegt dat het gebruik van bepaalde verpakkingsmaterialen moet worden voorkomen. Ik herinner eraan dat de destijds op mijn kabinet aangevatte besprekingen in Brussel een paar weken geleden werden afgerond met het akkoord met de verpakkingsindustrie waarin deze zich verbindt om bepaalde materialen uit de handel te nemen. Maar iedereen is wellicht realistisch genoeg om te beseffen dat dergelijke beslissingen pas over twee à drie jaar resultaten zullen leveren. Zo eenvoudig is het nu ook weer niet.

Mijnheer de Minister, ik zal mij niet vermeien in gestelde vragen zoals : waarom hebt u de grond gekocht ; is er één of andere duistere combine — er wordt immers gesuggereerd dat men van de aankoop op de hoogte was doch het heeft verzwegen — maar laat u dergelijke discussies onder mekaar uitvechten. Wat mij interesseert, is het antwoord op de vraag wanneer wij een verbrandingsoven krijgen ; waar die zal worden geplaatst en wanneer die zal functioneren.

Ik betreur de besprekingen met de maatschappij Haviland, aangezien zij in het verleden hebben bewezen dat zij de zaken niet aanpakken zoals het hoort. Het is nu al twintig jaar dat wij met die problemen kampen en er is nog altijd geen oplossing.

Mijnheer de Minister, ik stel derhalve voor om ten minste de gemeentebesturen, de Vereniging van Steden en Gemeenten en andere intercommunales zoals Incovo en Interza bij

dit dossier te betrekken. Zij moeten inspraak krijgen.

Het ogenblik is, mijns inziens, nog niet rijp om uitspraak te doen over de inplanting zelf. Zowel de gemeentebesturen als andere intercommunales moeten dienaangaande worden geconsulteerd. Iedereen moet zijn zeg hebben gehad. Het is al te gemakkelijk het vuil in de tuin van de gebuur te zetten. Dat kan iedereen.

Ik herinner er trouwens aan dat twee burgemeesters van Halle-Vilvoorde spontaan hebben aangeboden om de verbrandingsoven op hun grondgebied te installeren. Het gaat om de burgemeester van Galmaarden en de burgemeester van Londerzeel. Aan deze offerte mag men zeker niet zomaar voorbijgaan.

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer Valkeniers, ik heb niet de bedoeling u te onderbreken. Nochtans wens ik duidelijkheid te creëren. (*Onderbreking door de heer J. De Seranno*)

Mijnheer De Seranno, de heer Valkeniers heeft in zijn uiteenzetting dezelfde bekommernis als uitgangspunt : wij zoeken beiden naar een oplossing en niet naar miserie, want dat is er al 20 jaar. Wie daarvan de schuld draagt, weten de heer Valkeniers en ikzelf voldoende.

Ik wens enkel te onderstrepen dat de twee burgemeesters in kwestie spontaan hebben aangeboden om de verbrandingsoven op hun grondgebied te laten bouwen op voorwaarde dat zij zeer vele compensaties van de Minister zouden ontvangen. Deze laatste schijnt zich daarin te hebben gespecialiseerd. Ik vraag mij trouwens af hoe hij dit in zijn antwoord allemaal zal oplossen. Misschien is het wel zo dat het, nadat hij zich ter zake heeft uitgesproken, om meer dan twee burgemeesters gaat !

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijns inziens is het logisch dat een gemeente die opgescheept zit met een bepaalde

hinder, daarvoor een compensatie ontvangt. In ieder geval, ik ken de gemeenten Galmaarden en Londerzeel. Wellicht hebben de burgemeesters zich bij hun uitspraken aan een zeker overmoed gewaagd, want wanneer morgen de beslissing zou vallen dat de verbrandingsoven inderdaad in Galmaarden of Londerzeel wordt geplaatst, dan zullen de beloften — daarvan ben ik overtuigd — zeer gauw in het niet verzinken.

Het is een feit dat het vandaag zeer moeilijk is — zeker met de demagogie vanuit een bepaalde hoek die zelf geen enkele redelijke oplossing onder ogen durft te zien — voor de beleidsmensen om in dit dossier de nodige beslissingen te nemen. Ik dring er bij de Minister op aan om iedereen aan het woord te laten vooraleer te beslissen en zeker niet sloop te gaan met degenen die in het verleden hebben bewezen dat zij niet weten hoe het probleem goed aan te pakken.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de laatste twee uiteenzettingen bieden mij de gelegenheid om in te haken op de eigenlijke interpellatie zoals zij door de heren Vermeiren, Cortois en Peeters is naar voren gebracht. Collega Valkeniers, puttend uit zijn rijke ervaring als Staatssecretaris voor Leefmilieu in het bijzonder voor het Brusselse Gewest, heeft even de sluier opgelicht van de problemen die zich in Brussel stellen, niet alleen in verband met dit probleem maar in verband met heel de sector leefmilieu. Door de aanwezigheid van een aantal elementen was het de jongste jaren onmogelijk om tot een consensusuitspraak in verband met de verbrandingsoven te komen.

Naar aanleiding van dit debat kunnen er twee vaststellingen worden gedaan. Ten eerste, niemand wenst deze verbrandingsoven in zijn achtertuin — dat is vrij algemeen, ik denk dat wij het daarover allen eens zijn — en ten tweede zijn er andere ideeën over het geheel van de afval-

T. Kelchtermans

verwijdering en verbrandingsovens passen niet in dat scenario. Ik meen dat ook de heer Valkeniers dit tot uiting heeft gebracht. In de nieuwe benadering komt voorkoming op de eerste en recyclage op de tweede plaats. Wij kunnen dus niet anders dan een belangrijke ruimte voor verbranding voorzien, zeker zolang wij niet in utopia leven waar niemand ook maar enig recycleerbaar of niet recycleerbaar afvalprodukt blijft produceren.

Ik kom thans tot de kern van het probleem. Aangezien iedereen met geschiedenis is begonnen wil ik ook even een korte voorgeschiedenis geven van dit toch wel erg beladen dossier, niet alleen door de tijd die men er reeds heeft in gestoken maar ook door de verbintenissen die in nog steeds stijgende lijn vanuit diverse politieke fracties worden aangegaan.

Er bestaat inderdaad sinds jaren een dringend probleem van lange-termijnoplossing voor de afvalproblematiek in Vlaams Brabant en in het bijzonder in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Het afvalprotocol dat wij met Waals Brabant hebben, verloopt einde 1992. U zult dus begrijpen dat er ter zake enige haast is en dat ik aan de personen die ik daarvoor opdrachten heb gegeven in dezelfde geest gevraagd heb met de nodige spoed te handelen. De bouw van een verbrandingsoven duurt minstens twee à drie jaar. Men kan dus niet veel tijd verspelen. Ik kan nu reeds zeggen dat wij naar een mogelijke verlenging van het protocol gaan.

Vorig jaar hebben wij het studiesyndicaat opgericht. Iedereen heeft dat toegejuicht en uzelf hebt gezegd dat het een goed idee was. Dit studiesyndicaat diende een studie te maken van de bouw van één of verschillende verwerkingsinstallaties voor huisvuil en industriële afvalstoffen, vergelijkbaar met het huisvuil voor de regio Vlaams Brabant.

In dat studiesyndicaat, en het is goed dat dit eens wordt beklemtoond, hebben volgende instanties loyaal meegewerkt : de Gewestelijke Ontwikke-

lingsmaatschappij Vlaams Brabant ; de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij ; de intercommunales Haviland, Interleuven, maar ook de Intercommunales Interrand, Incovo en Interza. Mijnheer Vermeiren, u hebt herhaaldelijk gezegd dat het tegen de zin was. Welnu, de suggestie of het concrete voorstel van dit studiesyndicaat met betrekking tot de vestigingsplaats was zeer uitdrukkelijk en niet voor betwisting vatbaar. Deze verbrandingsoven, het is best dat er slechts één is, zou het best in de streek van Vilvoorde worden gebouwd. Indien het zo wordt gezegd dan blijft er niet veel keuze meer over. De heer Cortois die de situatie ter plaatse zeer goed kent zal dit moeten toegeven. De vestigingsplaatsen blijven dan ook beperkt tot de omgeving van Vilvoorde en tot enkele andere gemeenten in de omgeving afhankelijk van de mogelijkheden die zij bieden. *(Onderbreking door de heer W. Cortois)*

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, ter verduidelijking van dit debat wens ik te zeggen dat ik meen dat u zich vergist. U vergist zich, collega Cortois komt het daarnet te zeggen, omdat u altijd bij dezelfde te biechten gaat. U neemt steeds dezelfde partij als gesprekspartner. Deze partij pakt inderdaad sinds twintig jaar, ik spreek in de taal van de heer Valkeniers, de zaak verkeerd aan. Uw gesprekspartner in dat studiesyndicaat wordt steeds door dezelfde persoon, door dezelfde partij geleid. Daar zit de fout.

Mijnheer de Minister, als u zegt dat er vlug een oplossing moet komen dan zou u best ook eens luisteren naar andere raadgevers. De gesprekspartner die u tot nog toe heeft geconsulteerd heeft het dossier in feite verknoeid.

Minister T. Kelchtermans : Over dat te biechten gaan, spreek ik mij niet uit. Die discussie hoort eerder thuis in het ontzuilingsdebat. Naar aanleiding van uw opmerking, mijnheer Vermeiren, vraag ik mij dan toch wel af wie de intercommunales Haviland, Interleuven, Interrand, Incovo en Interza vertegenwoordigen. Bij mijn weten is de huisvuilophaling en -ver-

werking een opdracht van de gemeenten. Zij kunnen de ophaling en de verwerking ervan delegeren. Wanneer een Gewest een oplossing zoekt voor een bepaalde regio, dan richt het zich tot de instanties aan wie de gemeenten de ophaling en de verwerking hebben gedelegeerd. En de discussie of de intercommunales wel het standpunt van de gemeenten verwoorden, moet in de schoot van de intercommunales en in die van de gemeenten worden gevoerd. *(Onderbreking door de heer W. Cortois)*

Begin dit jaar werden 4 terreinen aangewezen. Twee daarvan bleken totaal ongeschikt, omdat ze te klein waren. Hun oppervlakte was maar ongeveer 3 hectaren, terwijl er voor de verbrandingsinstallatie 5 à 6 hectaren nodig zijn. Voor de verbrandingsinstallatie waarvoor het studiesyndicaat geopteerd heeft en die uitgerust is met de meest moderne technologische snufjes ter bescherming van het milieu en ook in staat is tot energie-recuperatie, is een oppervlakte van 5 hectaren nodig. Deze oven moet 450.000 ton afval per jaar verwerken.

De Voorzitter : Ik geef even het woord aan de heer Vermeiren die een beroep doet op zijn interventierecht.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Voorzitter, ik kom even tussenbeide omdat er geen misverstand zou ontstaan. De Minister beweert dat gemeenten geregeld hun beslissingsmacht delegeren naar intercommunales. De intercommunale die de Minister geciteerd heeft is niet precies de specialist van de verwerking. Ze haalt zelfs geen tien procent van het te verwerken afval.

Bovendien moeten wij vaststellen dat de statuutswijziging die door andere intercommunales aan de overheid werd gevraagd, niet werd toegezegd. Men kan zich ook afvragen waarom dat is gebeurd. Mijnheer de Minister, ik kan er inkomen dat u niet vertrouwd bent met dat dossier zoals anderen die er al 20 jaar moeten mee leven, dat u misleid wordt. Ik kan echter niet aanvaarden dat u alleen zou praten met een intercommunale die amper 10 procent van de afvalverwerking vertegenwoordigt.

De Voorzitter : Ik geef ook het woord aan de heer Valkeniers die eveneens een beroep doet op het interventierecht.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Voorzitter, de heer Vermeiren heeft gelijk, maar ik zou er nog het volgende willen aan toevoegen. Aanvankelijk had Haviland een sleutelpositie in de verwerking van huisvuil omdat zij een groot deel ophaalde en het grootste deel verwerkte. Met de sluiting van de stortten van Nossegem en Meise hebben vele gemeenten hun contract met Haviland opgezegd, maar om te mogen storten in Wallonië moeten zij per ton afval een bepaald percentage afstaan aan Haviland opdat Haviland de investeringen die het destijds heeft gedaan, zou kunnen afschrijven. Met andere woorden Haviland maakt misbruik van zijn positie en laat de gemeenten extra betalen. Haviland is volgens mij zeer slecht geplaatst als gesprekspartner van de Minister.

De Voorzitter : De heer Cortois heeft het woord

De heer W. Cortois : Mijnheer de Voorzitter, sta me toe de Minister nogmaals duidelijk te maken dat hij al maandenlang de verkeerde personen kiest als geprivilegieerde raadgevers. Haviland haalt in Halle-Vilvoorde nog in 4 gemeenten huisvuil op en dit vertegenwoordigt slechts 6 procent van de totale afvalophaling. Niets meer en niets minder. De Minister laat zich meeslepen in een groot manoeuvre om een verbrandingsoven. Met de steun van Interleuven probeert Haviland zijn vroegere machtspositie opnieuw te verwerven.

Vandaar hun aandringen een monopoliepositie te behouden in verband met het verbrandingsproces. Zolang u dat niet inziet zal u in de streek op groot verzet stuiten. Omdat u slechte raadgevers heeft, mijnheer de Minister, zullen wij ons met alle middelen blijven verzetten en zal u nog een slecht Minister worden ook.

Minister T. Kelchtermans : Wanneer men zegt dat Haviland niet representatief is – ik kan begrijpen dat u uw

pijlen richt alleen op deze intercommunale – dan zien wij dat er nog andere intercommunales bij betrokken zijn zoals Interleuven, Interland, Incovo en Interza. Al deze intercommunales hebben in Vlaams Brabant een opdracht, hetzij voor de ophaling en de verwerking van huisvuil, hetzij voor de ophaling alleen. Met al deze verenigingen hebben wij rond de tafel gezeten.

Ik weet ook wat een gemeente is, mijnheer Vermeiren. Een intercommunale spreekt namens een gemeente. Wanneer die gemeente meent dat er verbintenissen zijn aangegaan die haar niet zinnen dan dient zij dit te regelen via haar afgevaardigde in de intercommunale en niet met het Vlaamse Gewest tenzij de regels van de voogdijoverheid niet werden gerespecteerd en dan moet men zich tot de provinciale overheid of tot de Minister van Binnenlandse Zaken wenden. (*Protest op vele banken*)

Wind u zich niet zo op, mijnheer Cortois, dat is niet goed voor het dossier. Het is daarom dat het al twintig jaar lang aansleept. Ik heb het over de conclusies van het studiesyndicaat die door de partners die ik zoëven heb vernoemd werden verwoord. U moet de discussie voeren binnen uw intercommunale.

Ik kom dan tot een belangrijk onderdeel van de beslissing namelijk de optie in verband met het terrein. De kleinere terreinen van 3 à 4 hectaren komen niet langer in aanmerking omdat deze niet voldoende ruimte bieden. Er moest dus worden gezocht naar een groter terrein.

De heren Vermeiren en Cortois hebben mij gevraagd wie over de keuze van het terrein heeft beslist. Die keuze is gevallen na samenspraak tussen OVAM en mijn kabinet. U kent de optie die werd genomen. Het zogenaamde black-point terrein van de firma Tessenderlo-Chemie met een totale oppervlakte van 10 hectaren 96 aren kon niet in aanmerking blijven omdat de kostprijs voor sanering te hoog ligt.

Eenzijds had de dienst Techniek en Onderzoek van OVAM dit terrein voorgesteld. Anderzijds was bij de

dienst Toezicht en Vergunningen geweten – het jaarverslag maakt daarvan uitdrukkelijk melding – dat het over een gecontamineerde site gaat. De kostprijs voor de sanering zou zeer hoog liggen. De raming voor dit soort sites situeert zich tussen 300 miljoen en 1 miljard frank.

De sanering zou daarenboven veel te veel tijd in beslag nemen en de bouw van een verbrandingsinstallatie voor Vlaams Brabant is in die mate hoogdringend dat wij er niet op kunnen wachten. Het zou de sanering van het terrein zelf hypothekeren en ook de bouw van de verbrandingsoven vertragen.

Een vierde terrein, met een oppervlakte van 6 hectaren, 17 aren gelegen in de industriezone Westvaardijk te Grimbergen, op enkele honderden meters van Tessenderlo Chemie, lijkt wel in aanmerking te kunnen komen als inplantingsplaats voor een verbrandingsoven.

Er werd ook een vraag gesteld inzake de sanering.

Uit de thans beschikbare onderzoeksresultaten blijkt dat de betrokken terreinen van Tessenderlo Chemie de volgende afvalstoffen bevatten : afbrandresidu van het roostproces van pyriet, slib afkomstig van het zuiveringsproces van vooral SO₂-gas van de elektrostatische filters, sintels waarvan de herkomst niet bekend is en puin van de afbraak van voormalige industriële gebouwen zoals pyrietovens en de C&F-fabriek. De produktie van zwavelzuur uitgaande van pyrietertsen en de afbraak van voormalige gebouwen vormen in hoofdzaak de oorsprong van de verschillende soorten afval die werden aangetroffen. De verontreiniging bestaat hoofdzakelijk uit hoge concentraties aan arsenicum, lood en kwik. Het totale volume afval wordt geraamd op 180.628 kubieke meter. De bodem onder de afvalstoffen is plaatselijk verontreinigd tot een dikte van 1 à 4 meter.

Gloobaal gezien wordt een aanrijking van arsenicum, lood en kwik aangetroffen in de bodem onder het puin en op vroegere bedrijfslokaties zoals pyrietovens, het zure afwateringska-

T. Kelchtermans

naal naar de slibbekkens en dus ook onder de Cotrell-filters. De aanrijking onder de slibhopen is naar verhouding met het hoge gehalte in het slib, klein.

U hebt een bijkomende vraag gesteld over de verantwoordelijkheid en het onderzoek zelf. Na vaststelling van de aanwezigheid van afval op de betrokken terreinen, werd op uitdrukkelijke vraag van OVAM en in opdracht van Tessenderlo Chemie in de periode februari 1988 tot maart 1989 een uitgebreid saneringsonderzoek uitgevoerd. Via deze studie worden de kwalitatieve en kwantitatieve gegevens verstrekt in verband met verontreiniging die noodzakelijk zijn voor de dimensionering en uitwerking van de in een latere fase te nemen saneringsmaatregelen.

Het integrale onderzoek gebeurde onder begeleiding en met opvolging van OVAM en op kosten van Tessenderlo Chemie, dat sedert 1965 de gronden in eigendom heeft. Met betrekking tot de daadwerkelijke sanering van de terreinen werden begin 1990 besprekingen tussen OVAM en Tessenderlo Chemie aangevat. De normale juridische procedure voor de sanering wordt gevolgd. Het bedrijf werd in gebreke gesteld op 29 juni 1990.

De kosten voor de sanering zullen in de **mate** van het mogelijke — de rechtbank beslist — verhaald worden op de vroegere eigenaars van de terreinen, alsook op de huidige eigenaar Tessenderlo Chemie. Volgens de huidige stand der besprekingen zou de gemeente Grimbergen compensaties krijgen. Collega Vermeiren zegt dat dit een precedent is.

Inderdaad, het is een precedent. Het is een protocol dat enkel de bestuursinstanties van Haviland en Interleuven heeft gepasseerd, waarop een aantal bemerkingen werden gemaakt en dat ik nog niet heb ondertekend. Deze compensaties kunnen slechts worden doorgevoerd wanneer de verschillende aangesloten intercommunales die het beheer van deze verbrandingsovens zullen uitmaken

daarover hun fiat geven. Alzo heb ik het protocol voorgesteld.

De oprichting van containerparken en de selectieve ophaling van het huisvuil in de regio Vlaams Brabant kan gewoon doorgaan daar het de bedoeling is om enkel de niet-recupereerbare brandbare afval te verbranden in de op te richten installatie.

In het Afvalstoffenplan is bepaald dat binnen de zeven kilometer een containerpark voor iedere burger in Vlaanderen wordt aangelegd. Deze containerparkeninstallaties hebben alleen zin wanneer wij tot een geïntegreerd beleid komen waar voorkoming, recyclage, verbranding en het storten van de residuïsten in één keten verweven worden en waarbij iedere pijler zijn eigen rol moet spelen.

Er werden in de marge ook vragen gesteld waarop ik in mijn algemeen antwoord reeds rechtstreeks of onrechtstreeks heb geantwoord. Ik meen dat ik op de belangrijkste vragen van de heer Vermeiren ben ingegaan. Ik heb gezegd wie het initiatief heeft genomen, hoe wij tot deze inplantingsplaats zijn gekomen en wat nu de stand van zaken is. Ik heb hem gezegd dat ik aan de NV Milieuholding en aan OVAM heb gevraagd de nodige voorbereidingen te treffen in verband met het besluit van de Vlaamse Executieve tot eventuele onteigening en gerechtelijke aankoop van het huidige terrein. Ik heb eveneens gevraagd de nodige opmetingen te doen en een dossier samen te stellen.

De heer Vermeiren heeft eveneens vragen gesteld over de storttaksen die ook in Waals Brabant moeten worden betaald.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, mag ik u even onderbreken ? Ik heb u de volgende vragen gesteld. Minister Lutgen stelt de Waalse Executieve voor 900 frank storttaks te vragen. Twee zeer belangrijke politieke partijen discussiëren nog over het precieze bedrag, maar zeer waarschijnlijk wordt inderdaad de beslissing genomen een dergelijke taks in te voeren. Wat zal uw reactie daarop zijn ? Het gaat toch

niet op dat een Vlaamse gemeente, uit Vlaams Brabant of van elders, eigenlijk tegelijkertijd in Wallonië en in Vlaanderen taksen moet betalen.

Ik stel voor dat de Vlaamse Executieve beslist dat deze taks ten laste komt van het Fonds dat u voorstelt. Dit zou er veel toe bijdragen een bepaalde discussie voor het Arbitragehof overbodig te maken. Het is niet juist dat bepaalde gemeenten in Vlaanderen bijna vijfmaal meer moeten betalen dan andere gemeenten. U kan natuurlijk aanvoeren dat dit de fout van Vlaams Brabant is, omdat het gedurende twintig jaar geknoeid heeft met het dossier en nu geen definitieve oplossing heeft. Wij moeten echter gezamenlijk ijveren voor een oplossing en de solidariteit laten spelen. U als Gemeenschapsminister bevoegd voor deze materie kan een opening maken en een nieuwe horizon scheppen waardoor een consensus mogelijk moet zijn.

Minister T. Kelchtermans : Ik heb er geen moeite mee om mijn persoonlijk voorstel nu reeds kenbaar te maken, mijnheer Vermeiren. Indien de Waalse Executieve beslist een bijkomende taks in te voeren, kan het inderdaad niet de bedoeling zijn dat de gemeenten van Vlaams Brabant dubbel betalen. Ik zal de Vlaamse Executieve ter zake een voorstel doen en mijn argumenten uiteenzetten, maar ik weet uiteraard niet of zij mij zullen steunen. Met de afvalstoffenheffing is het niet de bedoeling in het MINA-Fonds geld binnen te brengen, maar wel de afval te reduceren en te voorkomen. Wij hebben voor de gemeenten van Vlaams Brabant een specifieke regeling, omdat zij geen eigen stortplaatsen hebben en wij weten dat zij naar Waals Brabant moeten gaan. Ook dat staat in het afvalprotocol met de heer Lutgen.

De heer Cortois heeft nog enkele vragen gesteld waarop hij zeer precieze data als antwoord wenst. Ik stel voor dat ik op deze zeer specifieke vragen schriftelijk antwoord, aangezien zij in de korte toelichting niet zo specifiek werden gesteld. Ik heb wel algemeen geantwoord op verscheidene vragen, onder meer over wie mij de voorstellen heeft gedaan, met wie

T. Kelchtermans

ik contact heb gehad en of ik wist dat er problemen waren met de terreinen die eigendom zijn van Tessenderlo Chemie. Ik heb ook geantwoord op de vraag over de opdrachten aan OVAM en aan de NV Milieuholding.

Ik ben reeds ingegaan op de interpellatie van de heer Valkeniers. Hierbij heb ik ingepikt op zijn kennis in verband met de gemeenten van Vlaams Brabant en op zijn eigen ervaring als Staatssecretaris van Leefmilieu. Zijn inbreng heeft overigens eens te meer aangetoond dat het absoluut noodzakelijk is een beslissing te nemen. Ik ben er evenzeer van overtuigd dat gelijk welke inplantingsplaats van een verbrandingsoven een gelijkwaardige discussie op gang zal brengen, met welke partners men ook rond de tafel zit. De heer De Vlieghe verklaarde nooit een verbrandingsoven in zijn achtertuin te willen. Ik ben het echter niet met hem eens dat verbrandingsovens overbodig worden. Zover zijn we nog lang niet. Hopelijk wordt dit ooit werkelijkheid, maar dan hebben wij zeer goed gewerkt aan de voorkoming en recyclage van afval. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik nam nota van de uitvoerige visie van de Minister op verschillende problemen.

Mijnheer de Minister, u bent de mening toegedaan dat de vertegenwoordigers van de 35 Vlaamse gemeenten verenigd zijn in één intercommunale. Wie is echter de woordvoerder van deze intercommunale en worden de standpunten van de gemeenten voldoende naar voren gebracht ?

U maakte gewag van een protocol, ondertekend door de Intercommunale Haviland en de Intercommunale Interleuven. Op het ogenblik dat het protocol aan de volledige raad van bestuur werd voorgelegd verlieten meer dan de helft van de leden de vergadering omdat zij het niet eens waren met de inhoud ervan.

Mijnheer de Minister, bij het begin

van mijn betoog heb ik u gevraagd niet dezelfde fouten te maken van twintig jaar geleden.

De heer Cortois zal terugkomen op de inplanting van de verbrandingsoven. Los van de inplanting is het echter raadzaam de besprekingen te hernemen. Bij deze besprekingen moeten de vijf intercommunales, de GOM, OVAM, maar vooral de gemeenten worden betrokken.

Het contract met Mont-Saint-Guibert eindigt in 1992. Tegen die tijd moet er, over de gemeenten en politieke partijen heen, een oplossing worden gevonden.

Mijnheer de Minister, ik dank u omdat u mijn voorstel in overweging neemt om de taks die op voorstel van uw Waalse collega, de heer Lutgen, zal worden geheven op te nemen in uw MINA-plan. Ik hoop dat de andere leden van de Executieve u daarin zullen volgen. Het kan immers niet zijn dat er in de Vlaamse regio met drie maten en drie gewichten wordt gewerkt.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, we zijn het gewoon op dergelijke interpellaties halve of geen antwoorden te krijgen.

Mijnheer de Minister, in het protocol, ondertekend door de Intercommunale Haviland en de Intercommunale Interleuven staat in de overwegingen uitdrukkelijk vermeld dat het gaat over het terrein van Tessenderlo-Chemie. Onder nummer 4 in het protocol staat tevens dat de Intercommunale Haviland zich heeft geëngageerd dit terrein te verwerven. Door het achter houden van deze informatie ten aanzien van de raad van bestuur heeft u de intercommunale verplicht dit terrein, dit black point, te verwerven.

Dit was een zware vergissing. Dit dossier moet bijgevolg opnieuw worden behandeld. De besprekingen met de intercommunales kunnen volledig worden hernomen.

De Voorzitter : De heer Cortois heeft het woord.

De heer W. Cortois : Mijnheer de Voorzitter, de Minister heeft mij helemaal niet overtuigd. Ik verzoek de leden van de Vlaamse Raad dan ook even na te denken wanneer zij voor een volgende situatie komen te staan : een Minister verdedigt gedurende weken in en buiten de Vlaamse Raad de inplanting van een verbrandingsoven in een bepaalde site en uiteindelijk, een paar weken later, nadat er in de pers berichten zijn verschenen, verandert hij van gedachte.

Dat is de kern van de zaak, mijnheer Kelchtermans. Had u tijdens de week vóór 1 juli aan OVAM opdracht gegeven het terrein van Tessenderlo Chemie te verwerven voor de verbrandingsoven ? Kan u mij daarop met ja of neen antwoorden ?

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Cortois, dit soort dossiers is te ingewikkeld om het met een ja of neen af te doen. Ik heb er daarstraks uitvoerig op geantwoord, ook in de combinatie sanering en bouwen van verbrandingsoven. Dit is van in den beginne positief bekeken.

De heer W. Cortois : Mijnheer de Minister, u stelde daarstraks dat OVAM u zou hebben voorgesteld voor de inplanting van de verbrandingsoven een terrein aan te wenden waarvan men weet dat het tot één van de zeventien blackpoints van Vlaanderen behoort. Tijdens al uw vorige verklaringen in deze Raad heeft u nooit enig gewag gemaakt van de kolossale financiële implicaties die hieraan zijn verbonden voor het Gewest. Ik heb heel aandachtig geluisterd en u heeft gezegd dat het uiteindelijk besluit is genomen in overleg tussen OVAM en uw kabinet. Op 29 januari van dit jaar heeft u in deze Raad verklaard dat OVAM ter zake van u geen uitdrukkelijke opdracht heeft gekregen, doch wel een voorstel zou doen. Wie heeft het uiteindelijk besluit dan wel genomen ? Kan u ons aan de hand van een nota van OVAM aantonen dat het de administratie was die Tessenderlo Chemie voorstelde ? In al de door de administratie voorgelegde plannen was er nooit sprake van Tessenderlo Chemie. Is er dan een geheime kracht aanwezig die zwaar doorweegt in de

Cortois

besluitvorming ? Die zou ik graag kennen. Uw antwoord geeft mij geen voldoening en wij zullen dus verder zoeken.

De Voorzitter : De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik heb geen antwoord gekregen op mijn concrete vragen over de kostprijs, wat er zal worden gedaan met het as enzovoort, maar wellicht kan de Minister dit schriftelijk doen.

Voorts heb ik, naarmate de discussie zich ontwikkelde, vastgesteld dat wij hier te doen hebben met een soort worstelpartij tussen zwaargewichten achter de schermen. Ik heb een machtsstrijd tussen intercommunales menen te bespeuren, alsmede tussen politieke eminenties van lokale of nationale aard, met daarbij nog een sausje van hogere financiële belangen. Dit zijn verontrustende en weinig stichtende zaken, vooral omdat de prijs, zoals gewoonlijk, zal worden betaald door de mensen die de installatie bij wijze van spreken voor hun voordeur zullen krijgen, met name de bevolking van de wijk van de Verbrande Brug die reeds leven in een geïndustrialiseerde omgeving, waar de laatste jaren nog zeven aanvragen voor de inplanting van zeer vervuulende bedrijven zijn bijgekomen. Daar bovenop krijgen ze aan de westkant en door de dominerende winden fel aangewakkerd nog een verdere verstikking, namelijk de verbrandingsoven die, niettegenstaande de mooie normen die zullen worden gehanteerd toch nog stof en dioxide zal verspreiden en tot verkeersoverlast zal leiden.

Het is jammer dat ik dit aspect in dit debat nog niet heb gehoord. Ik ben bijzonder verbaasd over de reactie van de heer Valkeniers. Hij zal er vermoedelijk mee tevreden zijn omdat er uit de schouw van de verbrandingsinstallatie zwarte en gele rook zal opstijgen. Het is in ieder geval een weinig groene manier van redeneren. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, ik verontschuldigd mij bij de heer De Vlieghe voor het laatste gedeelte. Een ramingsprijs voor de verbrandingsoven is uiteraard gebaseerd op zuivere ramingen. Voor een capaciteit van 400.000 ton bedraagt de kostprijs tussen de 3 en de 4 miljard, afhankelijk van de technologieën die daarbij worden aangebracht. De kostprijs van 1.700 tot 1.900 frank per ton afval dat wordt aangebracht zijn ook benaderingscijfers. De machtsstrijd die daaromtrent zou worden uitgevochten ontgaat mij volledig. Deze is wellicht slechts merkbaar voor hen die vanop een afstand beoordelen.

Ten slotte, en daarmee antwoord ik ook op de heer Peeters, zal bij het indienen van het vergunningsdossier het milieueffectenrapport een aantal van deze vragen op een objectieve en zinnige manier beantwoorden.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heren De Vlieghe en Cuyvers werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs-11 - 365 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 9

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

24 leden hebben ja geantwoord ;
99 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uytbroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.

Voorzitter

Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.

Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het tweede amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het derde amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het vierde amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vijfde amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De heer Van Durme vraagt de naamstemming over het vijfde amendement van mevrouw Neyts op artikel 2.

Wordt de vraag van de heer Van Durme voor een stemming gesteund ? (Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;
100 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.

Voorzitter

Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaecker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.

Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.

Weckx H.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 4.

Wordt het amendement gesteund ? (Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

PVV-Raadslid W. Cortois aanhoort het antwoord van de Minister op zijn interpellatie over de vestiging van een verbrandingsoven in Grimbergen. Zijn fractiegenoot F. Vermeiren en de heer L. Peeters (SP) interpellateden over hetzelfde onderwerp

Voorzitter

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

24 leden hebben ja geantwoord ;

102 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.

De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.

Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Neen)*

Dan is artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck houdende invoeging van een nieuw artikel 4bis.

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het derde amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck houdende invoeging van een nieuw artikel 4ter.

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het vierde amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 17.

Voorzitter

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 17 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 18.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 18 aangenomen,

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 20.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 20 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in hoofdorde van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck houdende weglating van artikel 25.

Wij stemmen dus over het behoud van artikel 25.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord ;
24 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.

Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Artikel 25 blijft behouden.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in bijkomende orde van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 25.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden, met dien verstande dat de ja-stemmen nu gelden als een neen-stem en vice-versa ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 25 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in hoofdorde van de heer Van Durme op artikel 50.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

23 leden hebben ja geantwoord ;

107 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.

Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.

Voorzitter

Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in bijkomende orde van de heer Van Durme op artikel 50.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 50 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer Taelman op artikel 53.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

128 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
16 leden hebben ja geantwoord ;
103 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.

Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J. -P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.

Voorzitter

Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het tweede amendement van de heer Taelman op artikel 53.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in hoofdorde van de heer Taelman op artikel 53.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in bijkomende orde van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 53.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Nee)*

Dan is artikel 53 aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de heer Taelman op artikel 54.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in hoofdorde van de heer Taelman op artikel 54.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in bijkomende orde van mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck op artikel 54.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Nee)*

Dan is artikel 54 aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de heer Taelman op artikel 55.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in hoofdorde van de heer Taelman op artikel 55.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in bijkomende orde van mevrouw Neyts op artikel 55.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? *(Instemming)*

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Nee)*

Dan is artikel 55 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in hoofdorde van de heren Van Durme en Taelman houdende weglating van Titel V met de Hoofdstukken 1 tot 6 en artikelen 89 tot 103.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Wij stemmen dus over het behoud ervan.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
104 leden hebben ja geantwoord ;

Voorzitter

24 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.

Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.

De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttbroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van **Durme W.**
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet **aangenomen**.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is Titel V aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw A.M. Neyts-Uyttbroeck en de heer Vanhorenbeek op artikel 90.

Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, vóór de stemming over dit amendement wens ik te bevestigen dat, in overleg met de Voorzitter en de leden van de Executieve, werd beslist dat wij deze zaak zullen evalueren. De diverse fracties hebben hierom gevraagd en ik heb dat herhaaldelijk toegezegd.

Het is evident dat wij bij deze evaluatie ook rekening zullen houden met de specifieke situatie van het Brusselse deeltijds kunstonderwijs en de concurrentiepositie ten aanzien van het Franstalig onderwijs. Indien dit bepalend is voor het stemgedrag, meen ik namens de Executieve deze verklaring te mogen afleggen.

De Voorzitter : De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme : Mijnheer de Voorzitter, het amendement van dezelfde strekking, door mij ingediend, gaat verder dan dat van mevrouw Maes. Wij vragen om het in-

Van Durme

schrijvingsgeld te schrappen, terwijl hier een soort aanbeveling wordt gedaan. Het verwondert mij dus een beetje dat de stemming over haar amendement eerst plaats vindt.

De Voorzitter : Mijnheer Van Durme, wij zullen dadelijk stemmen over uw amendement, dat in eerste bijkomende orde komt.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, wij hechten veel belang aan de verklaring van de Regering. De Minister heeft zoëven een verklaring afgelegd die in de richting gaat van wat wij vragen. Wij hebben vorige keer moeten vaststellen dat, bij de invoering van het inschrijvingsgeld, de bevolking van onze muziekacademies met beperkt leerplan met 12 procent daalde. Wij hebben zelfs de toen opgelopen achterstand, terwijl in het Vlaamse land het leerlingenaantal steeg, niet helemaal kunnen goed maken.

U begrijpt dan ook dat het voor ons van een enorm groot belang is dat de Vlaamse Regering integraal rekening houdt met de concurrentiepositie van ons onderwijs met beperkt leerplan.

Vandaar dat wij na de verklaring van de Minister en zijn verzekering ter zake, ons amendement zullen intrekken.

De Voorzitter : Bijgevolg wordt het amendement ingetrokken.

Gelet op het feit dat mevrouw Maes dit amendement wenst in te trekken, kan ik de huidige stemming over het amendement van mevrouw Maes niet beschouwen als zijnde begonnen. Bijgevolg wordt het mogelijk dat het amendement door een andere fractie wordt overgenomen. Wij stemmen dus nu over het amendement dat wordt overgenomen door de heer Denys, die daarover de stemming vraagt.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mijns inziens heeft de heer Van Durme een terechte bemerking gemaakt : zijn amendement strekt verder dan dat van mevrouw Maes.

Ik stel dus voor dat wij eerst over het amendement van de heer Van Durme stemmen, zodat wij inmiddels goed kunnen nadenken (Gelach) over het overgenomen amendement.

De Voorzitter : Het voorstel is dat eerst wordt gestemd over het amendement van de heer Van Durme, dat ertoe strekt het 2° te schrappen.

Bijgevolg stemmen wij over het amendement van de heer Van Durme.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in eerste bijkomende orde van de heer Van Durme op artikel 90.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
102 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uytbroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.

Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)

Voorzitter

Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het door de heer Denys overgenomen amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.

Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lenssens J.
Leyens A. (mevr.)
Lisabeth C.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.

Voorzitter

Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Brepoels F. (mevr.)
Dewael P.
Lauwers H.
Luyten W.
Peeters W.

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement in tweede bijkomende orde van de heer Van Durme op artikel 90.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 90 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in bijkomende orde van de heer Taelman op artikel 100.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
25 leden hebben ja geantwoord ;

101 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Taelman W.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.

Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.

Voorzitter

Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Nee)*

Dan is artikel 100 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Taelman op artikel 122.

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

25 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

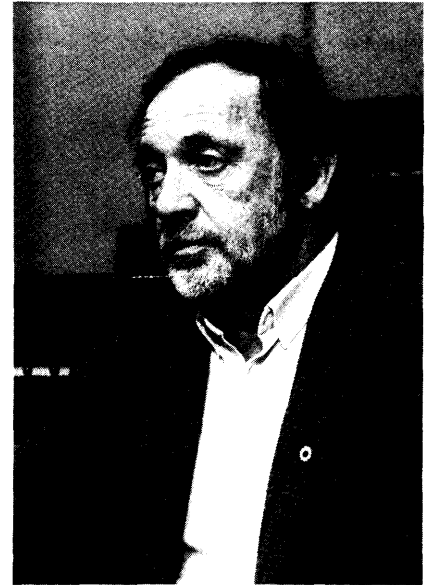
JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Taelman W.

Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.

Het lentedecreet is voor de Groenen het decreet van de gemiste kansen, aldus Volksvertegenwoordiger W. Van Durme (AGALEV)

Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.

Voorzitter

Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 122 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van mevrouw Maes en de heer Vanhorenbeek op artikel 148.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, ik wil de houding van mijn fractie even toelichten.

Wij zijn grote voorstanders van inspraak in het onderwijs en zijn dus zeker niet gekant tegen de invoering van deze inspraak in het gesubsidieerd onderwijs, daar waar wij reeds de inspraakregeling voor het gemeenschapsonderwijs hebben goedgekeurd.

Wat ons echter niet gelukkig stemt, is het feit dat de vertegenwoordigers van de leraars niet worden verkozen door de leraars zelf, maar worden aangeduid door de representatieve vakbonden. Dat is de reden waarom wij een amendement hebben ingediend. Ik vraag hiervoor begrip van de hele assemblée.

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
82 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Brepoels F. (mevr.)
Bril L.
Capoen M.
Caudron J.
Cortois W.
Coveliers H.
Cuyvers J.
Daems R.
De Beul A.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Gabriels J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Vaerenbergh E.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Peeters L.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.

Voorzitter

Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Panneels-Van Baelen M.

Het amendement is niet **aangenomen**.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer Deswaene op artikel 148.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
29 leden hebben ja geantwoord ;
80 leden hebben neen geantwoord ;
17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.

De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.

Eyskens M.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kestelijn-Sierens M.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Op 't Eynde A.
Peeters L.
Peuskens V.
Pinoie F.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Brepoels F. (mevr.)
Capoen M.
Caudron J.
Coveliers H.
De Beul A.
Dewael P.
Gabriels J.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Peeters W.
Pillaert J. -P.
Vangansbeke P.

Voorzitter

Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van mevrouw Maes en de heer Vanhorenbeek op artikel 148.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Brepoels F. (mevr.)
Bril L.
Capoen M.
Caudron J.
Cortois W.
Coveliers H.
Cuyvers J.
Daems R.
De Beul A.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Gabriels J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pillaert J.-P.

Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Vaerenbergh E.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Heermans P.
Kelchtermans T.

Kestelijn-Sierens M.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Peeters L.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben daarnet toch gestemd over het tweede amendement van mevrouw Maes en de heer Vanhorenbeek op artikel 148 ?

De Voorzitter : Inderdaad.

De heer A. Denys : Dan begrijp ik de uitslag van de stemming niet.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de

Maes

Voorzitter, ik heb mij bij de stemming vergist. Wil u onze stemming als positief noteren.

De Voorzitter : Dames en heren, we moeten nu stemmen over het tweede amendement van de heer Deswaene op artikel 148.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ?

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, met dien verstande dat de Volksunie zich onthoudt bij de stemming.

De Voorzitter : Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heer Deswaene op artikel 148

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming?

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
85 leden hebben neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neys-Uyttebroeck A.-M.

Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)

Lisabeth C.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Brepoels F. (mevr.)
Capoen M.
Caudron J.
Coveliers H.
De Beul A.
Dewael P.
Gabriels J.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Pillaert J.-P.
Seeuws W.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.

Het amendement is niet aangenomen.

Voorzitter

De heer Seeuws heeft het woord.

De **heer W.** Seeuws : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij de stemming onthouden om van de gelegenheid gebruik te maken om te bevestigen dat een aantal leden van onze fractie evenzeer moeilijkheden hebben met bepaalde aspecten van dit decreet, maar dat wij niet zoals andere collega's, die tot de meerderheid behoren, denken dat zij alleen de wijsheid in pacht hebben en amendementen mogen indienen om ze dan terug te trekken. (*Applaus*)

De Voorzitter Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 148 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Van Durme op artikel 151.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
26 leden hebben ja geantwoord ;
104 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.

Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.

Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lsensens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankersbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Daems R.
Dewael P.

Voorzitter

Het amendement is niet aangenomen.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer R. Daems : Mijnheer de Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Demeester.

De Voorzitter : Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 151 aangenomen.

Op artikel 153 werden 4 amendementen ingediend, drie door mevrouw Maes en collega Vanhorenbeek en één door collega Deswaene. Amendementen B en C van mevrouw Maes en de heer Vanhorenbeek worden evenwel als een geheel beschouwd en vormen aldus het tweede amendement.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben onze amendementen tot deze twee principiële amendementen beperkt. Wij hadden niet meer de bedoeling deze amendementen, ingediend in de Commissie, opnieuw in te dienen.

De Voorzitter : De amendementen worden dus ingetrokken.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, aangezien deze amendementen zeer principieel zijn nemen wij ze over.

De Voorzitter : U neemt deze amendementen dus over ?

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Ik ben ten zeerste verwonderd over de late steun van de PVV. Wij hebben die steun in de Commissie niet gekregen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mag ik erop wijzen dat

onze leden het tweede amendement van mevrouw Maes in de Commissie hebben goedgekeurd, bijgevolg nemen wij het tweede amendement op artikel 153 over.

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van mevrouw Maes en de heer Vanhorenbeek op artikel 153 overgenomen door de heer Denys.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;
95 leden hebben neen geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
Dewinter F.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Vangansbeke P.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.

Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaecker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lenssens J.
Leyens A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.

Voorzitter

Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
Daems R.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de heer Deswaene op artikel 153.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is dus verworpen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 153 aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van

de heer Deswaene houdende weglating van artikel 175.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Wij stemmen dus over het behoud van artikel 175.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is dus verworpen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 175 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer Deswaene op artikel 188.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

128 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
102 leden hebben neen geantwoord
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.

Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.

Voorzitter

Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Daems R.
Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het tweede amendement van de heer Deswaene op artikel 188.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het derde amendement van de heer Deswaene op artikel 188.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 188 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Deswaene houdende weglating van artikel 192.

Wordt het amendement gesteund ? (*Ja*)

Wij stemmen dus over het behoud van artikel 192.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
103 leden hebben ja geantwoord ;
25 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.

Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.

Voorzitter

Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nevel A.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

Zich ONTHOUDEN hebben :

Daems R.
Dewael P.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 192 aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de heer Deswaene, houdende invoeging van een nieuw artikel 199bis.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Het amendement is dus niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Van Durme houdende invoeging van een nieuw artikel 202bis.

Wordt het amendement gesteund ? (Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
104 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

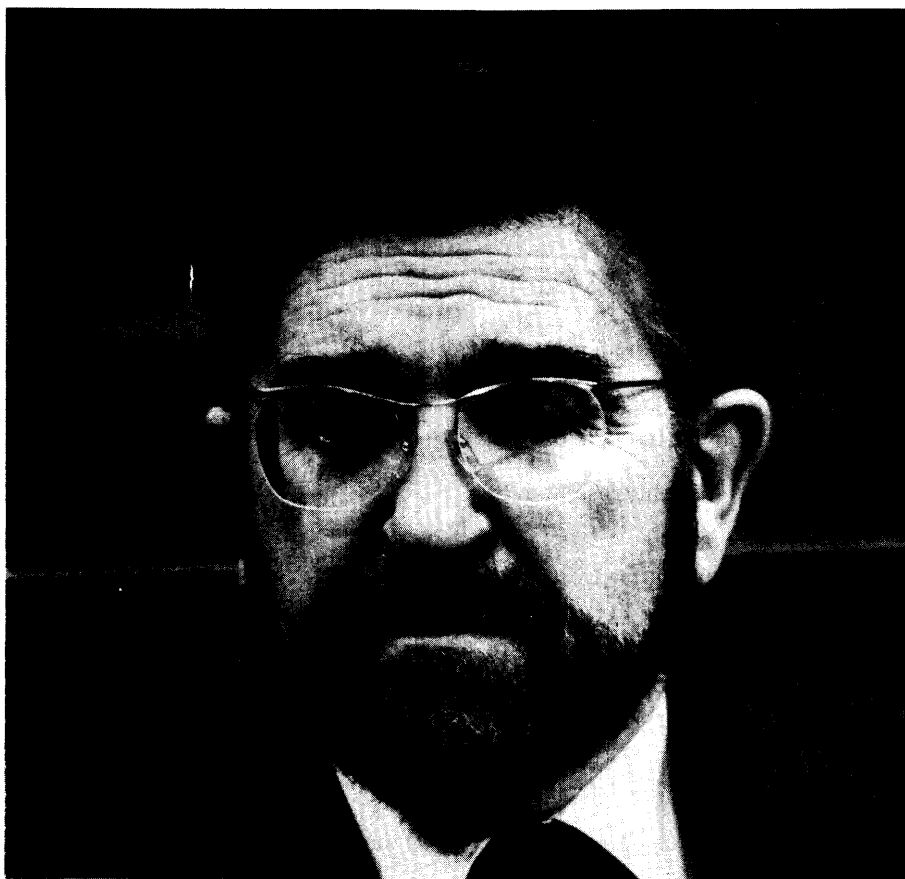
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cortois W.
Cuyvers J.
De Croo H.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.

Vermeiren F.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.

Voorzitter

De heer H. De Croo (PVV) legde het verschil uit tussen het VSO type-De Croo en het VSO type-Ramaekers

Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.

Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Daems R.
Dewael P.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II.

De heer Van Durme heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer W. Van Durme (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren van de Regering, collega's, het voorliggend decreet is, om de woorden van De Standaard te gebruiken, een monsterwet die nog op de valreep door de klapdeuren van de wetgevende macht wordt geduwd. Het onderwijsdecreet vormt een onsamenhangend geheel, waarvan belangrijke titels zoals de eenheidsstructuur en het kunstonderwijs een aparte bespreking en discussie verdienen. De eenheidsstructuur maakt een einde aan de tpestryjd. Wij betreuren dat de positieve verworvenheden van het VSO te weinig aan bod komen in het eenheidstype en stellen vast dat de scholen in grote lijnen het vroegere type II kunnen behouden of invoeren. De hetze van het IPOC vinden wij dan ook niet ter zake.

In tegenstelling tot wat kan worden verwacht na het verschijnen van de rapporten van Koninklijk Commissaris Paula D'Hondt zijn in het Lente-decreet geen maatregelen voorzien om de integratie van migrantenkinderen te bevorderen. Wel heeft men de B-variant in het eerste leerjaar van de eerste graad decretaal geregeld. De B-variant is bestemd voor migrantenkinderen wat in de praktijk zal leiden tot het vormen van concentratieklassen.

De Groenen pleiten wel voor een

Van Durme

aanpassingsklas voor Nederlandsonkundige kinderen, van welke nationaliteit ze ook mogen zijn. De Executieve heeft van de gelegenheid geen gebruik gemaakt om de participatiestructuur in het pluralistisch onderwijs te regelen. De Raad van het Pluralistische Onderwijs bestaat vier jaar. Het zijn vier verloren jaren voor het pluralistisch onderwijs. Door het feit dat de participatiestructuur niet wettelijk geregeld is, kan geen enkele school het statuut van pluralistisch onderwijs aannemen. Het wordt duidelijk dat de Vlaamse Executieve het pluralistisch onderwijs geen kansen wil geven.

Over het deeltijds kunstonderwijs kunnen wij kort zijn. De hervorming wordt doorgedrukt zonder in enige mate rekening te houden met de kritiek van de mensen aan de basis. Het werd over geheel de lijn een dovemansgesprek. Wat Brussel betreft erkennen wij graag dat de Nederlandstalige scholen over gunstige omkaderingsnormen beschikken. Het opleggen van een relatief hoog inschrijvingsgeld vormt echter een drempel in het deeltijds onderwijs, dat vooral in Brussel zijn invloed doet gelden. In het hoofdstedelijk gebied, een bij uitstek multiculturele gemeenschap, moet iedereen dezelfde kansen krijgen. Het inschrijvingsgeld in het Nederlandstalig kunstonderwijs te Brussel legt de lat niet gelijk met het Franstalig onderwijs.

Tot mijn grote ontgoocheling heb ik moeten vaststellen dat de Volksunie haar amendement in verband met het deeltijds Nederlandstalig kunstonderwijs in Brussel heeft ingetrokken. (*Applaus bij AGALEV*) De verklaring van de Minister is dezelfde als in de Commissie met name dat de toestand na één jaar zal worden geëvalueerd.

Er is dus geen enkel verschil en volgens ons dan ook geen enkele reden om dit amendement in te trekken.

De Groenen zullen het lentedecreet, dat het resultaat is van een ver doorgedreven politiek akkoord, niet goedkeuren. Daarvoor is het te omslachtig, te politiek gekleurd, te weinig gericht op een werkelijke vernieuwing. Het lentedecreet is voor

ons het decreet van de gemiste kansen. (*Applaus bij AGALEV*)

De Voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, het Vlaams Blok, ik heb het reeds aangekondigd, zal het lentedecreet niet goedkeuren. Het is immers, ons inziens, de overwinning van de sterkere op de zwakere, het is de overwinning van de vakbonden, van de bisdommen, van de nationale en provinciale structuren. Het is de overwinning van de experimenterende vrijgestelden. Het is een overwinning op de mensen van de onderwijsbasis, de leerlingen, de onvertegenwoordigde ouders en de leraars die geen lid zijn van een vakbond.

Dit decreet is de consecratie van het Belgische Vlaanderen, het Vlaanderen dat zich wentelt in zijn bekrompen Belgisch autonomiestatuut maar dat alle Belgische ziektes heeft overgenomen. Wij zijn zó Vlaams. Maar, heren en dames van de meerderheid, Vlaanderen is nog nooit zo Belgisch geweest. Reuzedecreten bulken van compromissen en evenwichten tussen de aloude gevestigde machten in dit land. Met de pretentie van een baas Gansendonck wordt er over een onderwijstype gewalst dat zijn prestige en zijn concurrentiepositie op een sublieme wijze had verworven.

Wij bedanken voor een Vlaanderen met een Executieve van Baas Gansendoncken. Wij bedanken voor dit lentedecreet. Wij gaan door met de strijd voor een onafhankelijk Vlaanderen dat zonder grote pretentie aan een toekomst bouwt gevestigd op de fundamenten van traditie in plaats van op de puinhoop van het onderwijs. Aan experimenten in het genre van mei 1968 doen wij niet mee. En de geschiedenis zal haar oordeel velen.

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, de vele uren discussie over de inhoud van ons onderwijs zijn voor de Vlaamse Raad een belangrijk moment geweest. Wij hebben vastgesteld dat de tijd van het unitaire schoolpact voor goed voorbij is en dat Vlaanderen op weg is om

aan zijn onderwijs een eigen gestalte te geven.

Wij hebben vastgesteld dat de Vlaamse Raad zich traag bewust wordt van zijn decreetgevende macht. Veel te lang werd in België het onderwijs bestuurd vanuit unitaire kamers zonder inspraak van de wetgevende macht. Dit is duidelijk anders geworden en wij verheugen ons daarover.

Over het onderwijs kan veel worden gezegd. Het is in elk geval een belangrijke overwinning dat wij aan Vlaamse kant geen straatbetogingen hebben gekend zoals het Franstalig onderwijs. Dit is te danken aan het feit dat wij over gegarandeerde middelen beschikken om de eigen toekomst veilig te stellen.

Het wetgevend werk dat wij tot stand hebben gebracht in verband met het secundair onderwijs is een belangrijke innovatie. Het is een overwinning van het autonome schoolprofiel op de platwalsing van een opgelegd type-onderwijs, want naast een gemeenschappelijke basisstam komen er ruime optiemogelijkheden die beantwoorden aan het pedagogisch profiel van elke school. Wie voor het onderwijs zweert bij alleen zaligmakende formules, zal nooit tot een consensus komen. Noch het VSO, noch het traditionele onderwijs waren voor iedereen het meest geschikt. Het nieuwe eenheidstype verzoent de kwaliteiten van beide concepten. (*Onderbreking door de heer H. De Croo*)

Jullie liberalen verbazen mij toch. Zoveel jaar geleden was voor jullie het VSO het enig zaligmakende en moest het traditioneel onderwijs begraven worden. Hebt u dan niet in de gaten dat met het eenheidstype het traditioneel onderwijs ten volle zijn levenskansen zal krijgen. Tot het Vlaams Blok wil ik mij niet richten, omdat die de discussies niet volgen en zich niet de moeite getroosten na te gaan in hoeverre het traditioneel onderwijs kan blijven bestaan, maar jullie liberalen zouden toch beter moeten weten. (*Applaus bij de VU*)

De heer H. De Croo : Mevrouw Maes, mag ik u er op wijzen dat er een VSO was, type-De Croo en een VSO, type-Ramaekers. De verschil-

De Croo

len tussen beide types waren enorm. Wij hebben het VSO zelfs één jaar uitgesteld om het een serieuze inhoud te kunnen geven. Wij hebben steeds consequent hetzelfde standpunt verdedigd.

Mevrouw N. Maes : In elk geval maakt dit ontwerp een einde aan de type-oorlog. De verklaring van de heer De Croo bewijst alleen maar dat het VSO onbetaalbaar was en dat het nooit door iedereen werd aanvaard.

Wat het deeltijdse kunstonderwijs betreft werden vinnige discussies gevoerd en zij zullen nog blijven worden gevoerd, omdat er een dovemansgesprek aan de gang was waaraan een einde moest komen. De experimenten werden geëvalueerd en zullen nog verder moeten worden geëvalueerd. Het is in elk geval een pedagogische vooruitgang dat ons kunstonderwijs niet langer alleen maar een afvallingskoers is maar dat er tegelijkertijd kunstonderwijs zal worden versterkt aan de meest talentrijken opdat zij de top van de virtuositeit zouden kunnen bereiken én aan de brede massa van kunstbeoefenaars waaraan nu kansen worden gegeven. (Applaus)

Ten slotte is de Vlaamse Onderwijsraad een belangrijke overwinning voor al degenen die vinden dat het onderwijs niet een zaak mag zijn van de coöperatistische belangengroepen maar dat het onderwijs in zijn geheel door een Vlaamse pluralistische onderwijsraad moet kunnen worden „beraden”.

Wij hopen dat de waardevolle adviezen die wij van een dergelijke onderwijsraad krijgen ook de waarachtige geest van pluralisme zullen weerspiegelen. Wij hadden over de samenstelling ervan andere verwachtingen. Wij hopen dat de regelingen zullen worden aangepast wanneer de lokale autonomie definitief op poten zal worden gezet zodat ook daar de verkozen vertegenwoordigers waarachtig kansen zullen krijgen, meer dan in het huidige ontwerp het geval is.

Ten slotte zien wij voor het hoger onderwijs van het korte type waarachtige toekomstkansen weggelegd in de hoop nochtans dat de onzekerheden die op de verlenging met één

jaar op dit onderwijs wegen, mederichting zullen geven aan een samenwerkingsmodel tussen de instellingen voor hoger onderwijs die momenteel zo succesrijk zijn.

Ten slotte wensen wij te beklemtonen dat wij het ten zeerste waarderen dat het geschiedenisonderwijs bewaard blijft. Dat is met alle mooie VSO-experimenten nooit het geval geweest. (Applaus)

De Voorzitter : De heer De Croo heeft het woord.

De heer H. De Croo : Mevrouw Maes, mag ik u er aan herinneren dat wij het vak geschiedenis in 1975 terug hebben ingevoerd in het VSO als verplicht vak in de twee eerste jaren, ter aanvulling van het vak maatschappelijke vorming.

Mevrouw N. Maes : Geïntegreerd in het vak maatschappelijke vorming.

De heer H. De Croo : Ik merk op dat de deelname aan de macht een negatief effect heeft op uw geheugen. (Applaus)

De Voorzitter : Mevrouw Neyts-Uytbroeck heeft het woord.

Mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geheugen of geen geheugen, ik ben momenteel aan het woord om de houding van de fractie van de PVV te verklaren.

De Vlaamse Raad zal zich zo dadelijk uitspreken over het tweede ontwerp van decreet betreffende het onderwijs. Deze uitspraak lijkt echter meer op een zuivere formaliteit dan op iets anders.

De uitvoeringsbesluiten werden inderdaad reeds drie weken geleden goedgekeurd en de omzendbrieven zijn al toegekomen op de scholen. Zij gelden weliswaar onder voorbehoud van goedkeuring van het decreet door de Vlaamse Raad. Meer dan dat voorbehoud is onze uitspraak dus niet waard.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs heeft immers een zodanig tijdschema gehanteerd dat het amendementsrecht van de Vlaamse Raad tot bijna nul wordt herleid, wellicht onder het motto wat wij zelf doen, doen wij beter.

De PW-fractie stelt deze handelswijze aan de kaak. Wij hebben fundamentele bezwaren tegen vooral de sluipende banalisering van het gemeenschapsonderwijs die door het decreet wordt ingevoerd. Want in weerwil van het politieke akkoord van november 1988, wordt de grondwettelijke specificiteit van het gemeenschapsonderwijs steeds meer genegeerd behalve dan om aan dat gemeenschapsonderwijs eenzelfde bewegingsvrijheid te ontzeggen als deze waarvan het vrij gesubsidieerd onderwijs zal genieten zowel inzake vrije aanwending van werkmiddelen als inzake aanbod van religieuze, filosofische of culturele vorming.

De PW klaagt aan dat het gemeenschapsonderwijs langzaam maar zeker herleid wordt tot een gesubsidieerd net, maar dan één dat aan strakkere banden wordt gelegd dan de andere netten. En dat wordt niet alleen door onze fractie zo aangevoeld, want in weerwil van alle ordeningen heeft een collega uit zijn partij, de SP, ontslag genomen precies om deze sluipende banalisering aan de kaak te stellen.

De PW-fractie klaagt eveneens aan dat de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs en meer bepaald van het muziekonderwijs per 1 september aanstaande zal worden doorgevoerd ondanks de talrijke en luide protesten, ondanks ook het feit dat meerdered leden van de SP en VU-fracties gepleit hebben voor uitstel. Ze hebben zelfs amendementen in die zin ingediend.

De PW-fractie is alles behalve gerust in de weerslag van dit ontwerp voor het Nederlandstalig onderwijs te Brussel. Er loopt de jongste dagen een ware public relations-campagne om het tegendeel te beweren, maar toch blijven wij ongerust. U hebt uw ontwerp zo laat ingediend om te proberen elke amendering ervan te verhinderen, om in de eerste plaats uw eigen meerderheidsfracties aan banden te leggen en om de bespreking in deze Raad te beperken tot een oefening in tekstuitlegging, want meer is het uiteindelijk niet geweest.

U zal ongetwijfeld een meerderheid krijgen, een paar afwezigheden die wij hebben genoteerd niet te na gesproken.

Neyts-Uyttebroeck

Geachte collega's, de Vlaamse Raad en het ganse onderwijs verdienen beter. Ook daarom zullen wij tegenstemmen. (*Applaus bij PW en AGALEV*)

De Voorzitter : De heer Baldewijns heeft het woord.

De heer E. Baldewijns (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de SP zal dit onderwijsdecreet goedkeuren omwille van de vele positieve elementen dat het bevat en die ik tijdens de algemene bespreking reeds uitvoerig heb toegelicht. Toch wil ik – vooral omdat wellicht niet iedereen in staat was op dat ogenblik van de besprekingen aanwezig te zijn – enkele hoofdargumenten hernemen.

Ten eerste, dit decreet biedt een decretale basis voor heel wat belangrijke pedagogische aangelegenheden in dit land. Denken wij maar aan de inspraakregeling voor het gesubsidieerd onderwijs, aan de totstandkoming van een Vlaamse Onderwijsraad en aan de invoering van het eenheidstype in het secundair onderwijs. De pedagogische verrijking die het secundair onderwijs krijgt dank zij de veralgemening van het eenheidstype zal toelaten dat voortaan concurrentie op basis van het type van onderwijs, op basis van het pedagogisch model uitgesloten wordt. Ook de hernieuwde aanwezigheid van de vakken geschiedenis en aardrijkskunde in de basisvorming van de middelbare student lijken ons essentieel.

De positieve elementen die ik voor het secundair onderwijs aanstreef kunnen ons er niet van weerhouden toch grote waakzaamheid aan de dag te blijven leggen wat het opstellen van de uitvoeringsbesluiten inzake de omkadering, de normen betreft. Deze besluiten zullen wij vooral toetsen op hun respect voor de vrije keuze en op de leefkansen die zij bieden voor de scholen op het platteland, in Brussel en in de BSD.

Ten tweede, de uitvoeringsbesluiten voor het vernieuwd deeltijds kunstonderwijs zullen op grote soepelheid berusten. Modellessenroosters, een

vlotte doorstroming voor de meest begaafden en een toegang tot het kunstonderwijs voor de allerjongsten zullen ervoor zorgen dat ook onze muziekscholen een eigen imago ontwikkelen. Het aangekondigde initiatief van de Minister met betrekking tot een cumulatierегeling en een modernisering van de koninklijke muziekconservatoria zullen de kwaliteit van ons muziekonderwijs nog verbeteren.

Ten derde brengt dit decreet duidelijkheid in de verdeling van de financiële middelen voor werking en voor investeringen. Na jaren van besparing zal het gemeenschapsonderwijs met zekerheid een eigen **infrastructuurplan** kunnen invullen en conform artikel 17 van de Grondwet de financiële mogelijkheden krijgen om rekening houdend met de eigen specificiteit, in te staan voor het onderhoud van de eigen gebouwen. Ook het officieel gesubsidieerd onderwijs zal, rekening houdend met de eigen kenmerken, een bijzondere financiering van de gebouwen krijgen via een subsidiëring enerzijds en **trekkingsmogelijkheden** op het Investeringsfonds anderzijds.

Kortom, in dit decreet vinden wij een billijke behandeling van alle netten, conform artikel 17 van de Grondwet. Zo is dit decreet voor een groot deel de uitvoering van het politiek akkoord (*Applaus bij SP, VU en CVP*)

De Voorzitter : De heer Moors heeft het woord.

De heer C. Moors (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, onderhavig decreet betreffende het onderwijs vormt het sluitstuk van een drieluik dat gestalte geeft aan een Vlaams onderwijsbeleid. Dit onderwijsbeleid werd uitgestippeld dank zij de **communautarisering** van het onderwijs en het inschrijven van een waarborg in artikel 17 van de Grondwet. De CVP-fractie zal dit decreet om volgende redenen goedkeuren.

Ten eerste bevat het een gelijke behandeling tussen de netten op het gebied van de bouwkredieten en een gelijkberechtiging op het gebied van

de evolutie van de werkingstoelagen, alhoewel het een opdracht blijft steeds verder naar gelijkberechtiging te streven.

Ten tweede biedt dit decreet een decretale onderbouw voor het zogenaamde eenheidstype in het secundair onderwijs. Misschien spreken we beter van gelijkvormigheidstype. Het geeft tevens duidelijk aan onder welke voorwaarden afwijkingen kunnen worden toegestaan.

Ten derde wordt een organieke regeling opgesteld voor het deeltijds secundair onderwijs, waardoor ook jongeren met leermoeheid deeltijds kunnen leren en werken.

Ten vierde worden de problemen van het kunstonderwijs opgelost en komt er een einde aan een zeer moeilijk debat tussen twee stromingen. De CVP-fractie onderstreept hier het feit dat er een evaluatiecommissie wordt opgericht om de invoering van de hervorming te begeleiden.

Ten vijfde wordt er een Vlaamse Onderwijsraad opgericht, een overkoepelende raad die adviezen kan uitbrengen in verband met onderwijsbeleid en ook wetenschappelijk onderzoek kan laten verrichten.

Ten zesde worden aan het Vlaamse onderwijs in Brussel nieuwe waarborgen gegeven. Naast de reeds bestaande waarborgen voor lager en secundair onderwijs, krijgt nu ook het deeltijds beroepsonderwijs onder meer een leerlingennorm die 30 procent hoger ligt en wordt er gezorgd voor een overgangperiode. Het kunstonderwijs in Brussel krijgt eveneens gunstnormen. Bepaalde scholen van het hoger onderwijs van het lange en korte type, die normaal buiten de normen vallen en dus eigenlijk gesloten moeten worden, kunnen in de toekomst blijven bestaan. Daarom zal de CVP-fractie dit belangrijk decreet goedkeuren. (*Applaus bij CVP en VU*)

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Zie hier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
102 leden hebben ja geantwoord ;
27 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Coens D.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.

Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pillaert J. -P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Seeuws W.
Smet M. (mevr.)
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weckx H.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Bril L.
Cuyvers J.
De Croo H.

Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

Zich ONTHOUDEN hebben :

Daems R.
Dewael P.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot instelling van een Gemeentefonds – 329 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 5

ONTWERP VAN DECREET tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn – 340 (1989-1990) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen – 370 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds, het ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, en het ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

Het opschrift van stuk nummer 329 „ontwerp van decreet tot instelling

Voorzitter

van een Gemeentefonds" werd door de Commissie gewijzigd in „ontwerp van decreet tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest”.

Aangezien deze ontwerpen een feitelijk drieluik vormen, zullen wij daarover één enkele algemene bespreking houden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Leo Peeters, verslaggever, heeft het woord.

De heer L. Peeters, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in zijn inleiding bij dit ontwerp van decreet heeft de Gemeenschapsminister gesteld dat de herziening van het Gemeentefonds in twee fasen dient te verlopen.

In een eerste fase zal een decreet tot stand worden gebracht aangaande de evolutie van de jaarlijkse dotatie. Later kan dan het ontwerp van decreet over de nieuwe verdelingscriteria van het Gemeentefonds worden besproken. Het ontwerp-decreet dat nu wordt behandeld realiseert de eerste fase en heeft tot doel een definitief mechanisme in verband met de vaststelling van de jaarlijkse dotatie tot stand te brengen, vermits deze materie een exclusief gewestelijke materie is geworden en het financieringsmechanisme, zoals bepaald bij koninklijk besluit nummer 263, niet langer kan worden aangehouden en dit op basis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

Het bepalen van een vast mechanisme voor de vaststelling van de jaarlijkse dotatie van het Gemeentefonds, biedt zowel de gemeente als het gewest waarborgen inzake het realiseren van een financieringsplanning.

Hiermee wordt ook vermeden dat het Gemeentefonds jaarlijks een element van discussie blijft in de begrotingsbespreking of afhankelijk wordt gemaakt van budgettaire moeilijkheden.

Bovendien moet, gelet op de precare toestand waarin vele gemeenten zich bevinden, vlug worden opgetreden. Er is tevens rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State zodat ook de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin decretaal optreedt in verband met het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

De Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar ambt heeft vervolgens een overzicht gekregen van de voorstellen van het VBSG en VLARECO en maakte hieromtrent een aantal opmerkingen ten einde duidelijk te illustreren dat dit voorstel niet integraal en vlekkeloos kon worden toegepast.

– *De heer H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.*

Uiteindelijk kwam hij tot een voorstel van ontwerp-decreet waarbij men de evolutie van het Gemeentefonds vaststelt rekening houdend met twee parameters : enerzijds de index der consumptieprijzen omdat het een voor iedereen makkelijk bereikbaar en controleerbaar criterium is en het rechtstreeks verband houdt met de evolutie van de reële levensduurte ; anderzijds wordt het rentepeil als parameter voorgesteld, vermits de kosten van de gemeenten in verband met hun investeringen sterk worden beïnvloed door het niveau van de rente op de investeringsleningen van de gemeente.

Aangezien de verhoging van het rentepeil een probleem vormt voor alle overheden, is het logisch dat ook de gemeenten een deel van die last blijven dragen en komt de centrale overheid tussenbeide door het verschil tussen het rentepeil en de inflatie voor een vierde voor zijn rekening te nemen.

Zo komt men ten slotte tot de volgende bepaling : de dotatie is gelijk aan de dotatie van het vorig jaar, vermeerderd met een evolutiepercentage. Hierbij wordt het evolutiepercentage vastgesteld als volgt : het evolutiepercentage van de index der consumptieprijzen van twee opeenvolgende jaren, vermeerderd met een vierde van het verschil tussen het rentepeil en dit evolutiepercentage. De referentiebasis voor het rentepeil

werd gekozen na ruggespraak met de studiedienst van de Nationale Bank, de Administratie van de Thesaurie, het Rentefonds en het Gemeentekrediet van België. Het leek immers om verscheidene redenen niet aangewezen om de leningsvoorwaarden van het Gemeentekrediet als referentiebasis te nemen. De vier instellingen adviseerden dan ook om te refereren naar de secundaire markt, die steeds meer aan belang wint en op elk ogenblik een realistischer beeld geeft van de voorwaarden op de financiële markt.

Bij de algemene bespreking komen diverse leden tot de vaststelling dat dit ontwerp inderdaad een absolute noodzaak is en bijna iedereen verheugt er zich over dat de stelselmatische afbouw van het Gemeentefonds opnieuw kan worden omgebogen.

Uiteraard waren er ook diverse opmerkingen en vragen : zo bijvoorbeeld naar de keuze van het basisbedrag, 1.990 in plaats van 1.988, naar de opmerkingen van de Raad van State in verband met het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, de concrete becijfering, de reden waarom het ontwerp van decreet over de verdelingscriteria niet samen met dit decreet wordt behandeld ; de deling door vier in plaats van drie zoals oorspronkelijk voorgesteld. Vervolgens wordt een amendement ingediend om de titel te wijzigen in een „Vlaams Gemeentefonds”. De leden van de Commissie en de Minister aanvaardden deze wijziging.

Ten tweede wordt een amendement ingediend waarin wordt voorgesteld : „Voor de jaren 1991 tot en met 1998 wordt de hierboven berekende dotatie jaarlijks verhoogd met 2.257 miljard frank. Dit laatste bedrag zal verdeeld worden over alle gemeenten met minder dan 150.000 inwoners volgens de omgekeerde evenredige opbrengst per inwoner van één procent aanvullende belasting op de personenbelasting en van honderd opcentiemen op de onroerende voorheffing. De Minister aanvaardt het voorstel om op basis van dit amendement de bespreking in de Vlaamse Executieve voort te zetten.

Alleszins blijkt dat er nog steeds belangrijke tegenstellingen bestaan in-

L. Peeters

zake de aanwending van de bonus-Kansarmoede en de al dan niet toevoeging van dit bedrag aan het Gemeentefonds.

In zijn antwoord gaat de Minister in op de verschillende opmerkingen. Hij beklemtoont de noodzaak van een afzonderlijke bestemming, omdat dit ontwerp de evolutie van het Gemeentefonds behandelt en de manier waarop de Executieve de financiële relatie met de gemeenten wil vastleggen, terwijl het andere decreet de verdeling betreft en dus een andere en waarschijnlijk ook wel moeilijker opdracht wordt. Hij weerlegt de opmerkingen dat het krediet Kansarmoedebestrijding geldt ter compensatie van de schuldproblematiek vermits in het aan Vlaanderen toekomende bedrag een bonus stak van het Sint-Catharina-akkoord. Hij spreekt eveneens van een conflict tussen de voorstanders van deze specifieke bonus en degenen die het geld gewoon zonder specifieke bestemming aan de gemeenten wilden toekennen. De discussie van de specifieke besteding of de automatische toekenning via het Fonds zal waarschijnlijk nooit ophouden.

De Minister wijst er evenwel op dat het niet volstaat om na de gemeenteraadsverkiezingen te constateren dat er een verband bestaat tussen extremisme en kansarmoede en het daarbij te laten. Hij pleit dan ook voor de erkenning van de kansarmoede als politiek probleem.

Bij de voortzetting van de algemene bespreking op 29 mei dient de Minister staande de vergadering een aantal amendementen in betreffend de bonus van 2,2 miljard. Deze amendementen gaan uit van een verdeling van deze bonus in twee helften.

De eerste helft geldt als een bijzondere dotatie, supplementair aan het Vlaams Gemeentefonds en verdeeld op basis van bevolking en fiscaal onvermogen. De tweede helft van de bonus maakt dan het voorwerp uit van een ander ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor Integratie van de Kansarmoede, dat vandaag trouwens eveneens aan de agenda staat. Deze tweede helft

van de bonus wordt gedurende acht jaar bestemd voor een beperkt aantal gemeenten met specifieke sociale problemen rond migranten, bestaansminimumtrekkers en werklozen.

Geen enkele gemeente komt in de twee regelingen aan bod. Deze amendementen gaan ervan uit dat elke gemeente zelf inschat wat ze met de bijkomende gelden doet. Hierbij vraagt de Executieve wel de intrekking van de amendementen tot toevoeging van de 2,2 miljard bij het Gemeentefonds.

Alle amendementen met betrekking tot deze problematiek werden vervolgens ingetrokken, waardoor bij de artikelsgewijze bespreking en stemming nog slechts enkele **taalcorrecties** worden aangebracht, nadat het Gemeentefonds werd herdoopt in Vlaams Gemeentefonds.

De door de Executieve ter stemming gelegde amendementen worden evenals de oorspronkelijk ingediende en niet gewijzigde artikels met eenparigheid van stemmen aangenomen. Bij de eindstemming wordt het gemaande ontwerp van decreet eenparig aangenomen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Van Wambeke, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. Van Wambeke, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, artikel 105 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn bepaalt in zijn eerste alinea : „Na verdeling van het Gemeentefonds onder de gewesten, wordt een deel van het aan elk gewest toegekende Fonds, onder de benaming „Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, omgeslagen over de OCMW's van het gewest”.

Elk jaar werd het percentage van het Gemeentefonds dat het Vlaams gewest toekwam, vastgelegd door de Executieve, „op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin en van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt”, zoals het besluit van de Vlaamse Executieve van 29

februari 1989 vermeldde, inzake de toekenning voor het jaar 1989.

De Raad van State heeft in zijn advies over het ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds op een zekere anomalie, met name dat gewestbevoegdheden — artikel 107quater — van de Grondwet, worden vermengd met gemeenschapsbevoegdheden — artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 stipuleert immers dat het beleid inzake maatschappelijk welzijn ressorteert onder artikel 59bis, met uitzondering van twee punten : de regelen inake de inrichting van de OCMW's en de wetgeving met betrekking tot het bestaansminimum.

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin heeft het dan ook nodig geoordeeld een afzonderlijk ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn in te dienen dat in Commissie werd besproken en nu in de algemene vergadering ter discussie voorligt.

Wat te onthouden van dit ontwerp ?

Ten eerste, het Bijzonder Fonds wordt een autonoom fonds, waarvan de dotatie jaarlijks zal worden ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Ten tweede, de vertrekdotatie is vastgelegd op 1.705.085.000 frank, zijnde het bedrag dat voor 1990 zal worden toegekend. Dat bedrag zal voortaan jaarlijks worden aangepast met een evolutiepercentage, identiek aan dit van het Gemeentefonds. Hierbij wordt rekening gehouden met de inflatie en de rentelasten. In 1991 zal het Fonds aldus aangroeien met 85 miljoen frank.

Ten derde, de Executieve legt de objectieve normen vast voor de jaarlijkse verdeling. Op uitdrukkelijk verzoek van de Raad van State worden in het decreet twee elementen opgesomd, van waaruit de Executieve moet vertrekken bij het vaststellen van deze normen, namelijk de voorzieningen voor bejaarden en de bijkomende sociale dienstverlening en

Van Wambeke

financiële steun in het kader van de armoedebestrijding.

Tijdens het debat in de Commissie werd vooral stilgestaan bij twee punten : het bedrag van de **vertrekdotatie** en de objectieve normen.

Het bedrag van de vertrekdotatie is dat van 1988, dat reeds meer dan 114 miljoen frank lager lag dan het bedrag van 1985. Als men weet dat nu reeds een derde naar de twee grote Vlaamse steden gaat, hoewel hun bevolking niet meer dan 14 ten honderd bedraagt, kan men een idee krijgen over het geringe bedrag waarmee de lokale OCMW's het moeten rooien. Tussen haakjes, deze kloof zal nog groter worden wanneer het ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen zal zijn aangenomen en in toepassing worden gebracht. De Minister wees evenwel de bewering van een commissielid van de hand, dat met de instelling van dat laatste Fonds, nu de armoede op twee fronten wordt bestreden en dat het gevaar voor overlapping helemaal niet denkbeeldig is.

Voor de objectieve normen vertrekt men nu van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juli 1988, waarin de verdeling van het Bijzonder Fonds werd vastgesteld voor de periode 1989-1993. Daarvoor werden 10 criteria in aanmerking genomen die, volgens de Minister, als volgt kunnen worden gegroepeerd : bejaardenzorg 30 ten honderd ; kansarmoedebestrijding 53 ten honderd ; sociale diensten 14 ten honderd en kinderzorg 3 ten honderd.

De Minister stelt voor de huidige criteria vast te leggen voor een termijn van 4 jaar en van 1994 af, voor een periode van 6 jaar, met name de duur van de gemeentelijke legislatuur, zodat gemeente en OCMW weten op welk bedrag uit het Bijzonder Fonds zij kunnen rekenen bij het vastleggen van hun programmering. De Minister is wel bereid de Commissie te consulteren bij de vastlegging van de objectieve criteria, waarbij een dynami-

sche OCMW normaal meer moet krijgen dan een OCMW dat de evolutie op het maatschappelijk front passief ondergaat.

Tot slot **weze** vermeld dat het ontwerp van decreet in de Commissie werd aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Namens mijn fractie zou ik hier nog een paar bedenkingen willen aan toevoegen. Een eerste opmerking geldt de vergelijking tussen Gemeentefonds en Bijzonder Fonds. Het bedrag dat een gemeente put uit het Gemeentefonds is nog altijd zeer fundamenteel, ook al zullen de communalisten er terecht mee akkoord gaan dat het Fonds nog steeds ontoereikend is.

Hetzelfde kan helemaal niet worden gezegd van het Bijzonder Fonds dat meer een peulschil is voor elk OCMW.

Ik wil dit illustreren aan de hand van de gemeente- en OCMW-begrotingen van 1990 van Zottegem. Afgerond worden de ontvangsten van de stad Zottegem geraamd op 549 miljoen, waarvan 84 miljoen uit het Gemeentefonds of 15,33 ten honderd.

Daartegenover staan de ontvangsten van het OCMW, geraamd op 277 miljoen, waarvan 3,75 miljoen afkomstig is van het Bijzonder Fonds, hetzij 1,35 procent. Ik ben het er wel mee eens dat OCMW's onderling moeilijk vergelijkbaar zijn, gelet op de al dan niet aanwezigheid van rustoorden, RVT's en ziekenhuizen, maar dit is ook het geval voor gemeenten en steden onderling.

Normaal zouden de communalisten ook de OCMW's en hun specifieke problemen moeten verdedigen. Ik stel vast dat zulks niet het geval is. Ik heb het aantal burgemeesters en schepenen die lid zijn van de Vlaamse Raad nog niet geteld, maar ik weet wel dat ik een van de weinige, zo niet zelfs de enige voorzitter van een OCMW ben. U mag het mij dan ook niet kwalijk nemen dat ik vaak de indruk heb te prediken in de woestijn.

Mijn tweede bedenking sluit aan bij

de eerste en het is niet de eerste maal dat ik daarover spreek. Iedereen moet ervan overtuigd zijn dat de 1,7 miljard van het Bijzonder Fonds absoluut te weinig is als toelage voor de OCMW's. Maar binnen dat bedrag zijn de criteria voor de verdeling onder de onderscheiden OCMW's ook voor discussie en verandering vatbaar. Net zoals de **centrumgemeenten** hebben ook heel wat OCMW's een centrumfunctie gekregen. Dit komt niet alleen tot uiting in het aantal rustoord- en RVT-bedden, maar ook in een uitgebreide sociale dienstverlening. Ik kan aanvaarden dat de Executieve, gemakshalve, tot 1994 niet wenst te raken aan haar besluit van 27 juli 1988, maar ik ga er evenwel niet mee akkoord.

Ten slotte heb ik nog een laatste bedenking met betrekking tot de storting van de toelage uit het Bijzonder Fonds. Mijnheer de Minister, ik herinner mij een brief van u, van 15 december 1988, waarin u mij meedeelt dat het voorlopig aandeel van het OCMW-Zottegem voor het jaar 1987 som X bedroeg en dat het eindsaldo zou worden bepaald, „wanneer de definitieve dotatie van het **Gemeentefonds 1987** zou gekend zijn.”

Wanneer het decreet, dat wij nu bespreken, in voege is, kent u meteen de definitieve dotatie. Het Bijzonder Fonds wordt immers een autonoom fonds.

Maar er is nog meer : het aandeel voor 1990 bijvoorbeeld wordt berekend op basis van de lasten, gedragen tijdens het dienstjaar 1989. Ik neem aan dat uw administratie minstens de helft van het aandeel kan storten tijdens het tweede trimester en het saldo ten laatste tijdens het derde trimester.

Elk OCMW heeft het momenteel lastig en de overheid, zij het nationaal of regionaal, sluit hiervoor al te gemakkelijk de ogen. Een correcte storting van de toelagen aan de OCMW's zou reeds een teken van goede wil zijn. Ter illustratie wil ik gewoon aanduiden dat op 30 juni, het OCMW van Zottegem nog een staatstoelage voor 1989 van 215.029 frank moest ontvangen voor de ver-

Van Wambeke

plegingskosten van behoeftigen, van 645.544 frank als staatsaandeel voor de opvang van politieke vluchtelingen voor het jaar 1988, van 1.081.391 frank als aandeel van de Executieve voor de goedgekeurde omschakeling van TWW's in GESCO's in 1989 en van 4.377.495 frank als toelage voor de tewerkstelling van GESCO's, terwijl er twee voorschotten werden ontvangen uit het aandeel van het Bijzonder fonds. Met andere woorden, op 30 juni 1990 wist men nog steeds het bedrag van de definitieve toelage niet, gebaseerd op de prestaties van 1988. Zelfs zonder het rest-aandeel van het Bijzonder Fonds had het OCMW van Zottegem op 30 juni derhalve meer dan 6,3 miljoen te goed vanwege de nationale en regionale instanties.

— *De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter treedt opnieuw als Voorzitter op.*

Wij zijn getuigen van een merkwaardige doorschuif- of afschuifoperatie naar het allerlaatste echelon, zijnde de belastingbetaler. Mijnheer de Minister, u zit met meerdere nationale en regionale Ministers in dezelfde boot. Maak dat u er zo vlug mogelijk uit zijt. U zit daar niet op uw plaats.

De Voorzitter : De heer Marchand, verslaggever, heeft het woord.

De heer C. Marchand, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, op de agenda staat het ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van de kansarmen.

Kort samengevat kan ik daarover het volgende zeggen.

De bedoeling is dus een Fonds te vormen waaruit kan worden geput om de kansarmoede te bestrijden. Het aantal gemeenten waar dergelijke initiatieven kunnen genomen worden is vastgelegd.

Het hiervoor voorziene jaarlijkse bedrag van 1.128,5 miljoen frank wordt telkensmale op de begroting ingeschreven. Het betreft de helft van de zogenaamde bonus van 2,257 miljard die aan de 306 Vlaamse gemeenten, Antwerpen en Gent, uitgezonderd

toekwam. Van deze dotatie wordt echter 40 miljoen afgenomen ten bate van de Vlaamse **Gemeenschapscommissie** van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De parameters om de bijzondere situatie van de in aanmerking komende gemeenten vast te stellen zijn de volgende : een, de verhouding van het aantal bestaansminimumtrekkers ten opzichte van de bevolking ; twee, het aantal migranten.

Anderzijds wordt voor de verdeling over deze gemeenten rekening gehouden met een aantal maatstaven zoals bepaald in artikel 7.

Bij de bespreking in de Commissie werden onder meer vragen gesteld over de gehanteerde criteria.

In artikel 9.2. is vermeld dat de regels en modaliteiten inzake de wijze van besteding en de uitoefening van de trekkingsrechten nader zullen worden bepaald door de Executieve. De vraag werd gesteld of de gemeenten steeds weten wat gedaan met de aangeboden hulp en/of door het aanbod de nood niet wordt gecreëerd.

Anderzijds werd tijdens de bespreking beweerd dat het ontwerp een politiek compromis is tussen de meerderheidspartijen. Meteen werd ook kritiek geuit op een volgens een lid betuttelende en versnipperende aanpak. De vrees werd tevens geuit dat aan bepaalde gemeenten extra middelen worden toegekend die voor het even wat kunnen aangewend worden in plaats van voor kansarmoede.

De verdeling tussen de gemeenten en het OCMW voorzien in artikel 8, was eveneens het voorwerp van discussie. Een lid meende dat beter alles langs de gemeente gebeurde terwijl een ander lid het als een geëigende taak van het OCMW aanzag gelet op de organisatie, het personeel en de daaruit voortvloeiende mogelijkheden waarover ieder OCMW beschikt, terwijl de gemeente hiervoor minder is ingericht en wellicht een stuk nieuwe administratie dient op te bouwen.

Staande de vergadering werd namens

de Commissie door de heer Peeters een amendement ingediend, dat wij terugvinden in de tekst van artikel 8, paragraaf 2 en dat éénparig werd aangenomen.

Een amendement van de heer Devolder op artikel II ertoe strekkende de opheffing te voorzien op 31 december 1998 werd verworpen.

Het ontwerp van decreet werd, met bijvoeging zoals gezegd van een paragraaf 2 in artikel 8 aangenomen met 15 stemmen bij 2 onthoudingen.

Mijnheer de Voorzitter, ik meende dit nog te moeten meegeven als aanvulling van het schriftelijk verslag. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, vooraf dank ik graag de drie rapporteurs, de collega's Peeters, Van Wambeke en Marchand, en wens hen geluk met het uitstekende verslag over de diepgaande bespreking van deze ontwerpen in de bevoegde Commissies.

Bij de bespreking van deze drie belangrijke ontwerpen van decreet voor de lokale besturen zal ik namens de CVP-fractie een paar beschouwingen maken.

Het is aangewezen deze drie ontwerpen gezamenlijk te bespreken om twee redenen.

Ten eerste, tot op heden is het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn structureel geïntegreerd in het Gemeentefonds op grond van de wet van 8 juli 1976 tot oprichting van de Openbare centra voor Maatschappelijk Welzijn.

Ten tweede, het oprichten van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen is het gevolg van de samenvoeging van het in 1989 opgerichte Fonds-Van den Bossche met het Fonds-Lenssens en de hiermee gepaard gaande nieuwe structuren, waarbij vanaf 1991 ook een deel van dit krediet in het nieuwe Gemeentefonds wordt opgenomen.

Vankeirbilck

Er is duidelijk een onderlinge samenhang en verwevenheid tussen de structuren waarin deze drie fondsen oorspronkelijk waren geïntegreerd.

Het oprichten bij decreet van een nieuw Vlaams Gemeentefonds beantwoordt aan de krachtlijnen die hieromtrent werden opgenomen in de Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve van 14 februari 1989.

Zoals de heer Peeters zegde zal de oprichting van het nieuwe Vlaams Gemeentefonds in twee fazen gebeuren. Nu, in een eerste fase zullen we de basisdotatie van het Gemeentefonds en de evolutie ervan, bij decreet vastleggen. In de tweede fase, in het najaar, moeten wij de criteria vastleggen om deze dotatie ieder jaar over de 308 Vlaamse Gemeenten te verdelen.

In de eerste fase wordt bij decreet het basisbedrag van de dotatie vastgelegd evenals de wettelijke formule voor de berekening van de jaarlijkse evolutie van dit bedrag, dit wil zeggen de toename dan wel de eventuele afname.

De CVP-fractie gaat akkoord met de twee in het ontwerp opgenomen parameters voor het berekenen van dit jaarlijks evolutiepercentage. Het indexcijfer der consumptieprijzen en het rentepeil zijn inderdaad objectieve en duidelijk meetbare criteria.

Tot nu toe steeg de dotatie jaarlijks in verhouding tot het evolutiepercentage van de uitgaven van het Rijk, verminderd met het aandeel dat werd aangewend tot delging van de rijks-schuld. Dat is een louter conjunctu-reel gegeven, alleen gesteund op uitgaven. Nu wordt een nieuwe formule uitgevoerd waardoor jaarlijks duidelijke vaste criteria worden aange-wend, het indexcijfer der consump-tieprijzen en het rentepeil van de leningen.

Deze nieuwe formule biedt waarbor-gen voor een beter te plannen beleid van de lokale besturen.

Toch hebben wij een paar bedenkin-gen bij het uitgangspunt van deze for-

mule, meer bepaald het basisbedrag van de dotatie waarop het evolutie-percentage jaarlijks wordt berekend.

Een fundamentele vraag, waarop ook voor de Vlaamse Raad uitleg moet worden gegeven, is of het niet meer aangewezen ware te vertrekken van de dotatie voor 1988, met inbe-grip van de tegoeden voor 1986 en 1987 ?

Wat doet de Minister met de stelling van de Vereniging van Belgische Ste-den en Gemeenten de dotatie voor het Gemeentefonds jaarlijks aan te passen volgens het evolutiepercenta-ge van het tweede gedeelte van de middelen die aan het Vlaams Gewest worden overgedragen op basis van de financieringswet van 16 januari 1989 ?

In verband met het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn kan ik zeer kort zijn. Wij kunnen er ons al-leen over verheugen dat dit Fonds, dat thans geïntegreerd is in het Ge-meentefonds, vanaf 1 januari 1991 een autonoom Fonds wordt.

Daar de decretale regeling voor het bepalen van het basisbedrag van de jaarlijkse dotatie enerzijds en voor het berekenen van het jaarlijks evolu-tiepercentage anderzijds, in overeen-stemming zijn met dezelfde bepalin-gen voor het Gemeentefonds en er nauw bij aansluiten, kan de CVP-fractie hiermede instemmen.

Uiteraard stelt de Raad van State dat het Bijzonder Fonds voor Maat-schappelijk Welzijn het best uit het Gemeentefonds wordt gelicht omdat het betrekking heeft op gemeen-schapsmateries.

Niettemin zouden wij graag het ant-woord krijgen op de fundamentele vraag of deze oprichting van een au-tonoom afzonderlijk Bijzonder Fonds niet in strijd is met de organieke wet van 8 juli 1976 op de OCMW's, die bepaalt dat het Fonds wordt gespijsd door een voorafname op het Ge-meentefonds.

Graag kregen wij van Minister Lens-sens een antwoord op deze principiële vraag.

Het derde en laatste luik betreft het

Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

Als CVP-fractie verheugen wij er ons over dat er voor de jaren 1991 tot en met 1998, op basis van de ervaringen opgedaan in 1989 en 1990, een struc-turele regeling tot stand is gekomen omtrent het aanwenden van de jaar-lijkse bonus van 2,257 miljard frank, die in het kader van het akkoord over de schuldherschikking van de grote steden aan de Vlaamse Gemeen-schap werd toebedeeld.

Alhoewel niemand de objectieve cri-teria, die werden aangewend om in 1989 en in 1990 deze bonus over de 306 gemeenten met minder dan 150.000 inwoners te verdelen, in vraag stelde, rezen daarentegen heel wat moeilijkheden bij de concrete be-steding van het krediet dat aan ieder gemeentebestuur werd toegekend, met uitsluiting van de steden Gent en Antwerpen.

Vastgesteld werd dat de door de Exe-cutieve opgestelde limitatieve beste-dingslijst niet bruikbaar was voor de modale Vlaamse Gemeente.

Nagenoeg 80 ten honderd van de Vlaamse gemeenten had problemen met de besteding van de kredieten. Ik zou willen weten door hoeveel ge-meenten aan de voogdijoverheid werd gevraagd de kredieten niet te moeten aanwenden maar alleen te re-serveren omdat hun noden niet beantwoordden aan wat in de lijst voor de lokale besturen werd voorbe-houden.

Het was de lokale besturen onmoge-lijk de door de Executieve gevraagde verantwoordingslijst van besteding voor te leggen omdat 50 ten honderd van het krediet besteed werd aan de financiering van de gewone werkings-toelage van het OCMW.

Het verheugt ons dat de Minister daarvoor een oplossing heeft gevon-den.

Vele lokale besturen ervoeren de opgelegde limitatieve lijst en de wijze van controle hierop, als een aanslag op de gemeentelijke autonomie.

Het strekt dan ook de Executieve tot eer, dat zij de wijze lessen getrokken

De heer E. Vankeirsbilck, CVP-woordvoerder bij de bespreking van het decreetdrieluik Gemeentefonds / Fonds Maatschappelijk Welzijn / Fonds Integratie Kansarmen

heeft uit deze ervaringen en overgegaan is tot een definitieve bestemming en herstructurering van dit krediet van 2,257 miljard frank, waarbij enerzijds 50 ten honderd ter beschikking gesteld wordt van alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitsluiting van die gemeenten, die jaarlijks een aandeel krijgen in de overige 50 ten honderd van het krediet, dat voortaan toebedeeld wordt aan het bij decreet ingesteld Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

De CVP-fractie zal dan ook deze nieuwe regeling goedkeuren om volgende redenen.

Ten eerste, zoals van bij het begin in 1989 reeds door onze fractie werd gevraagd, wordt vanaf 1991 tot en met 1998 jaarlijks 50 ten honderd aan deze bonus toegevoegd van het Gemeentefonds, om het op basis van objectieve criteria te verdelen over de gemeenten, met uitzondering van die gemeenten die jaarlijks trekkingsrechten toebedeeld krijgen in het nieuwe Kansarmoedefonds.

Ten tweede, deze nieuwe regeling eerbiedigt de door ons zo verdedigde gemeentelijke autonomie.

Ten derde, voortaan wordt een substantieel bedrag ter beschikking gesteld van een vijftiental gemeenten in het Vlaamse Gewest, die met reële verschijnselen van kansarmoede te kampen hebben en waarvoor inderdaad voldoende financiële middelen moeten beschikbaar gesteld worden. Ook daarmee kan de CVP-fractie volmondig akkoord gaan.

Ten vierde, de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft inmiddels bij omzendbrief ook de in de Commissie beloofde wijzigingen met betrekking tot de aanwending van de aandelen voor 1989 en 1990 uitgevaardigd.

Omwille van deze motieven zal de CVP-fractie de drie voorliggende ontwerpen van decreet goedkeuren. Zij zijn het gevolg van een goed overleg, een degelijke bespreking tussen de Executieve en de commissieleden, in het belang van het financieel beleid van de lokale besturen, maar ook met aandacht voor de kansarmen (Applaus)

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik kom vandaag tussenbeide over het Vlaams Gemeentefonds om de houding, van de Volksuniefractie, naar voren te brengen. Wij stellen vast dat de federalisering in dit land en daaruit voortvloeiend de oprichting van een Vlaams Gemeentefonds in feite aan de autonomie van de gemeenten ten goede komt.

De toestand voordien was ten eerste, dat de gemeenten voorafgaandelijk nooit wisten hoeveel geld zij zouden ontvangen ; in de realiteit kon worden vastgesteld dat het bedrag dat de gemeenten van jaar tot jaar uit het vroegere Gemeentefonds ontvingen en de basis waarop het geld werd verdeeld over het geheel van de Belgische gemeenten, in feite slonk.

Ten tweede, ten gevolge van de federalisering en van de financieringswet

weten wij dat de gemeenten een waarborg hebben, vastgelegd in een decreet en dat een bepaald bedrag gewaarborgd zal uitbetaald worden. Dat is een zeer belangrijke verworvenheid voor al degenen die belang hechten aan en begaan zijn met de autonomie van de gemeenten.

Ten derde wordt een groeipercentage vastgelegd. De Vlaamse gemeenten zullen in de toekomst, per jaar, tijdens de komende acht à tien jaar, vier à vijf ten honderd meer ontvangen. Ik weet wel dat het niet het groeipercentage is, vastgelegd in de financieringswet, maar het belangrijkste is dat het groeipercentage verworven is. Ook dat is voor de gemeenten een belangrijk gegeven.

Mijns inziens zijn deze drie elementen zeer belangrijk. Zij zijn tevens een vrijwaring voor de toekomst van de autonomie van onze gemeenten. Wij weten immers allen dat de democratie bij de basis begint en dat de basis maar kan leven wanneer zij over voldoende financiële mogelijkheden beschikt.

Welnu door de instelling van het Vlaams Gemeentefonds wordt deze basis gelegd en kunnen de gemeenten de toekomst beter aan en weten zij dat zij vaste bedragen tijdig zullen ontvangen. Zij kennen bovendien de grootte van het bedrag. Dat zijn zeer belangrijke verworvenheden.

Daarom zal de Volksunie, in uitvoering van het regeerakkoord enerzijds en van de federalisering van het land anderzijds, een positieve stem uitbrengen.

De Voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer H. De Loor (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, mijn betoog zal zich tot het Gemeentefonds en het Fonds voor de integratie van de kansarmen beperken.

Het Gemeentefonds heeft reeds een lange geschiedenis achter de rug en in die tijd werd er heel wat aan het systeem gesleuteld.

Opvallend hierbij is dat in 1981 de Belgische steden en gemeenten ge-

De Loor

middeld een derde van hun inkomsten haalden uit het Gemeentefonds, terwijl dit nu nog amper 21 procent van hun middelen behelst. De voorbije jaren hebben de gemeentebesturen dan ook terecht hun ongenoegen geuit over de bestendige afbouw van dit Fonds.

De SP verheugt er zich over dat via dit decreet de eerste fase van de herziening van het Gemeentefonds wordt gerealiseerd, waarbij de vaststelling van de jaarlijkse dotatie voortaan via een duidelijk mechanisme zal gebeuren. Dit vast en duidelijk mechanisme zal immers voor de gemeenten en voor de gewestbegroting waarborgen inhouden inzake financieringsplanning, zodat de dotatie van het Gemeentefonds niet meer onderhevig zal zijn aan wisselende omstandigheden, aan eventuele budgettaire moeilijkheden van de Vlaamse Gemeenschap, of aan de jaarlijkse wederkerende begrotingsdiscussies.

Het feit ook dat de jaarlijkse dotatie van het Gemeentefonds zal evolueren op grond van het indexcijfer der consumptieprijzen en van het rentepercentage, is zeker positief te noemen om reden dat het twee elementen zijn die een belangrijke rol spelen in de financiële problematiek van de gemeentefinanciën. Aldus kan nu reeds aan de hand van de vastgestelde formule bepaald worden dat de dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds volgend jaar zal stijgen met 4,83 procent, hetzij uitgedrukt in centen, met 1.564.756.505 frank.

Hoewel we, ik herhaal het, tevreden zijn over het vast mechanisme waarmee de dotatie aan het Gemeentefonds jaarlijks zal evolueren, toch willen we even nader ingaan op het feit dat tijdens de commissievergaderingen zwaar gediscussieerd werd over de toevoeging tout court van het krediet van 2,257 miljard ter bestrijding van de kansarmoede aan het Gemeentefonds voor de jaren 1991 tot en met 1998.

Een amendement in die zin dat uitging van de heer Vankeirsbilck, en ook gesteund werd door de PVV, stak het vuur aan de lont en kon in

het geheel onze goedkeuring niet wegdragen. Daarom ook hebben wij het met hand en tand bestreden en niet zonder resultaat.

Wij weten dat van in het begin sommigen gekant waren tegen de keuze om de bonus op kansarmoede te richten. Telkens kwamen zij hierbij terug op het probleem van de gemeentefinanciën en op de zogenaamde aantasting van de gemeentelijke autonomie.

Zonder hierop dieper te willen ingaan willen wij er toch op wijzen dat de gemeentefinanciën inderdaad een belangrijk beleidsvraagstuk vormen, maar dat de SP van oordeel is dat de 2,257 miljard frank hiervoor niet de oplossing is.

Over de gemeentelijke autonomie kan men zeer lang en principieel discussiëren, maar de aantasting ervan is in dit geval echter bijzonder relatief.

Tijdens de vele discussies die hieromtrent werden gevoerd, hebben wij toch kunnen ervaren dat eenieder erkent dat er in onze zogenaamde welvaartsmaatschappij nog heel wat kansarmoede aanwezig is, maar dat men van mening verschilt over de aanpak en de bestrijding ervan.

Met het gewoonweg toevoegen van het krediet van 1,757 miljard frank bij het Gemeentefonds en met de verdeling ervan onder 306 Vlaamse gemeenten, met uitsluiting van Antwerpen en Gent, en met de besteding van de 500 miljoen frank aan de hand van projecten zoals dit vorig jaar en ook in 1990 het geval is, kan men naar ons gevoel het probleem van de kansarmoede hoegenaamd niet oplossen.

Het is immers een feit dat de kansarmoede zich nogal geconcentreerd voordoet. Bijgevolg moet men de moed en de solidariteit opbrengen dit onrecht bij de wortels aan te pakken. Daarom, zijn we tamelijk tevreden met de compromisoplossing die de Executieve met de bonus van 2,257 miljard frank heeft gegeven voor de komende 8 jaar.

Over de ene helft van 1.128.500.000 frank die gewoon bij het Gemeente-

fonds wordt gevoegd, maar via speciale criteria zal worden verdeeld onder de gemeenten, hadden wij liever gezien dat alle gemeenten in Vlaanderen daarvan zouden hebben kunnen genieten, dus ook de 14 gemeenten die de komende 2 jaar op tegemoetkomingen van het nieuw Vlaamse Fonds voor de integratie van kansarmen zullen kunnen rekenen.

Wij zijn immers van oordeel dat deze 14 gemeenten zich met alle middelen en kracht op de bestrijding van de kansarmoede op hun grondgebied moeten kunnen werpen en dat zij niet mogen verstoken blijven van supplementaire centen waarover het Vlaams Gemeentefonds kan beschikken.

De SP zal de instelling van dit Vlaams Gemeentefonds goedkeuren, omdat het zeer veel positieve elementen inhoudt onder meer en vooral wat de formule inzake toekomstige dotatie betreft.

Wat de andere helft van de bonus van 2,257 miljard frank betreft, die in het kader van het akkoord over de schuldherschikking van de grote steden zal worden aangewend voor het Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen, heeft de SP steeds de idee geopperd dit geld aan te wenden voor de bestrijding van sociale achterstelling en schrijnende vormen van kansarmoede in een selectief aantal gemeenten.

Die idee kadert duidelijk in een visie op het migrantenvraagstuk en een migrantenbeleid.

Er zijn immers initiatieven nodig op het terrein van de huisvesting, van het onderwijs en de opleiding, van de tewerkstelling voor iedereen, Vlaming en migrant zonder onderscheid, die zich in een achterstellingssituatie bevindt.

Men kan niet ontkennen dat het oorspronkelijk bijzonder krediet ter bestrijding van de kansarmoede dat vorig jaar voor het eerst aan de Vlaamse gemeenten met uitzondering van Gent en Antwerpen werd toegekend, in alle gemeenten een gesprek op gang heeft gebracht over dit probleem, dat uiteraard niet in alle ge-

De Loor

meenten even acuut en in dezelfde mate aanwezig is.

Een coherent kansarmoedebeleid uitbouwen, is dan ook niet zo evident, zelfs ondanks het feit dat de OCMW-wetgeving sinds ruim 10 jaar aan de gemeenten een kanaal heeft gegeven om aan systematische armoedebestrijding te doen.

Er blijft bijgevolg nog zeer veel werk aan de winkel.

Kansarmoede is trouwens ruimer dan materiële armoede, dikwijls structureel van aard en niet echt zichtbaar, moeilijk te definiëren en daarom ook niet zo gemakkelijk beleidsmatig te vatten.

OCMW's hebben zich ook vaak ontwikkeld als diensten, die hun wettelijke taak waarmaken maar nog te weinig projectmatig werken.

Kansarmoede bestrijden is enerzijds een zaak van harde voorzieningen, zoals huisvesting voor mensen of diensten, en anderzijds een zaak van individuele benadering van mensen en projectmatig werken.

Daarom is de SP tevreden over het feit dat onze eerste optie om het geld te oriënteren op de kansarmoedeproblematiek behouden blijft en aan bod komt in dit nieuw opgerichte fonds.

De beleidsrapporten van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid wijzen trouwens voldoende op de noodzaak aan initiatief en daarom heeft de SP haar ondersteuning aan de beleidsvoorstellen van Paula D'hondt toegezegd en wil ze daar ook actief aan meewerken.

De oproep van het Koninklijk Commissariaat om de middelen van de bonus blijvend en efficiënter op de kansarmoede te richten, wordt met dit decreet gunstig beantwoord.

Door het geld niet over alle gemeenten te verdelen, maar aan een selectiever aantal en voor duidelijke projecten, via trekkingsrechten te besteden, worden de problemen echt aangepakt, daar waar ze het grootst zijn.

Studies hebben immers uitgewezen

dat de kansarmoede zich concentreert in bepaalde steden en gemeenten, die hoge concentraties van migranten en bestaansminimumtrekkers op hun grondgebied hebben.

Het is zeker positief te noemen dat om de twee jaar zal worden onderzocht of er een aanpassing of wijziging van de geselecteerde gemeenten noodzakelijk is, alsook of de verdeling van het trekkingsrecht tussen de gemeente en het OCMW kan worden gewijzigd door een eensluidende beslissing van de gemeenteraad en de OCMW-raad.

We zijn immers van oordeel dat de bestrijding van de kansarmoede zoveel mogelijk via het kanaal van één instelling dient te gebeuren.

Versnippering van krachten, dubbel gebruik en overlappings zijn hierbij zeker uit den boze.

Vandaar ook dat we toejuichen dat de kredieten van de Fondsen-Lenssens en Van den Bossche samen gevoegd werden.

Tot slot willen wij beklemtonen dat de SP met enthousiasme deze decreten zal goedkeuren, al hadden we liever gezien dat de integrale bonus van 2,257 miljard naar dit Vlaamse Fonds voor integratie van kansarmen was gegaan.

Op die manier had men ongetwijfeld nog beter en directer het probleem van de kansarmoede kunnen aanpakken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Deswaene heeft het woord.

De heer R. Deswaene (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, mijn uiteenzetting betreft enkel het ontwerp-decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Het is een niet alledaags gebeuren dat wij als leden van de Vlaamse Raad een ontwerp van decreet behandelen tot instelling van een Fonds, dat eigenlijk al sinds ettelijke jaren bestaat. In de oren van vele buitenstaanders zou dit waarschijnlijk onlogisch klinken. Toch gaan wij er mee akkoord dat de regeling, zoals

die vroeger bestond en waarbij een voorafname gebeurde van 5 ten honderd van het Gemeentefonds ter spijzing van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, in feite onhoudbaar was geworden en niet meer beantwoordde aan een maatschappelijke realiteit. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben zich in de loop der jaren ontwikkeld tot een volwaardig beleidsniveau, zodat die oude regeling steeds meer werd aangevoeld als een onderwaardering van het nut van de OCMW's.

Mijnheer de Minister, collega's, de PVV-fractie is echter om een aantal andere redenen niet zo gelukkig met dit decreet.

Vooreerst vinden wij het eigenaardig dat er geen analoge werkwijze met het Gemeentefonds wordt aangehouden.

In een eerste decreet wordt de jaarlijkse evolutie van het Fonds vastgesteld, precies zoals dit met dit decreet het geval is. Maar een tweede decreet dat binnenkort in de Commissie zal worden behandeld, heeft betrekking op de verdelingsregels van het Gemeentefonds. Een dergelijke belangrijke materie hoort, ons inziens, ook een decretale regeling te krijgen, een mening waarin we trouwens door de Raad van State worden bijgetreden. Niettemin hebt u, mijnheer de Minister, slechts op de meest beperkte manier rekening gehouden met dit advies van de Raad van State. U hebt er zich namelijk van afgemaakt door heel summier en heel oppervlakkig een aantal zaken in het decreet op te nemen waarmee bij de vaststelling van de verdelingsregels zal moeten worden rekening gehouden. Op die manier houdt u dus, als lid van de uitvoerende macht, de handen vrij om te doen wat u wilt. Wij keuren deze werkwijze met klem af en vragen alsnog dat, analoog met de werkwijze die zal worden gehanteerd voor het Gemeentefonds, de verdelingscriteria voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn decretaal zouden worden vastgelegd. Immers, een deel van de motivering die u geeft voor het niet decretaal vaststellen, ontkracht uzelf. U zegt namelijk dat het moet mogelijk zijn op een vlotte manier in te spelen op de

Deswaene

zich snel wijzigende taken van de OCMW's. Daarom zou, volgens u, de regeling via Executieve-besluiten te verkiezen zijn. Maar even verder zegt u dat u de Executieve zult voorstellen de criteria voor 4 jaar vast te leggen, namelijk tot het einde van de huidige gemeentelijke legislatuur. Nadien zouden de criteria voor 6 jaar blijven gelden. Ook in het verleden zijn deze verdelingsregels niet vaak aan wijzigingen onderhevig geweest zodat we ons kunnen afvragen of de door u aangehaalde motivering wel de echte is.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik kom dan tot een tweede reden waarom de PVV-fractie dit decreet niet zal goedkeuren. Net zoals het met het migrantendossier het geval is, zal nu ook de kansarmoedebestrijding op een zeer versnipperde manier worden aangepakt. In de actualiteit staat thans de opsplitsing van het zogenaamde Fonds-Van den Bossche. Van het oorspronkelijke krediet blijft nog slechts de helft gehandhaafd dat zal worden verdeeld over een veertiental gemeenten ter bestrijding van de kansarmoede. De andere helft wordt integraal toegevoegd aan het Gemeentefonds, maar het is de bedoeling om in de verdelingsregels van het Gemeentefonds ook de criteria van het oude Fonds Van den Bossche in te bouwen en aldus een verkapt vorm van kansarmoedebestrijding te installeren. En alsof deze aanpak nog niet onoverzichtelijk genoeg is, merken we nu dat ook bij het hier behandelde Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn prioriteit zal worden gegeven aan de bestrijding van de armoede. Het kluwen dat de meerderheid binnen deze Executieve aan het opbouwen is, wordt straks onontwarbaar.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de PVV-fractie kan een dergelijke aanpak niet ondersteunen. Wij zijn van mening dat enkel via duidelijke beleidskeuzes en een kordate aanpak de armoede efficiënt kan worden bestreden. Wat de Executieve ter zake voorstelt, getuigt hiervan allerminst en daarom zal de

PVV dit ontwerp van decreet niet goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de *tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in verband met het Bijzonder Fonds voor het Maatschappelijk Welzijn, het decreet waarover ik even het woord wens te voeren: kan ik zeer kort zijn. Er diende in elk geval een decreet te komen ter vervanging van het percentage van het Gemeentefonds. Bovendien is dit een kaderdecreet. Het enige, maar dan ook het belangrijke, waarover men kan discussiëren is de vraag of het nu meer of minder in het decreet zelf diende te worden geregeld. Het gaat dan vooral over de criteria van de toewijzing. Ter zake neem ik notitie van uw argument om dat bij besluit van de Executieve te regelen, omdat u op een soepele manier op eventuele wijzigingen in de maatschappelijke gegevens moet kunnen inspelen. Daar is in ieder geval iets voor te zeggen. Bovendien zegt u dat, omwille van de stabiliteit van het beleid ter plaatse, grote verschuivingen in de criteria slechts om de vier à zes jaar wenselijk zijn. Liefst zoveel mogelijk samenvallend met de legislaturen van de OCMW's. In die zin was een inpassing van de grote lijnen in het decreet zelf mogelijk geweest vermits vanuit die optiek die criteria slechts om de zes jaar zouden moeten worden gewijzigd.

Minister J. Lenssens : Aangezien het hier om een technische kwestie gaat, geef ik er de voorkeur aan nu te antwoorden. Dit is tevens een antwoord op de vraag van de heer Deswaene. Het mechanisme dat vandaag en ook morgen, als dit decreet wordt goedgekeurd, zal worden toegepast is er een van trekkingsrechten. De jaarlijkse som wordt aldus in quota onderverdeeld. Zo heeft vandaag bij voorbeeld 30 ten honderd van de 1,7 miljard voor de OCMW-activiteiten betrekking op bejaardenzorg. Als de OCMW's in een bepaald jaar meer activiteiten dan het beschikbare krediet op dit programma laten goedkeuren, dan krijgen zij in verhouding tot het beschikbaar krediet hun aandeel op dit quotum bejaardenzorg.

Indien dit twee jaar gebeurt, dan kan het nuttig zijn dat de Executieve – en het kan daar veel soepeler gebeuren – een aanpassing doet en het quotum verhoogt, vaststellend dat gedurende twee begrotingsjaren een groter aantal OCMW's in belangrijker mate inspelen op bepaalde criteria van trekkingsrechten. Dat bedoel ik met de soepelheid.

Mocht het enkel een eenvoudig criterium zijn dat een automatisme bij verdeling geeft, dan zou u meer gelijk hebben. Het is precies het mechanisme van de trekkingsrechten, gesteund op quota voor bepaalde beleidsdomeinen van de OCMW's, dat mijns inziens – de Commissie heeft dit ook aanvaard – noodzakelijk maakt dat de criteria van de trekkingsrechten en de quota bij besluit van de Executieve worden vastgelegd.

Ten slotte bevestig ik dat indien wij in uitvoering van dit decreet belangrijke wijzigingen aan de bestaande regeling zouden aanbrengen ik de Commissie daarover zal raadplegen.

De heer H. Lauwers : Dat zijn valabele argumenten en dat is ook de reden waarom wij er in de Commissie uiteindelijk hebben mee ingestemd. Ik wou u ook nog zeggen dat wij genoteerd hebben dat u de Commissie daaromtrent zou raadplegen.

Inzake de criteria heb ik nog enkele bemerkingen in de marge daarvan. Er zijn twee vragen in verband met de 53 ten honderd voor de armoedebestrijding. In 1988 was dat nog 39 ten honderd. Nu is dat 53 ten honderd. Dat is een merkelijke verhoging. In verband met de projecten die daarvoor in aanmerking komen, 4 ten honderd, is het mij niet erg duidelijk wat het verschil is met wat dan toch nog voor 1990-1991 de Fondsen-Lenssens worden genoemd.

Ten tweede, is het waar dat er nauwelijks aanvragen zijn voor dit soort projecten en dat een deel van het geld dus ongebruikt blijft ?

Minister J. Lenssens : In dit geval komt 3 procent overeen met 70 miljoen. In 1989 hebben wij wel enkele problemen gehad. Nu verloopt het vlotter. Voor het begrotingsjaar

Lenssens

1989-1990 is er voor de projecten in het kader van de 2 x 150 miljoen meer inspiratie gekomen bij de OCMW's. Als wij iets aan de criteria moeten wijzigen dan zal het hier zijn, aangezien het Fonds van de 500 miljoen vanaf volgend jaar niet meer bestaat.

De heer H. Lauwers : Is er een verschil te merken tussen de projecten van de Fondsen en de anderen ?

Minister J. Lenssens : Vele OCMW's hadden geen enkele traditie inzake het projectmatig werken. Het invoeren van de 500 miljoen en de daarmee gepaard gaande circulaire aan de OCMW's met uitvoerige informatie over projectmatig werken rond bepaalde deelaspecten van het kansarmoedeprobleem, heeft ongetwijfeld een impuls gegeven. Het is evident dat voor het begrotingsjaar 1990 een OCMW niet tegelijkertijd trekkingsrechten kan hebben op het bijzonder Fonds en kan putten uit de 500 miljoen voor eenzelfde project. Dat is uitgesloten.

De heer H. Lauwers : Mijnheer de Voorzitter, dan heb ik nog vragen betreffende het bestaansminimum en de steun (de 14 en 20 procent.) Wat is de repercussie van de verlaging van de meerderjarigheid op de criteria ? Jongeren zijn nu op 18 jaar meerderjarig. De onderhoudsplicht van de ouders blijft bestaan. Maar er is ook nog het criterium van de werkbereidheid. Sommigen menen dat jongeren die nog studeren niet werkbereid zijn. Sommige OCMW's en sommige rechtbanken daarentegen gaan er van uit dat studeren moet worden beschouwd als een soort werkbereidheid in die zin dat jongeren daarmee hun positie op de arbeidsmarkt proberen te verbeteren. Volgens mij moet dit probleem worden uitgepraat zodat wij duidelijk zouden weten wanneer jongeren precies in aanmerking komen voor het bestaansminimum. Ik kan mij een conflictsituatie voorstellen waarbij ouders niet wensen dat hun zoon of dochter verder studeert waardoor de jongere die dat wél wil, ruzie krijgt met de ouders en alleen gaat wonen. In zo'n geval zou een jongere moeten weten of hij

recht heeft op het bestaansminimum. Een jaarlijkse omzendbrief aan de OCMW's bij de opmaak van de begroting zou al meer duidelijkheid scheppen. Bovendien wil ik de Minister doen opmerken dat het systeem van gesubsidieerd begeleid zelfstandig wonen een aanzuigkracht zou kunnen hebben op dit soort jongeren waarvoor het eigenlijk niet bestemd is. Sommige OCMW's zouden immers in de verleiding kunnen komen om jongeren te verwijzen naar het begeleid zelfstandig wonen via de comités voor bijzondere jeugdzorg. Dat zou een neveneffect kunnen zijn. Het is bijgevolg belangrijk dat u duidelijkheid creëert rond dat recht op bestaansminimum voor een bepaalde categorie van jongeren. Het is zeker niet mijn bedoeling al de studenten die op kot zitten een bestaansminimum te geven. Ik wil duidelijk het probleem afbakenen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik wil, zij het in algemene termen, ingaan op de problematiek van de decreten tot instelling van het Gemeentefonds en tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

Zoals collega De Loor heeft gezegd werd deze discussie reeds verschillend malen in de Raad gevoerd.

Ik wil even de geschiedenis onder de aandacht brengen die geleid heeft tot het aanwenden van een bepaald gedeelte van de bonus voor het bestrijden van de kansarmoede. Het begon met de voor de democratische partij en dramatische verkiezingsuitslag van oktober 1988 in een aantal gemeenten. Op basis van die uitslag heeft de voorzitter van de SP, de heer Vandembroucke, gezegd dat een effectief beleid voor de kansarmen prioriteit moest krijgen. Op 15 februari 1989 heeft hij gepleit voor een „werkelijk urgentieprogramma dat op enkele specifieke terreinen de schrijnende vormen van achterstelling in Vlaanderen bestrijdt. Hiervoor zal de bonus worden aangewend”. Hij voegde eraan toe : „Dit geld mag niet blind gebruikt worden maar de gemeenten moeten het in-

zetten om in te werken op de haarden waar racistische conflicten zijn”. Deze bemerkings en nog andere — de problematiek is geen monopolie van de socialistische partij — heeft in mei 1989 geleid tot het oprichten van een fonds. Tegelijkertijd werden de discussies gevoerd over de wijze waarop de gelden, die 2,5 miljard bedroegen, zouden worden aangewend.

Vanuit de PVV-fractie werd aangevraagd op de rechtstreekse overheveling van die gelden naar het Gemeentefonds. Ik herinner mij ook dat een niet onbelangrijk deel van de CVP in de manier waarop het fonds zou werken, een inbreuk zag op wat men de autonomie van de gemeenten noemt. Onder andere collega Vankeirsbilck heeft daarop gewezen.

Wij kennen de geschiedenis. Er werd een compromis gevonden met aan de ene kant het Fonds-Lenssens ten bedrage van 500 miljoen en aan de andere kant het Fonds-Van den Bossche ten bedrage van 1,7 miljard. Van het begin af, toen de omzendbrieven bekend werden, bleek dat er iets mis zou gaan met de aanwending van deze gelden, vooral van het Fonds-Van den Bossche. Reeds toen hebben wij daarvoor gewaarschuwd. U kent ook het vervolg. Er werden een aantal enquêtes, steekproeven en voorstellen in de Raad besproken. AGALEV heeft in november een steekproef georganiseerd waaruit bleek dat ongeveer één vierde van de gemeenten een oneigenlijk gebruik maakte van de kredieten ingeschreven in het Fonds-Van den Bossche. Naar aanleiding van een interpellatie van de heer De Groot hebben wij daarover in de Vlaamse Raad uitvoerig gepraat. Ook de Minister maakte zich toen zorgen. Later werd dat zowel door het kabinet van Minister Van den Bossche als door de SP ontkend en zei men dat slechts 2 ten honderd van de gemeenten oneigenlijk gebruik zouden gemaakt hebben. Op politiek gebied kwam de meest relevante uitspraak van de vereniging van CVP-mandatarissen op 25 maart 1990 die toegaf dat „70 ten honderd van de betrokken gemeentebesturen het geld gebruikte ter verbetering van het algemeen leefklimaat van de gemeenten”. De CVP, bij monde van de heer Ansoms, „vond dit een argu-

Geysels

ment om de Fondsen op te heffen en de bedragen toe te voegen aan het Gemeentefonds. De gemeenten waren de betutteling beu en zichzelf zouden de prioriteiten voor hun gemeenten betalen". Deze uitspraak heeft ons zeer verontrust omdat er inderdaad een binnen de Executieve overeengekomen beslissing moest worden uitgevoerd. 70 ten honderd van het aantal gemeenten achtten het blijkbaar niet nodig deze beslissingen uit te voeren. Het is als het ware een vorm van burgerlijke ongehoorzaamheid, maar een meer succesvolle dan sommige belastingweigeraars hebben.

De conclusie was toen — en daarover was iedereen het eens — dat men voor de volgende jaren een ander systeem, een andere manier moest vinden om deze gelden effectief aan te wenden. Er was dus duidelijk een reden om een en ander te wijzigen. Toch worden wij verontrust door de inhoud van het compromis dat nu voorligt, compromis waarbij de ene helft van het vooropgezette bedrag, via een amendement van collega Vankeirsbilck en overgenomen door de Executieve, wordt toebedeeld aan het Gemeentefonds en de andere helft voor de volgende acht jaar gereserveerd wordt voor een Kansarmoedefonds.

Men heeft dus gemeend het probleem in twee te moeten hakken. Het ganse probleem werd niet door betere criteria opgelost. Men heeft intendeel op een typisch Belgische wijze het probleem in twee gesneden. De ene helft werd toegevoegd aan het Gemeentefonds en daarbij gingen vooral binnen de CVP een aantal burgemeesters akkoord en de andere helft werd toegewezen aan een aantal grotere gemeenten. De conclusie van het verhaal is dat de twee grootste partijen binnen de meerderheid het eens zijn. Wij vinden dit ergerlijk.

Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe een korte evaluatie te maken van het compromis, de twee decreten die thans voorliggen. Ten eerste, een positief element aan dit compromis is de zekerheid voor de 14 betrokken gemeenten voor acht jaar, gezien de

decretale regeling, in tegenstelling tot de vroegere regeling, die in jaarlijks goed te keuren kredieten voorzag.

Ten tweede, er is de beperking van het aantal rechthebbende gemeenten, wat toelaat een minder versnipperd en meer gericht beleid te voeren naar die gemeenten waar volgens een aantal objectieve criteria de nood het hoogst is. Dat is een stap vooruit.

Er zijn ook enkele stappen achteruit. Ten eerste, het budget voor de kansarmoedebestrijding in de gemeenten wordt de facto met de helft verminderd.

Ten tweede, de organisaties die reeds jarenlang in de kansarmoede en migrantensector werken worden nog altijd te veel verstoken van een structurele verhoging van de werkingsmiddelen.

Ten derde, wat het gedeelte dat naar het Vlaams Gemeentefonds gaat betreft, kunnen wij nu reeds vermoeden — aangezien er geen bestedingsvoorwaarden worden gesteld — dat deze gelden zullen worden opgeslorpt door de algemene uitgaven van de gemeenten. Het ergerlijke van dit compromis is dat de acties van burgerlijk ongehoorzaamheid van sommige gemeenten nu politiek gehonoreerd worden, meer nog, politiek gelegaliseerd worden.

Dit brengt mij tot een vierde punt dat te maken heeft met de sanctionering van het door bepaalde gemeenten oneigenlijk gebruik van de vooropgezette kredieten.

Sommige gemeentebesturen geven zelf toe dat zij met het geld bepaalde instrumenten hebben gefinancierd die zelfs met de grootste verbeeldingskracht niets te maken hebben met de bestrijding van de kansarmoede. De voorzitter van de SP heeft hierover een aantal maanden geleden vragen gesteld en ook de Minister heeft daarover reeds uitspraken gedaan. Mijn vraag is dan ook hoe deze gemeenten gesanctioneerd zullen worden. Wordt het geld teruggevraagd, afgetrokken van hun aandelen of zijn er nog andere mogelijkheden? Ik heb daarover in de ontwerpen weinig of niets gelezen.

De heer W. Luyten : Er wordt geld gebruikt om bloemetjes te planten bij een sporthal.

De heer J. Geysels : Ik kan nog veel andere voorbeelden geven. Men kan er een hele bloemlezing over opstellen en misschien vinden wij deze over enkele jaren terug in het blunderboek van het Rekenhof. Mijn vraag is duidelijk. Er is oneigenlijk gebruik geweest. Wordt het met de ontwerpen van decreet gelegaliseerd? Ik verwacht een antwoord van de Minister.

In dit dossier valt ons vooral de vluchtigheid van de politiek op. In januari 1989 werden stoere, belangrijke verklaringen afgelegd. Er bestond een consensus in de hele Vlaamse Raad dat de bestrijding van de kansarmoede een prioriteit is. Nu is dit onderwerp blijkbaar maar half zo prioritair. De bestrijding van de kansarmoede krijgt dus wel een plaats in de politieke retoriek, maar is opeens veel minder belangrijk als het erop aankomt deze retoriek om te zetten in politieke daden, laat staan in efficiënte politieke daden. De kansarmoede is te veel een spelelbal geweest van partijpolitieke krachtsverhoudingen en berekeningen. Dat is de wrange nasmaak van het bereikte compromis. Het is bovendien jammer dat deze discussie vermengd wordt met de discussie over de, al dan niet vermeende, betutteling van de gemeenten. Wie een voorstander is van het Kansarmoedefonds en van duidelijke criteria voor het Fonds-Van den Bossche, zou een tegenstander zijn van de autonomie van de gemeenten, van de decentralisatie en een voorstander van de betutteling. Dat is een valse discussie die het debat heeft ondermijnd. Door dit Compromis heeft de politieke klasse zelf ook stappen achteruit gezet. (*Applaus bij AGALEV*)

De Voorzitter : De heer Van houtte heeft het woord.

De heer M. Van houtte (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik was aanvankelijk niet van plan een uiteenzetting te houden, maar men heeft mij gevraagd namens de PVV-fractie enkele bedenkingen te maken bij onderhavig ontwerp van decreet.

Van houtte

Minister Van den Bossche, dit hoeft niet per se een aanleiding te zijn om de lijst van 14 gemeenten te herzien. Het is duidelijk dat door deze ontwerpen van decreet in het Vlaams Gewest de subsidiëerstroom naar de lokale besturen structureel wordt geregeld, met dien verstande dat de delicate verdeling van de beschikbare middelen het voorwerp zal zijn van een bijzondere decretale regeling. Dit is een discussie die wij vandaag niet moeten voeren, hoewel ik er nu reeds namens de PVV op wijs dat ervoor moet worden gezorgd dat die verdeelmechanismen de stabiliteit van de financiering van de gemeenten waarborgen.

Nu reeds wensen wij op te merken dat wat de twee andere Fondsen betreft men blijkbaar de weg opgaat van een belangrijk stuk besluitvorming op het niveau van de Vlaamse Executieve. De verdelings- en bestedingsmodaliteiten zullen inderdaad worden bepaald door de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin en door de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden. De decreten die op dat stuk ter goedkeuring worden ingediend getuigen van een dirigistische wil van de uitvoerende macht die niet in overeenstemming te brengen is met het principe van de gemeentelijke autonomie. Een gedeelte volmachten voor de Vlaamse Executieve zit zonder meer ingebouwd in de decreten 'van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en nog meer in het Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen. Hoe dan ook, we gaan de weg op van meer bevoogding van de lokale overheden.

Wat nu meer in het bijzonder het Vlaams Gemeentefonds betreft heb ik geen moeite om te stellen dat de twee vooropgestelde parameters, die de evolutie van de dotatie van het Gemeentefonds moeten bepalen, aanvaardbaar zijn. De index van de consumptieprijzen heeft vooral een directe weerslag op de lonen en weddenlast die veruit het voornaamste uitgavenpakket van de gemeenten vormen, veel meer dan bijvoorbeeld de werkingskosten. Probleem is dat door overleg op het hoogste niveau

tussen overheden en syndicaten de gemeenten plots worden geconfronteerd met stijgende personeelskosten die helemaal niet door de parameter van de index der consumptieprijzen worden opgevangen.

Eenzelfde bedenking kan worden gemaakt wat de tweede parameter betreft. De verhoging van het rentepeil is een externe factor waarop de gemeentebesturen als dusdanig geen vat hebben. De gemeenten zullen op dat stuk mee opdraaien voor het gevoerde monetair financieel beleid van de hogere overheden, vermits de ingebouwde compensatie slechts een gedeeltelijke correctie betekent.

Fundamenteel is onze bedenking dat het steeds de stelling van de Vlaamse Liberalen is geweest dat de zogenoemde Gatharina-bonus ten bedrage van 2.357 miljard zou dan het Gemeentefonds worden toegevoegd. Iedereen is het er over eens en heeft er de jongste jaren over geklaagd, dat de evolutie van de dotatie van het Gemeentefonds een dalende tendens vertoont. In 1986 bedroeg de totale dotatie aan het Gemeentefonds nog 37,4 miljard : in 1990 nog 34,1 miljard te weten een daling binnen een tijdsspanne van vijf jaar ten belope van 9 ten honderd. Een injectie van 2.257 miljard was dus bijzonder welkom geweest. De middelen die via het Gemeentefonds aan de gemeenten worden toegewezen steunen daarenboven op de basisfilosofie die alle partijen, in theorie althans, naleven, met name de gemeentebesturen de grootst mogelijke autonomie verlenen inzake de besteding van hun inkomsten. Het was trouwens een algemeen beleidsprincipe dat geen enkele structurele inkomst van een gemeentebestuur vooraf door een hogere overheid een specifieke bestemming wordt toegewezen. Hoe meer men vanuit de hogere overheid middelen projectgebonden of doelgericht aan de lokale overheden toekent, hoe groter de bevoogding van deze hogere overheid van de plaatselijke besturen wordt. De naamloze administratie, de politieke kabinetten stellen zich uiteindelijk in de plaats van de democratische gekozen organen die de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen toch zijn. Men verzwakt door deze han-

delwijze de democratische spankracht van onze lokale instellingen. Naamloze betutteling en centraal dirigistisch ingrijpen hebben nooit tot een goed beleid geleid. Tot welke absurde situaties een dergelijke aanpak kan leiden hebben we meegemaakt bij de toewijzing van de zogenoemde Fondsen-Van den Bossche en Lenssens. Uitgavenartikelen waar best nog financiering kon worden gebruikt bleken niet op de lijst van begrotingsartikelen voor te komen. Andere artikelen op de uitgavenbegroting kwamen wel op de lijst voor, maar daarop bestond op gemeentelijk vlak geen nood aan extra-kredieten. Het blijft onze overtuiging dat het de gemeenteraad is die best weet en kan bepalen waaraan de aan de gemeente toegewezen gelden worden besteed. De gemeenteraad, veel beter dan een administratie of een ministerieel kabinet, kan oordelen en meten welk het effect is op het terrein van uitgaven op de gewone of buitengewone dienst.

Een andere bedenking betreft het decreet inzake het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn. Wij hebben begrip voor de angst dat na de opmerkingen van de Raad van State een afzonderlijk decreet tot instelling van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn wordt ingediend. Belangrijk is evenwel dat hier geen tweede decreet voor de verdelingscriteria door de Vlaamse Raad zal worden goedgekeurd. Artikel 4 stelt immers dat op basis van een aantal vage normen zoals voorzieningen voor bejaarden, bijkomende sociale dienstverlening en financiële steun in het kader van de armoedebestrijding, de Executieve objectieve normen zal vastleggen. We zijn ook hier duidelijk op weg naar een stuk Vlaams volmachtenbeleid.

Minister J. Lenssens : Mijnheer Van houtte, ik heb daarstraks een technisch antwoord gegeven op de opmerking die ook door collega Deswaene werd gemaakt. Ik betreur dat u nu dezelfde kritiek uit, kritiek die een kwartier geleden werd weerlegd door argumenten die u blijkbaar niet heeft gehoord.

De heer M. Van houtte : Ik neem daar nota van, mijnheer de Minister.

Van houtte

Ten vijfde, komt dezelfde aanpak ook duidelijk tot uiting in het decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

De bevoogdende inslag, de poging tot betutteling van het gemeentelijk beleid, de volmachtenfilosofie komen in artikel 9 van dit decreet zeer sterk tot uiting. De gemeenten en OCMW's zijn verplicht hun aandeel te besteden aan initiatieven die rechtstreeks ten goede komen aan kansarme bevolkingsgroepen. De regelen en de modaliteiten inzake de wijze van besteding en de uitoefening van de trekkingsrechten worden bepaald door de Executieve. Men kan hier dus verwachten dat de betrokken gemeenten geconfronteerd worden met een lijst van begrotingsartikelen waaraan zij de hen toegekende gelden moeten besteden. Dit is een onmiskenbaar bestedingscaraan, dat door de Minister aan de betrokken gemeenten wordt opgelegd. Wie bovendien de toestand op het terrein kent weet dat het gevaar bestaat dat precies het bestaan van een opvangnet van initiatieven, de kansarmen en migranten nog meer naar de betrokken gemeenten zal aantrekken zodat het probleem op termijn nog zal aanzwellen. Het is een publiek geheim dat op maatschappelijk vlak precies een hoge concentratie van kansarmen en vreemdelingen problemen en spanningen veroorzaakt in de gemeente. Een voluntaristisch beleid zal dus meer moeten streven naar deconcentratie dan naar het bevorderen van de concentratie.

Mijn zesde bedenking is er een van afkeur bij het politiek handeltje en het zoeken naar een politiek compromis over de verdeling van het Sint-Catharina-Bonus. Het zogenaamde compromis over de verdeling van het beschikbare bedrag tussen de CVP-Minister Lenssens en SP-Minister Van den Bossche komt louter tot stand op basis van een verdeling van macht, bevoegdheid en geld. Hoe de beschikbare middelen het best worden aangewend om samen met de gemeenten tot het beste resultaat te komen om oude en nieuwe armoede, en om het migrantenvraagstuk op te lossen, is een bekommering die bij

de verdeling van het bonus helaas niet aan de orde is gekomen. Belangrijk was dat een SP- en CVP-Minister ieder hun deel van de pot kregen. We moeten in deze aangelegenheid de Volksunie dankbaar zijn dat zij op een of andere manier ook geen deel van de politieke koek opeisten, anders was de versnippering van het beleid nog groter geweest.

Minister J. Lenssens : Dat is slogan-taal !

De heer M. Van houtte : Tot slot wens ik te wijzen op het amendement dat de PVV bij het ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor integratie van kansarmen heeft ingediend. Wij stellen inderdaad voor in fine van artikel 11 de volgende woorden toe te voegen „en wordt opgeheven op 31 december 1998”. Dit Fonds is specifiek verbonden aan de inkomsten die de Vlaamse Gemeenschap krijgt door de Sint-Catharina-Bonus. Het is bijgevolg logisch, en vooral een duidelijk signaal voor de gemeenten, dat dit Fonds wordt opgeheven zodra deze middelen niet langer ter beschikking staan van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gevaar voor meer betutteling en minder autonomie voor de gemeenten is duidelijk aanwezig. Dit politiek compromis heeft geleid tot een tweespalt in het beleid, wat zeker geen waarborg is voor het kiezen van de meest adequate oplossing.

De Voorzitter : De heer Dhoore heeft het woord.

De heer L. Dhoore (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de strijd tegen de kansarmoede moet op alle fronten worden gestreden. Dat is zowat de teneur van de beleidsnota Kansarmoedebeleid van Minister Lenssens. Hij voegt er onmiddellijk aan toe dat het onontbeerlijk lokaal armoedebeleid gecoördineerd moet worden uitgebouwd, dat er mensen en middelen nodig zijn en dat de Vlaamse Regering ook hier haar verantwoordelijkheid zal opnemen. Wij lazen ook een veelbetekenende passage in het tweede verslag van Koninklijk Commissaris Paula D'Hondt, meer bepaald in het hoofdstuk over het gemeentelijk

migrantenbeleid waarin gesteld wordt dat zonder regionale en nationale solidariteit geen gemeentelijk beleid inzake kansarmoede mogelijk is.

Deze kernideeën zijn bijzonder toepasselijk op het onderling ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, het VFIK. Dit Fonds is de erfgenaam van het bijzonder krediet ter ondersteuning van het beleid ten aanzien van maatschappelijk zwakke bevolkingsgroepen – het Fonds-Van den Bossche – en het krediet met betrekking tot allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten en OCMW's binnen het raam van de strijd tegen de kansarmoede – het Fonds-Lenssens.

Hoewel wij van oordeel zijn dat het vrijmaken van bijzondere middelen een doorbraak betekende in het kansarmoedebestrijding, noteerden wij de voorbije maanden heel wat kritiek en oproepen tot bijsturing van de Fondsen-Lenssens en Van den Bossche.

Ik wil nu graag in zeven punten, een vergelijking maken tussen wat bestond en het nieuwe Fonds.

Een, heel wat gemeenten konden zich niet terugvinden in de regeling van het bijzonder kansarmoedekrediet voor 1989. Zij vonden de regeling in strijd met de gemeentelijke autonomie en voelden zich verplicht hun bonusaandeel te besteden in projecten die naar hun mening niet aansluiten bij de specifieke armoedeproblemen binnen hun gemeente. Bovendien vielen deze beslissingen in een periode dat vele besturen zich geconfronteerd zagen met weinig rooskleurige perspectieven voor de gemeentelijke financiën.

De onderhavige regeling van het Vlaams Fonds voor de Integratie van de Kansarmen is een eerbare poging om de autonomie en het rechtmatig verlangen naar een aangroei van de gemeentelijke werkmiddelen te verzoenen met de onmiskenbare noodzaak van een doortastende actie tegen de kansarmoede. Daarom gaat vanaf 1991 slechts de helft van de bonus naar het VFIK en wordt de andere helft gerepatriceerd naar het Vlaams Gemeentefonds om er verdeeld te worden op basis van het fis-

Dhoore

caal onvermogen en zonder voorwaarden van besteding.

Onder impuls van de Commissie Binnenlandse Zaken werd terzelfder tijd een soepeler regeling afgedwongen van aanwending van het gemeentelijk kansarmoedekrediet voor 1989 en 1990. De doelgroepen werden verruimd naar bejaarden, langdurig zieken en gehandicapten, de limitatieve opsomming van projecten werd vervangen door een richtinggevende lijst, de helft van het krediet mag dienen voor toelage van de gemeente in de tekorten van hun OCMW en de kredieten kunnen worden overgedragen naar het volgende werkingsjaar.

Twee, de kredieten voor de Fondsen-Lenssens en Van den Bossche werden vrijgemaakt bij jaarlijkse begrotingsbeslissing. De onzekerheid over het voortbestaan van deze fondsen was dan ook groot. Een duurzaam kansarmoedebeleid eist echter een meerjarenaanpak. Nu wordt een decretale regeling getroffen voor 8 jaar, namelijk voor de verdere duur van de bonus voortvloeiend uit het Sint-Catharina-akkoord.

Drie, de strijd tegen de kansarmoede werd in verspreide slagorde gestreden. De versnippering van de kredieten over twee aparte reglementeringen was niet bevordelijk voor een coherent kansarmoedebeleid. Met het enige Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen wordt een gecoördineerde aanpak op het niveau van de Vlaamse Executieve mogelijk. Bovendien zullen de regelen en modaliteiten inzake de besteding en de uitoefening van de trekkingsrechten worden uitgewerkt in onderling overleg tussen de Gemeenschapsministers Lenssens en Van den Bossche. Hierbij wil ik de Vlaamse Executieve verzoeken deze uitvoeringsmaatregelen met bekwame spoed uit te vaardigen zodat de geselecteerde gemeenten concrete actieprogramma's kunnen ontwikkelen.

Vier, de begunstigden van beide uitdovende fondsen verschillen. Zo kregen alle Vlaamse gemeenten, met uitzondering van Antwerpen en Gent, een gegarandeerd aandeel in het Fonds-Van den Bossche. OCMW's

hadden slechts op onrechtstreekse manier baat bij dit krediet.

Zowel de OCMW's als beide grootsteden kregen toegang tot het Fonds - Lenssens op voorwaarde dat hun projecten voldeden aan welbepaalde criteria. Deze constructie is ingewikkeld en staat haaks op een multi-aspectuele benadering van het kansarmoedeprobleem, een benadering die ook door de SERV wordt voorgestaan. Uit een enquête, uitgevoerd bij een honderdtal CVP-burgemeesters en fractieleiders bleek trouwens dat 67 ten honderd van hen de opdeling van de bonus in twee kredieten afkeurde.

Bovendien veroorzaakte de oude regeling soms ongewenste wrijvingen tussen het gemeentebestuur en het OCMW. De OCMW's kregen immers geen rechtstreekse toegang tot het krediet-Van den Bossche, ondanks het feit dat ze, in de logica van de organieke wet van 8 juli 1976, een wezenlijke rol te vervullen hebben in het vrijwaren voor iedereen van levensomstandigheden die beantwoorden aan de menselijke waardigheid.

Artikel 8 van dit ontwerp reserveert uitdrukkelijk 40 ten honderd van het krediet voor zowel de gemeenten als de OCMW's. Overleg, coördinatie en werkbare samenwerkingsverbanden tussen beide besturen zijn onafwendbaar. In die zin nam de Commissie trouwens een amendement aan waardoor, bij een eensluidende beslissing van de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn, afwijkingen kunnen toegestaan worden op de strikte 40/40-verdeling.

De CVP is bovendien voorstander van een maximale benutting van de rijke ervaring en deskundigheid van het plaatselijk welzijnswerk. Het ontwerp van decreet laat immers toe in ruime mate een beroep te doen op de privé-sector. Wij zijn van oordeel dat gemeenten en OCMW's die trekkingsrechten krijgen op het Fonds voorafgaand een breed politiek debat moeten voeren over hun gemeenschappelijk beleidsplan kansarmoedebestrijding. Het kan niet, zoals helaas vastgesteld is bij de twee bestaande Kansarmoedefondsen, dat men via de formule van een vzw de

besteding van dergelijke omvangrijke kredieten onttrekt aan het normale toezicht van de gemeenteraad.

Vijf, verder bepleiten zowel de SERV als de Koninklijk Commissaris D'Hondt een selectiviteit en doelmatigheid in de toekenning van kansarmoedekredieten. Een spreiding van het bijzonder krediet over alle gemeenten werd minder aangewezen geacht.

Vanaf 1 januari 1991 worden de kredieten gereserveerd voor een 12-tal gemeenten die zich inzake kansarmoede in een bijzonder moeilijke situatie bevinden. Het was dan ook absurd om Gent en Antwerpen, die geconfronteerd worden met cumulatieve effecten van armoede en grootstedelijke marginalisatiefenomenen, nog langer uit te sluiten van de kansarmoedekredieten.

Zes, over de parameters die toegang verlenen tot het VFIK en de maatstaven voor de verdeling van het krediet onder de begunstigden kunnen meningsverschillen bestaan. Een aantal bestaansminimumtrekkers en een concentratie van voornamelijk niet-Europese migranten, die beiden beduidend hoger liggen dan het Vlaams gemiddelde, lijken objectieve parameters. Het minimumaantal 75 is arbitrair en doet enkele gemeenten net de boot missen. Zo betreuren wij dat bijvoorbeeld de bestaansminimumtrekkers die worden tewerkgesteld in het kader van artikel 60 paragraaf 7 van de organieke wet op de OCMW's, niet in aanmerking worden genomen voor het berekenen van het minimum-aantal 75.

Wij nemen wel akte van de belofte van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin die in de Commissie zei dat de gemeenten die net niet de hoge drempels van het VFIK haalden en die een kansarmoedeproject indienden in het kader van het Fonds-Lenssens 1990, prioritair aandacht zullen krijgen.

Het aantal bestaansminimumtrekkers, migranten, jonge en langdurige werklozen en de omgekeerd evenredige opbrengst van de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing zijn bruikbare criteria voor de verde-

Dhoore

ling van het VFIK over de gerechtigde gemeenten.

Zeven, belangrijk is dat onder impuls van de Commissie voor de Binnenlandse Zaken de trekkingsrechten van het Fonds niet voor 8 jaar, maar voor hernieuwbare periodes van 2 jaar worden toegekend. De kansarmoedekredieten moeten een meerwaarde creëren. Permanente evaluatie van de doelmatigheid van de ingezette middelen is vereist.

Het zou het failliet van dit beleidsinstrument betekenen indien in de komende acht jaar geen opmerkelijke vooruitgang kan worden geboekt in trekkingsgerechtigde gemeenten. Aanpassing van de lijst is dus mogelijk wanneer bepaalde problemen opgelost geraken of wanneer in andere gemeenten ernstiger problemen opduiken.

In de rand willen wij tevens aanstippen dat de CVP de voorafname van 40 miljoen van het VFIK ten bate van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die het zal kunnen aanwenden voor kansarmoedeprojecten in Brussel, steunt. De Brusselse Vlamingen kunnen immers ook op dit maatschappelijk domein niet afwezig blijven.

Met de heroriëntering van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn naar **bestaansminimumtrekkers** en kansarmen, door de verhoging van de middelen voor onder andere de basiseducatie, categoriaal migrantenwerk, de daklozensector en de bijzondere jeugdzorg en niet in het minst door het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, wordt bewezen dat de armoedebestrijding een continue bekommernis is van de Vlaamse Regering en haar meerderheid.

Meteen wordt verdere uitvoering gegeven aan de beleidsnota's **migrantenbeleid** en armoedebestrijding, zoals deze vorig jaar door de Vlaamse Executieve werden aangenomen. De CVP-fractie van de Vlaamse Raad zal het voorliggend ontwerp van decreet dan ook met overtuiging goedkeuren. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de vastlegging bij decreet van 1991 tot 1998 van de helft van de zogenaamde bonus, specifiek voor kansarmoedebestrijding op gemeentelijk vlak, heeft onze volledige instemming.

Wij hadden in de Commissie enkele kritische bedenkingen bij de parameters, aan de hand van **dewelke** de gemeenten, die daarvoor in aanmerking komen, worden geselecteerd, vooral bij de noodzaak dat voor beide parameters tegelijk aan het minimum van 75 moet worden voldaan, waardoor een aantal gemeenten, niettegenstaande goede argumenten, hetzij inzake **bestaansminimumgerechtigden**, hetzij inzake aanwezigheid van migranten, uit de boot vielen.

De antwoorden in de Commissie zowel van Minister Van den Bossche als van Minister Lenssens, hebben ons er echter van overtuigd dat hieraan degelijk studiewerk is voorafgegaan en dat van alle alternatieven zij de meest verantwoorde selectiecriteria hebben gekozen om op een zo efficiënt mogelijke wijze aan het gestelde doel, namelijk de bestrijding van de kansarmoede te beantwoorden.

Wij willen alleen nog even blijven stilstaan bij de artikelen 8 en 9 van het ontwerp.

Over artikel 8 kunnen wij zeer kort zijn. De verdeling van het trekkingsrecht tussen OCMW en gemeente tot het voorwerp maken van overleg tussen gemeenteraad en OCMW-raad zal in vele concrete gemeentelijke situaties een goede zaak blijken.

In die mogelijkheid hebben wij voorzien met een amendement namens de Commissie. De Executieve heeft dit amendement onmiddellijk aanvaard.

Het sleutelartikel is artikel 9.

Het legt de gemeenten en OCMW's de verplichting op hun aandeel te besteden aan initiatieven die rechtstreeks ten goede komen aan kansarme bevolkingsgroepen en -categorieën.

De regelen en modaliteiten inzake de wijze van besteding en de uitoefening van de trekkingsrechten zullen nader worden bepaald door de Executieve.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de ervaringen, die wij vorig jaar en dit jaar in een aantal gemeenten met de besteding van de kansarmoedegelden van de zogenaamde Fondsen-Van den Bossche en Lenssens hebben gehad, doen bij velen heel wat vragen rijzen.

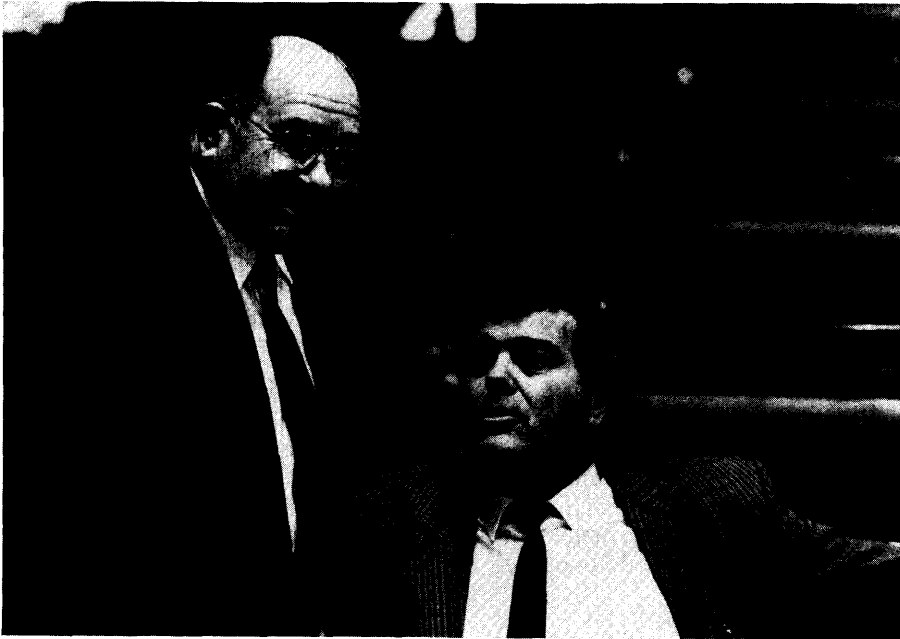
Ik ben er trouwens van overtuigd dat vooral de betrokken Ministers zich daar terdege van bewust zijn.

Zonder te pleiten voor strikt dirigisme, dat de gemeentelijke inventiviteit en creativiteit zou beperken, dringen wij er daarom bij beide Ministers op aan dat zij hun beleidsverantwoordelijkheid ter zake ten volle zouden nemen.

De ervaring van de voorbije maanden heeft geleerd dat een aantal gemeenten, die nochtans met niet geringe, duidelijk herkenbare, kansarmoedeproblematiek te maken hebben, niet eens beschikken over een gestructureerde inventarisering van de bestaande behoeften en veelal lukraak een aantal projecten hebben vastgelegd waarvan zin en gerichtheid zeer dikwijls minstens ernstig in vraag moeten worden gesteld.

De wijze waarop deze door de Gemeenschap ter beschikking gestelde middelen worden besteed, is nochtans essentieel. Een recente wetenschappelijke studie bewijst eens te meer dat er met de sociale hulpverlening voor de kansarmen iets grondig misloopt, dit vooral ingevolge de wijze waarop de hulpverlening nog steeds wordt georganiseerd.

Het is inderdaad een feit dat er enerzijds veel hulp wordt geboden, dat er bij de hulpverleners veel goede wil en inzet leeft, dat anderzijds de hulpverlening zelf vaak mislukt. De hulpvrager blijft dikwijls in de kou staan, geraakt niet uit zijn bijna hopeloze situatie. De hulpverlener ervaart heel wat frustraties en de beleidmaatregelen missen vaak hun effect. Hans Achterhuis krijgt grotendeels gelijk met zijn kritieken, die hij reeds in 1980 bij de Markt van Welzijn en

Overleg tussen de Westvlaamse SP-Raadsleden R. Vanlerberghe en G. Bossuyt

Geluk poneerde, met name : „Het welzijnswerk maakt de mensen machtelozer en afhankelijker , in plaats van hun zelfredzaamheid te bevorderen, werkt vereenzaming en frustraties in de hand, daar waar integratie integendeel het objectief moet zijn ; in het welzijnswerk creëert het aanbod de vraag en niet omgekeerd, de welzijnswerkers doen uit eigen belang aan welzijnsmarketing” . . . enzovoort.

Dat fenomeen, die ontbrekende schakel in de kansarmoedebestrijding tussen enerzijds de hulpvraag en anderzijds hulpverlening, werd recent in het wetenschappelijk rapport, waarover ik het zoëven had, onderzocht.

Ook Minister Lenssens liet reeds heel wat beleidsmatig onderzoek verrichten inzake kansarmoede. De noodzaak van een permanent armoede-overleg is trouwens één van de concrete conclusies ervan.

Dit beleidsmatig onderzoek moet echter vertaald worden in concrete

beleidsmaatregelen en -richtlijnen op het terrein om in efficiënte beleidsresultaten te worden omgezet.

Om in deze ontbrekende schakel te voorzien, biedt paragraaf 2 van artikel 9 de Executieve niet alleen een kans, maar geeft haar vooral een grote verantwoordelijkheid. Dat betekent geen enkele beperking, laat staan enige betutteling. Integendeel, het verschaft een verruimende onderbouw voor de noodzakelijke creativiteit in keuze en in uitvoering van gerichte maatregelen van de gemeenten en hun OCMW's.

Heren Ministers, uit het rapport, waarvan ik sprak, blijken vooral drie belangrijke knelpunten in de hulpverlening die ertoe leiden dat deze hulpverlening vaak haar doel mist.

Ten eerste blijkt dat de hulpverleners meestal de vragen naar hulp vertekend herformuleren, vanuit hun visie op de situatie, vanuit hun ervaring.

Zij kennen de leefwereld, de gevoelens, het referentiekader van de

kansarmen niet of zeer onvoldoende. Bovendien passen zij hun visie dan nog eens aan aan de visie en de doelstelling van hun organisaties-werkgevers, weze het gemeentelijke- of OCMW-instanties.

Een tweede knelpunt blijkt de fragmentarische aanpak van de hulpverlening. Elk deelprobleem krijgt een aparte remedie, zonder rekening te houden met de samenhang van de problemen.

Derde knelpunt : de hulpverlener behoudt de complete controle over het hele hulpverleningsproces. Hij of zij duwt de oplossing door die hij of zij wenselijk acht, daar waar de hulpvrager essentieel op elk moment en op elk vlak bij de oplossing van zijn of haar probleem zou moeten betrokken worden.

De bevindingen in dit rapport bevestigen grotendeels een aantal conclusies van het beleidsvoorbereidend onderzoek dat Minister Lenssens rond het probleem kansarmoede reeds liet verrichten.

Ik meen dan ook dat het belangrijk is de congruentie tussen de conclusies van dit onderzoek even aan te tonen. De Vlaamse Executieve is dus goed gewapend.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, wij willen alleen uitdrukkelijk bepleiten dat dit decreet, dat tenslotte een kaderdecreet is, uitgaande van deze inzichten, met degelijk overlegde en goed doordachte Executieve-besluiten zal worden ingevuld, zodat de ervaringen op het terrein ons niet opnieuw zullen confronteren met de niet gerichte, of — erger nog — oneigenlijke aanwending van middelen die tot de laatste frank strikt nodig zijn voor de bestrijding, vooral op gemeentelijk niveau van het enorme maatschappelijk probleem van de kansarmoede. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik zal kort replikeren op de betogen met betrekking tot het ontwerp van decreet inzake het Bijzonder Fonds

Lenssens

voor Maatschappelijk Welzijn enerzijds en met betrekking tot het tweede decreet op de instelling van het VFIK anderzijds. Bij dit laatste punt zal Minister Van den Bossche zich wellicht aansluiten.

Eerst en vooral wens ik de rapporteur, de heer Van Wambeke, te danken voor zijn uitstekend verslag. Hij stelde vast dat het bedrag dat als basis werd genomen vrij beperkt is. Dit heeft te maken met de oorsprong van dit Bijzonder Fonds, met name 5 ten honderd van het Gemeentefonds. Dit bedrag hebben wij dus logischerwijze als basis genomen. Tevens wens ik erop te wijzen dat een gelijkaardige formule van evolutie van dit krediet is ingebouwd in het Gemeentefonds zelf. Dit heeft tot gevolg dat de inkomsten van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn in 1991 zullen stijgen met ongeveer 85 miljoen frank. Op zich is dit een relatief klein bedrag, maar het is niet te versmaden wanneer men het structureel bekijkt in de evolutie van de komende jaren. Inderdaad, het Fonds krijgt nu een rechtsgrond en rechtzekerheid.

De heer Vankeirsbilck vroeg of het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn niet in strijd was met de organieke wet van 8 juli 1976 inzake het openbare centrum voor maatschappelijk welzijn. In dit verband wil ik verwijzen naar het ontwerp van decreet en naar het advies van de Raad van State, meer in het bijzonder pagina 12 en 13. Hier stipuleert de Raad van State duidelijk dat de Gemeenschappen wel degelijk bevoegd zijn om een dergelijk Fonds op te richten. Dit was trouwens ook onze mening, nog vóór de Raad van State zijn advies verstrekten.

De heer Deswaene sprak over de criteria en de volmachten besloten in dit kaderdecreet en waardoor volgens hem de Executieve te veel bevoegdheid zou krijgen. Zijn partijgenoot, de heer Van houtte, deelde zijn standpunt. Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord bij de onderbreking in de algemene bespreking.

De heer Deswaene was van mening dat er verwarring bestond tussen het

Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en het VFIK. Dat is totaal onjuist. Het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn richt zich tot alle OCMW's van het Vlaams Gewest, terwijl het VFIK zich beperkt tot die gemeenten die voldoen aan de criteria, namelijk de op dit ogenblik 14 gemeenten van het Vlaams Gewest.

De heer Lauwers stelde een belangrijke vraag omtrent de repercussie van de meerderjarigheid op het rechtsbijstandsminimum. In dit verband wil ik zeker geen antwoord improviseren. De heer Lauwers wees terecht op het delicate geval van studenten die in aanmerking zouden komen voor een bestaansminimum. Deze zaak moet met de grootste omzichtigheid worden benaderd. Mochten wij hieraan een te brede interpretatie geven, dan zou dit ongetwijfeld kunnen leiden tot misbruiken. Dat is zeker niet op het oog heeft. Ik verbind mij ertoe deze materie te onderzoeken en na te gaan of hieromtrent omzendbrieven aan de OCMW's moeten worden gezonden.

Mijnheer de Voorzitter, dit waren mijn belangrijkste bedenkingen. Overigens stel ik vast dat de oppositie weinig ernstige argumenten naar voren bracht tegen dit decreet inzake het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, meer omdat zij vandaag in de oppositie zitten dan om inhoudelijke redenen. Dit decreet is immers eenvoudigweg de rechtsgrond die wij willen creëren, omdat wij in de toekomst willen voortzetten wat reeds jaren bestaat.

Ik kom nu tot het tweede ontwerpdecreet inzake het VFIK. In dit verband wens ik de rapporteur, de heer Marchand, te feliciteren voor zijn uitstekend verslag, alsook de heren Deswaene, De Loor, Geysels, Van houtte, Dhoore en Peeters voor hun tussenkomst in het debat.

In de eerste plaats wil ik kort herhalen wat ik in de Commissie heb gezegd, met name dat men het VFIK los moet zien van het politiek vergelijk en ik heb niet de minste moeite hier te erkennen dat het resultaat de vrucht is van een politiek vergelijk, een eerbaar en goed vergelijk. Vele

compromissen die op het politieke vlak worden gesloten, dragen niet de kwaliteitskenmerken van dit compromis omdat wij hier niet alleen een doel nastreven maar het ook duidelijker definiëren. Trouwens, men moet dit VFIK niet isoleren binnen het politiek vergelijk inzake de verdeling van de Catharina-bonus. Dit compromis moet worden geplaatst tegen de achtergrond van het algemeen beleidskader van de Vlaamse Executieve inzake kansarmoede, in de zeer ruime betekenis van het woord. Ik bedoel enerzijds — en collega Dhoore heeft beide nota's terecht geciteerd — ter uitvoering van onze beleidsnota Strijd tegen de armoede en anderzijds de Migrantennota. Wij hebben vastgesteld dat de kansarmoede, daar waar zij het sterkst is geconcentreerd — en die concentratie is niet overal gelijk — een structurele aanpak vergt en voldoende middelen moeten worden voorzien om deze politiek te voeren.

Collega Van houtte, het is inderdaad niet vanuit onze kabinetten, niet vanuit de centrale administratie en ook niet vanuit de provincie dat wij het kansarmoedebeleid zullen voeren. Concreet situeert de achtergestelde mens zich in een wijk, in een dorp, in een straat, in een gemeente en het zijn de lokale verantwoordelijken zowel van de overheid als van de particuliere organisaties die, hopelijk in samenwerking, het best geplaatst zijn om deze politiek dagdagelijks gestalte te geven. Onze opdracht is dit beleid te kaderen binnen een globale beleidsvisie in een politiek ter ondersteuning van de veel te grote categorieën van mensen in de Vlaamse Gemeenschap die het moeilijk hebben.

Zoals gezegd, is de concentratie van de achterstelling niet overal gelijk. Vandaar dat de idee is ontstaan in de discussie omtrent de aanwending van de bonus, om een belangrijk gedeelte te reserveren voor die gemeenten die met een uitzonderlijke concentratie van verkrotting, met alle gevolgen vandien, te kampen hebben.

Collega Deswaene, het is dus niet zo dat het beleid zou versnipperd zijn. Deze kritiek werd ook in de Commissie vanuit de PVV geformuleerd. Deze kritiek was ook onterecht, de rea-

Leenssens

liteit is dat achterstellingsproblemen een multiaspectueel karakter hebben. Immers, er moet op diverse beleidsdomeinen tegelijkertijd worden geageerd, zowel voor huisvesting, als voor cultuur, gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling en welzijn, teneinde een hefboom te creëren om de achterstelling zoveel mogelijk te doorbreken.

De PVV vergeet ook te gemakkelijk dat wij ook een permanente interkabinettenwerkgroep hebben voor het armoede- en het migrantenbeleid, die de toestand regelmatig evalueert. Daarnaast hebben wij ook een interdepartementale commissie voor armoedebeleid opgericht, de VICA, die enerzijds is samengesteld uit vertegenwoordigers van sociaal-economische middens en anderzijds uit vertegenwoordigers van het veldwerk, zoals de vierde wereld-beweging, die actief zijn, samen met verantwoordelijken uit de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, maar dan op een zeer hoog niveau. Immers, enkel ambtenaren-generaal van de verschillende besturen zijn daarvan lid.

Mijnheer Geysels was zo correct te zeggen dat er in dit ontwerp van decreet twee goede punten zijn. Hij heeft er evenwel ook een paar negatieve opgesomd, waarbij ik mij toch vragen stel.

Collega Dhoore heeft ter zake reeds de voorbeelden aangehaald, die ik wilde naar voren brengen. Men mag er toch niet vanuit gaan alsof dit ontwerp van decreet het enige zou zijn dat de Vlaamse Executieve onderneemt inzake strijd tegen de kansarmoede.

Ik verwijs naar wat wij hebben kunnen doen op het vlak van de daklozenwerking, het migrantenbeleid en nog veel andere zaken in verband met een gelijkaardige problematiek of die alleszins zeer nauw samenhangt met de problematiek, die wij vandaag behandelen.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Minister, ik heb de indruk dat u mij verkeerd heeft begrepen. In mijn uiteenzetting heb ik niet gezegd dat op het niveau van de Vlaamse Executieve,

er geen andere initiatieven bestaan voor de bestrijding van de kansarmoede.

Ik heb evenwel gezegd dat u, uw collega Van den Bossche en leden van uw partij, in januari 1989 en de daaropvolgende maanden meermaals hebben bevestigd dat het extra bedrag van die bonus voor de bestrijding van de kansarmoede diende te worden bestemd.

Minister J. Leenssens : Dat stond niet in het regeerakkoord. In het regeerakkoord stond dat het zou aangevend worden door gemeenten en OCMW's.

De heer J. Geysels : Er was een politieke consensus, ook in deze Raad, over een bedrag van meer dan 2 miljard ter bestrijding van de kansarmoede. Dat kan u niet ontkennen.

Minister J. Leenssens : Dan was ik niet aanwezig toen dat hier werd afgesproken.

De heer J. Geysels : Ik stel vast dat dit bedrag via dit compromis in elk geval gehalveerd wordt en dat het ongewoon gebruik niet zal worden gesanctioneerd. Dat is de basis van mijn kritiek, waarop ik van u en Minister Van den Bossche een antwoord verwacht.

Minister J. Leenssens : In dat verband wil ik u zeer duidelijk vragen : met welk recht matigt u zich — wellicht is het niet zo bedoeld — het lef aan te veronderstellen dat de 292 Vlaamse gemeentebesturen en OCMW's, die niet in het VFIK zullen vertegenwoordigd zijn, in het verleden op sociaal vlak niets zouden hebben gedaan en dat ze ook niet zinnens zouden zijn in de toekomst, al of niet met het aandeel van een bonus, een progressief sociaal beleid te voeren ? Ik weiger dit te aanvaarden. Het debat ging daar niet over, maar over wat door bepaalde middens in deze Vlaamse Raad wordt gevoeld, met name een iets overtrokken voogdijvrees bij de besteding van de middelen in de vorige situatie, voor de 1,7 miljard en de 500 miljoen.

Zeggen dat alleen in de 14 gemeenten die door het VFIK zullen worden gesubsidieerd, een structureel kans-

armoedebeleid kan worden gevoerd, is een onterechte uitspraak ten opzichte van de zovele tientallen Vlaamse gemeenten die ook zonder bonus destijds de kansarmoedebestrijding tot een beleidsprioriteit hebben gemaakt en dat ook in de toekomst — al of niet dank zij het VFIK — zullen doen. Daavan ben ik overtuigd en u zal dat moeten toegeven. U gaf in uw repliek de indruk dat te betwijfelen. Daarom heb ik dit willen onderstrepen.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Minister, ik weet zeer goed wat ik zeg. Ik heb niet gezegd dat een aantal gemeentebesturen geen sociaal beleid voeren. Ik zeg enkel dat volgens de enquêtes die wij hebben georganiseerd en waarvan de resultaten werden bevestigd op 26 maart door de Vereniging van CVP-mandatarissen, 70 ten honderd van de door de CVP onderzochte gemeenten de middelen niet hebben aangewend voor de finaliteit ervan. Dat heb ik gezegd. Daarop verwacht ik van u een antwoord.

De Voorzitter : Minister Leenssens heeft het woord.

Minister J. Leenssens : Mijnheer Geysels, wij behandelen nu het ontwerp van decreet over een nieuw Fonds ter bestrijding van de kansarmoede. Wij hebben het niet over vroegere gebeurtenissen en polemieken ter zake.

Er is in de Executieve nooit enige twijfel geweest dat de beleidsnota Kansarmoedebestrijding en Migrantenbeleid behoorlijk moesten worden uitgevoerd en dat wij daartoe de noodzakelijke middelen aan de lokale besturen ter beschikking moesten stellen. Dit is nooit een punt van twist geweest. Het vergelijk werd wel genegocieerd in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden naar aanleiding van het door de heer Vankeirsbilck ingediende amendement. Dat dit een positief resultaat heeft opgeleverd, bewijst dat de Vlaamse Raad samen met de uitvoerende macht tot behoorlijke afspraken kan komen in een zo delicate materie als de gemeentelijke financiën en de strijd tegen de kansarmoede.

Lenssens

De heer Van houtte heeft het vooral gehad over de betutteling die hij vreest bij de uitvoering van artikel 9 van het decreet op het VFIK. Mijnheer Van houtte, ik kan u geruststellen dat wij — collega Van den Bossche zal dit kunnen beamen — helemaal geen overdreven toezicht zullen uitoefenen. Nochtans mag er geen verwarring ontstaan met de normale regels van de voogdij noch met de tekst die wij aan de Raad van State ter goedkeuring hebben voorgelegd. Daarin wordt bepaald dat de gemeenten en OCMW's die dit Fonds zullen genieten, verplicht worden dit te gebruiken voor de door de Vlaamse Raad gestelde doeleinden. Misbruiken ter zake, dat kan niet !

Wij zullen van de betrokken 14 gemeenten en OCMW's, en bij voorrang van de beide lokale overheden samen, vragen om ten minste voor de komende twee jaar en wellicht voor een langere periode een activiteitenprogramma op te stellen waarover zij jaarlijks verslag moeten uitbrengen zonder dat wij met het vergrootglas zullen kijken of elke centiem wel correct wordt aangewend.

Ik bevestig tevens dat de met deze gelden gefinancierde activiteiten van de OCMW's en gemeenten ook een toegevoegde maatschappelijke waarde moeten genereren. Dat is de juiste interpretatie van artikel 9. U moet daarin dus niet opnieuw demagogisch de betutteling zoeken.

De heer M. Van houtte : Mijnheer de Minister, is het de bedoeling — want dit is nieuw — dat met het VFIK niet langer wordt gewerkt met projecten, maar met programma's die de kansarmoede structureel aanpakken ?

Minister J. Lenssens : Inderdaad. Trouwens, in de Commissie hebben de heer Van den Bossche en ikzelf dat bevestigd. Wel moeten wij nog concrete afspraken maken inzake de termijn. Het activiteitenprogramma moet ook soepel door de lokale overheden kunnen worden aangepast in functie van de wisselende noden ter plaatse.

Ik herhaal dat dit de gemeenten en

de OCMW's niet van de verplichting ontslaat om de doelstellingen van het decreet maximaal na te streven. Het kan dus niet dat deze gelden dienen om het deficit van een gemeente of van een OCMW te verkleinen. Het moet duidelijk zijn dat, zonder te overdrijven, de normale regels van de voogdij ten aanzien van de 14 gemeenten moeten spelen met een maximaal respect voor de gemeentelijke autonomie.

Ik dank de collega's die het woord hebben gevoerd onder meer de heer Peeters die behartigenswaardige dingen heeft gezegd omtrent de rol van het maatschappelijk werk in de brede betekenis van het woord. Ik denk niet dat het vandaag de gelegenheid is om daar verder op in te gaan. Ik ben dankbaar dat het overgrote deel van de sprekers voor deze beide ontwerpen van decreet de steun van hun fractie hebben aangekondigd. Ik ben ervan overtuigd dat het decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en het VFIK in samenhang met het globale kansarmoedebeleid van de Vlaamse Executieve vanaf het begrotingsjaar 1991 ongetwijfeld een nieuw elan, een nieuw sérieux zal geven, aan dit beleid ook in de lokaliteiten doordat ze in de komende jaren van de beide fondsen zullen kunnen genieten. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Van houtte heeft het woord.

De heer M. Van houtte : Mijnheer de Minister, wanneer mogen de praktische richtlijnen voor die 14 gemeenten worden verwacht ? Ik heb de indruk dat daarmee rekening zou moeten worden gehouden bij de opmaak van de respectieve begrotingen.

Minister J. Lenssens : Het eerste uitvoeringsbesluit dat collega Van den Bossche en ikzelf aan de Executieve zullen voorleggen zal dat zijn waarbij de gemeenten in toepassing van artikel 5 van het ontwerp-decreet worden aangeduid. Pas nadien zullen wij een uitvoeringsbesluit inzake de toepassing van artikel 9 kunnen voorleggen. Ik meen dat dit in september zal gebeuren. Mochten wij onze werkzaamheden vroeger kunnen afronden dan kan dit al in augustus gebeuren.

Ik denk echter niet dat het zo dringend is. Mochten wij erin slagen de gemeenten vóór het zomerreces aan te duiden dan denk ik dat dit reeds zeer belangrijk is. Immers, door de toepassing van de criteria en de gegevens van de simulatie kunnen die 14 betrokken gemeenten bij benadering rekening houden met het bedrag waarover ze desgevallend zullen beschikken.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik denk dat de discussie die wij vandaag hebben gehad, zeker wat het tweede deel betreft, het best door de heer Dhoore werd geresumeerd. Ik zal hem niet herhalen.

Ik meen dat hij een vrij briljante synthetische analyse heeft gemaakt van de twee toestanden naast elkaar en de verschillen heeft onderstreept. Ik treed hem volledig bij.

Tevens wens ik de verslaggevers te feliciteren voor hun verslag. Ik wens ook de meeste sprekers te bedanken voor hun uiterst genuanceerde benadering van deze vrij moeilijke problematiek. Een aantal sprekers hebben het niet kunnen laten om hier aan demagogie te doen en enig droefgeestig vertoon aan de dag te leggen. Ik denk dat als er in één uiteenzetting sprake is van een stap achteruit van de politieke klasse dit meer is door de uitlatingen van die collega dan door wat thans voorligt. Ik denk trouwens dat, nadat ik u heb gehoord, de demagogie, collega Geysels, geen terrein is dat alleen aan de traditionele partijen is voorbehouden. Ik kan u garanderen dat u op dat vlak ijverig vooruitgang boekt.

De heer J. Geysels : Zeg eerst waarover het gaat.

Minister L. Van den Bossche : Ik kom daar straks toe. Wees gerust. Het is mijn entrée en matière waarmee ik onmiddellijk zeg op welke wijze ik sommige dingen inschat. *(Onderbreking door de heer J. Geysels)*

U mag zoveel citeren als u wil. Ik

Van den Bossche

weet dat u alleen maar wijsheid kunt spuien als u kunt citeren. U weet dat dit bij de antiëken af en toe als een bewijs van wijsheid werd beschouwd. Cicero zei dat wie net te veel citeert, enige onwetendheid wegstopt. Dat is een citaat uit de geschiedenis die u ook na aan het hart ligt zoals aan mij. Tot daar deze *captatio benevolentiae*.

Dan kom ik tot het Vlaams Gemeentefonds zelf. Met dit ontwerp wordt de groei van het Gemeentefonds decretaal bepaald. In het najaar volgt dan een herziening van de criteria voor het Gemeentefonds. Collega Van houtte, wat die groei betreft is het natuurlijk gemakkelijk het verleden te vergeten. In het verleden was er echter weinig sprake van groei. Meestal zei men elk jaar hoeveel er precies overbleef. Typisch voor dit ontwerp is dat aan de gemeenten zekerheid wordt gegeven. Vanaf de maand april zullen zij de gemeentefondotatie van het Gemeentefonds voor het volgend jaar kennen. Bij de technische verwerking zal niet langer met voorschotten worden gewerkt. De dotatie zal in vier keer worden uitbetaald. Verrekeningen voor vorige jaren behoren voortaan tot het verleden evenals het indelen van gemeenten in categorieën. De criteria zullen eenvoudig zijn en de gemeenten zullen gemakkelijk kunnen controleren of ze het bedrag krijgen waarop ze recht hebben. Zoals u merkt, moet ik collega Van Vaerenbergh helemaal bijvallen.

Collega Van houtte heeft opgemerkt dat centraal afgesloten akkoorden de personeelskosten kunnen beïnvloeden. Ik wijs toch op enige nuance. Er zijn centrale akkoorden omtrent aanbevelingen die echter geen mathematische gevolgen hebben voor de gemeenten. Collega Van houtte, uw dienaar heeft zeker niet in een moment van syndicale bevlieging iets uitgevonden. Ik begrijp uw laattijdige oprisping dan ook niet goed. Voorgangers van mij, lichtblauwe zowel als diepblauwe, hebben hetzelfde gedaan. Eigenlijk zou u mij moeten bedanken, want in tegenstelling tot mijn voorgangers heb ik geen lineaire aanbeveling gegeven. Voor die

14.000 frank heb ik niet zoals vroeger, gezegd dat er voorbehoud kon zijn van de voorgedij. Ik zeg wel dat die gebeurlijke toelage voor alle gemeenten geldt en moet kaderen in een financieel meerjarenplan. Dit maakt het voor een gemeente die moeilijk neen zou kunnen zeggen, veel gemakkelijker om te weigeren als haar financiële toestand moeilijk is. Bovendien heb ik het akkoord van de drie vakbewegingen, het VSOA, het CCOD en het ACOD. Voor Gent en Antwerpen staat er letterlijk in dat de tegemoetkoming moet kaderen in het saneringsplan. De gemeenten zullen dus niet moeten afkomen met het argument dat ze zich niet kunnen weren tegen de vakbonden, want ook daarvoor heb ik dus voorzorgen genomen met die twee waarborgen in te schrijven. Laat ook dit vandaag gezegd zijn.

Het is juist dat de personeelskost niet letterlijk verrekend is in de stijgingscriteria. Dat zou moeilijk zijn, want dan zou ik mij in zekere mate bemoeien met de opbouw van een gemeente die bijvoorbeeld wenst een bepaalde taak te privatiseren, sanctioneren. Ik zou immers de globaliteit van haar personeelskost mede in rekening brengen. U moet ook de gevolgen zien van wat u zegt. Ik bemoei mij niet met uw personeelskost. Alleen moet die kost binnen het financieel evenwicht blijven. De algemene stijging van de lonen is vervat in het indexmechanisme. Er is geen volledige ont koppeling maar er is ook geen volledige koppeling.

Overigens, met de overeenkomst die uit de bus is gekomen en in de aanbeveling is er een perfecte analyse te vinden ten opzichte van wat er gebeurt. Op nationaal vlak zijn er volgens de kranten twee ten honderd in het comité A plus 12.000 frank per jaar.

Wat de gemeenten betreft gaat het om twee ten honderd en 14.000 frank. Voor de eigen Vlaamse administratie gaat het om tweemaal twee ten honderd. Alle verhogingen liggen in dezelfde lijn. In de indexevolutie zal er bijgevolg een duidelijke weerspiegeling zijn van de evolutie van de lonen. Aangezien de lonen van het

gemeentepersoneel niet uit de band springen en niet sneller vooruithollen dan de rest van de algemene lonen — ik wacht de resultaten van de CAO af in de privé-sector — zult u zeker niet misdeeld zijn met het gebruik van het indexmechanisme.

Ik wil erop wijzen dat u eigenlijk één ding bent vergeten. U had mij moeten vragen waarom ik nog geen strenge brief heb geschreven naar mijn nationale collega van Financiën om de perekwatatie van de kadastrale inkomens te vragen. Dat is ook een belangrijk element van het gemeentelinkomen. Het is al jaren lang dat men de perekwatatie wil doorvoeren. Ik help u ter zake. Ik hoop dat u in uw repliek logisch zal zijn en toegeven dat u vergeten bent mij te vragen een strenge brief te schrijven. Ik wil dat, uiteraard op uw suggestie, doen.

De heer Vankeirsbilck heeft gevraagd waarom ik de dotatie van 1988 niet heb genomen, vermeerderd met de achterstand op het nationaal vlak.

Mijnheer Vankeirsbilck, wij hebben allebei het voordeel nog steeds het dubbele petje te kunnen opzetten. Ik wil dat allemaal wel overwegen maar dan moet de nationale Regering eerst haar schulden betalen. Ik kan ter zake maar één suggestie doen, namelijk dat wij samen en gesteund door andere leden van de Vlaamse Raad, die ongeveer 4.5 miljard eisen. Misschien zal de nationale Regering deze willen geven ter gelegenheid van de begrotingsdiscussie die in de volgende weken zal plaatsvinden. Ik heb het mijne gedaan. Ik heb dat probleem op de agenda laten plaatsnemen van het Overlegcomité. Het gesprek was daar vrij kort. Ik heb daar de nodige uiteenzetting gehouden terwijl er aan de andere kant van de tafel zeer ernstig werd gekeken. Men heeft dan heel kort geantwoord dat er geen akkoord was. Daarmee was de discussie dan ook beëindigd. Wij kunnen ons daarop niet beroepen omdat het financieel geen haalbare kaart is.

Wij zijn uitgegaan van een bodemkoers 90. Ik begrijp uw pleidooi. Het zou beter zijn geweest wanneer wij van een hoger cijfer hadden kunnen

Van den Bossche

uitgaan. Dat is juist. Het zijn alleen budgettaire redenen die er de oorzaak van zijn geweest dat wij van die bodemkoers zijn vertrokken, weliswaar met een gunstiger perspectief voor de toekomst.

Het is niet bepaald een uitgangspunt om over naar huis te schrijven. Het feit dat dit vanaf 1991 heringaait is het gevolg van een nieuwe positie van de Executieve. Oorspronkelijk had men gedacht drie jaar lang het bedrag in nominale termen op een zelfde lijn te houden. Men is daar nu van afgeweken en men laat het vanaf 1991 stijgen. Dat is één van de gunstige gevolgen van het meerjarenplan. Het financiële meerjarenplan heeft bij een aantal gemeenten nogal wat verbazing gewekt. Het heeft ook bij uw dienaar verbazing gewekt. Daar waar het Gemeentefonds nog altijd de loftrumpet stak over de goede gemeentelijke financiën, bleek dat, wanneer niet werd ingegrepen, over drie à vier jaar veel gemeenten rechtstreeks in problemen zouden geraken en niet alleen de kleine kern van gemeenten waarvan wij reeds wisten dat zij financiële problemen hadden.

Ten tweede, waarom niet het VBSG en Vlareco volgen die vragen dat het Gemeentefonds de evolutie zou volgen van de financieringswet. Dat zou betekenen dat de federale Staat afstand doet van de eigen bevoegdheid en autonomie waarbij het nationale Parlement de evolutie van de financieringswet vastlegt die wij als verplichtend beschouwen. De financieringswet is een mechanisme waarbij via allerlei technische kunstgrepen een massa geld wordt overgeheveld. Het is dan vrij aan de politieke overheid van Gewesten en Gemeenschappen om over de aanwending ervan zelf te beslissen. Dat is fundamenteel voor dit systeem. Indien wij zouden doen wat Vlareco suggereert op gans de lijn, dan zou collega Coens bittere tranen wenen, want dan zou hij in dezelfde situatie vertoeven als zijn Franstalige collega. Dat betekent dat hij alleen met geld dat voor gemeenschapstaken is overgeheveld voor het onderwijs zijn kantje moeten kuisen, en dan zou hij anders moeten zingen dan hij in zijn lentedecreet ge-

zongen heeft. Dan zou het, alhoewel goedgekeurd in de zomer, een winterdecreet zijn. God weet wie uit welke fracties dan ook allemaal ontslag zou hebben genomen. Ik laat dat in het midden, want het zou niet ernstig zijn ten opzichte van het geheel van de begroting. Daarom ook werd het nooit in overweging genomen. Zowel om principiële redenen als om praktisch financiële redenen werd een dergelijke evolutie niet vooropgesteld.

De heer Van houtte sprak over het contrast met het verleden. Ik zei daarstraks reeds dat retrograde amnesie een veelvoorkomende ziekte is in de politiek, maar het blijft desalniettemin een vorm van een ziekte.

Over de kansarmoede heeft Minister Lenssens reeds geantwoord. Toch wens ik er een en ander aan toe te voegen. De heer Geysels heeft vrij goed de ontstaansgeschiedenis gesitueerd. De ontstaansgeschiedenis is wel degelijk dat men met een shock-effect in 1988 wakker is geworden, stellend dat wat nu allemaal gebeurt niet genoeg is. Een ander probleem uit zich in verkiezingsuitslagen. Er is een fundamentele onvrede omtrent de globaliteit van kansarmoede. Binnen de problematiek van kansarmoede is er ook nog de migrantenproblematiek. Zo krijgt men allerlei effecten waarvan men in dit halfroond is geschrokken. Het is grotendeels op basis van dit schrikken dat men heeft gezocht naar een betere wijze om de zaken aan te pakken.

Straks kom ik tot de evaluatie van 1989. Ik heb de indruk dat bij de heer Geysels de winden snel keren. Niet alleen is de politiek vluchtig, maar ook de winden keren snel. Nu hoor ik plots dat de toestand in 1989 een goede toestand was en dat wij nu een slechte toestand kennen. Het is natuurlijk nu een slechte toestand omdat wij nu een jaar later zijn en omdat het verleden goed was. Dat zijn de wisselingen van de stellingen die omtrent de kansarmoede worden verkondigd. De fundamentele vraag is of men er trouw aan gebleven is of niet.

Eerst wens ik de evolutie van 1989 te onderzoeken. Omtrent 1989 is er een

polemiek geweest. Dat maakt het leven aangenaam en de politiek gezouten. In polemieken worden alle argumenten al eens gebruikt of misbruikt. Ik heb gelezen dat AGALEV een van de eersten was om aan te tonen hoe slecht het besluit van 1989 wel was, want er werd heel veel misbruik van gemaakt. Aan het besluit van 1989 was volgens uw partij niet veel goeds. Op een bepaald ogenblik heb ik een andere vereniging van burgemeesters horen zeggen dat ze voor een bepaald percentage dit decreet verkeerd gebruikt hebben. Die zaken moeten vanuit de essentie worden bekeken.

Het besluit van 1989 heeft om twee redenen onvrede berokkend. Een eerste reden, die ik niet deel, is dat het principe werd beschouwd als een inbreuk op de gemeentelijke autonomie. Een tweede reden is wel degelijk terecht. Wij moeten dat durven erkennen. Wij zullen de toestand evalueren, wij zullen na een jaar bekeken wat er fout is en de toestand gebeurlijk herbekij ken.

Als ik dit opnieuw bekijk, geef ik toe dat de limitatieve lijst, waarnaar de heer Vankeirsbilck heeft verwezen, niet adequaat was, omdat hij met zijn techniciteit niet altijd efficiënt was, om het beleefd uit te drukken. Laten we eerlijk zijn en toegeven dat we in 1989 Antwerpen en Gent niet in aanmerking hebben genomen om redenen van rechtvaardigheid, die in feite weinig te maken hadden met kansarmoede. Deze twee steden hadden onder elkaar net 17,1 miljard schuldverlaging verdeeld. We hebben het geld dus onder 306 gemeenten verdeeld. Wetenschappelijk is het juist dat deze gemeenten allemaal wel enige kansarmoedeproblematiek in verschillende graden kenden. Het verdelingsmechanisme werd nooit betwist, maar het is misschien niet altijd het meest juiste geweest voor het meten van de kansarmoede, wel voor het meten van de fiscale draagkracht van een gemeente. Een gemeente met een gemiddeld lage fiscale draagkracht heeft niet noodzakelijk een grote kansarmoede binnen haar grenzen.

Dit had allerlei problemen tot gevolg. Bovendien waren sommige ge-

Van den Bossche

meenten zich politiek niet bewust en misschien zijn ze dat nog niet, dat er een zekere mate van kansarmoede binnen hun grenzen aanwezig is. Men kan dit betreuren, maar het is een feit. In nogal wat landelijke gemeenten wordt het OCMW, ondanks de wijziging van de wetgeving ter zake, door de bevolking nog steeds aangevoeld als zijnde het COO. Dit betekent dat de normale instrumenten voor het meten van kansarmoede, die vooral bij het OCMW liggen, in feite niet echt functioneren, omdat tussen de wijzigende wetgeving en de bevolking nog altijd een kloof bestaat en de bevolking dus zeer moeilijk de weg vindt naar het OCMW. De discussie in sommige gemeenten stond dus haaks op de politieke cultuur van dat ogenblik en soms zelfs op de werkelijkheid. Het gevolg is dat men, zelfs in gemeenten waar men het goed bedoelde, grote of kleinere misbruiken krijgt, omdat de middelen niet echt efficiënt kunnen worden aangewend. Dit betekent ook dat het niet helemaal klopt als men de 306 gemeenten gelijk behandelt.

Men moet ook durven erkennen dat het een probleem was te eisen dat de middelen ter bestrijding van de kansarmoede voor nieuwe initiatieven moesten worden aangewend. Er zijn immers gemeenten die al een heel gamma sociale voorzieningen hebben en men moet ermee rekening houden dat de werkelijkheid totaal kan verschillen van gemeente tot gemeente. Als volkomen onverdacht voorbeeld neem ik de gemeente van de heer Ansoms die op het gebied van sociale voorzieningen alles heeft wat zij dient te hebben. Wat is voor deze gemeente dan nog nieuw? Op dit vlak heeft men dus ook een soort tegeneffect opgewekt.

Bovendien is de hele discussie uitgesponnen in een, naar mijn mening overtrokken, discussie over autonomie. Men heeft deze discussie vooral aangegrepen om een stuk ongenoegen te verwoorden, dat ik overigens perfect begrijp. Als kapstok vond men begrippen als gemeentelijke autonomie, betutteling, centralisme enzovoort. Mijnheer Van houtte, u sprak onder meer over betutteling, dirigis-

me en volmachten. Over volmachten zou men echter in uw partij beter niet praten, maar beleefd zwijgen. Ik ben vandaag zeer mild gestemd en zal daarover dus óók beleefd zwijgen. Door uw partij werden immers ik weet niet hoeveel volmachtbesluiten met enthousiasme goedgekeurd. Laten we het dus maar houden bij termen als dirigisme, bevoogding, betutteling enzovoort. De uitdaging is kansarmoede.

Men zou de kansarmoede centraal kunnen beheren en bestrijden, niemand zou dan spreken over bevoogding. Een dergelijk initiatief zou nochtans in strijd zijn met twee elementen. Ten eerste, met het feit dat men de problemen vanuit centraal opzicht niet juist kan detecteren. Ten tweede, men zal vanuit centraal opzicht met algemene richtlijnen moeten werken die niet overal effectief zullen zijn. De financiële middelen zullen op dat moment minder goed worden aangewend.

De financiële middelen worden echter best doorgeschoven naar de gemeenten.

Het is logisch — een gedeelte van de fouten zijn in 1989 daaruit ontstaan — dat de centrale overheid zekerheid wil dat het geld wordt aangewend voor de politieke bedoeling waarvoor het werd gereserveerd, met name de kansarmoede.

Zojuist werd hier de thesis verdedigd het bedrag voor de kansarmoede bij het Gemeentefonds te voegen. Dit betekent een negatie van de oorspronkelijke stelling.

De spanning ontstaat doordat de centrale overheid en de Vlaamse Raad de politieke nood aanvoelen iets te doen aan de kansarmoede, men daarvoor gelden vrijmaakt in budgettaire moeilijke tijden, men onderkent dat de financiële middelen het best plaatselijk kunnen worden aangewend en ze doorschuift naar de plaatselijke overheid, maar men daarbij bevreesd is dat de plaatselijke overheid het geld niet zou gebruiken voor de bestrijding van de kansarmoede. Dit laatste geeft aanleiding tot de discussie over de betutteling.

Men spreekt over een compromis, ik heb daarmee geen moeite.

De bestrijding van de kansarmoede werd na een jaar geëvalueerd, dit gaf aanleiding tot een regeling voor de komende acht jaar.

De heren Geysels en Van houtte beschouwden zojuist het woord compromis als een verwerpelijk, bijna onzedelijk woord. Volgens mij heeft de term compromis echter weinig te maken met onzedelijkheid.

Over de problematiek van de kansarmoede werd grondig gediscussieerd in de commissie en in de openbare vergadering. Af en toe waren er demagogische hoogstandjes. Dit is echter inherent aan een dergelijke, grondige discussie. De besprekingen mondden echter uit in een verdedigbaar compromis.

Men veralgemeende de zaken en zei dat er over de kansarmoede een ruzie was ontstaan tussen Minister Lenssens en mijzelf. Wij legden echter onze financiële middelen samen en vormden een Fonds. Wij hebben een ontwerp van decreet ingediend, waarbij artikel 107quater en 59bis werden samengevoegd.

Hier ging de politieke wil zo ver dat in een decreet twee artikelen van de Grondwet worden samen gevoegd. Er is dus weinig sprake van tegenstrijdigheid.

De financiële middelen werden doorgeschoven naar de gemeenten en naar de OCMW's. De heer Peeters diende een amendement in in de Commissie dat tot doel had de gemeenten en OCMW's autonoom te laten beslissen op welke manier het geld wordt besteed. In de ene gemeente vervult het OCMW immers een minimale en in de andere een maximale opdracht. Aan die gemeenten wordt evenwel niet meegegeeld wat zij met dat bedrag moeten aanvangen. Tijdens de volgende acht jaar zal er in die gemeenten bij elke begroting een politiek debat plaatshebben, waarbij iedereen kleur zal moeten bekennen. Dit betekent dat bijvoorbeeld leden van een andere fractie een debat kunnen provoceren omtrent de aanwending van die gelden. Nu wordt bepaald dat de centrale overheid zich daarin niet meer zal mengen. What a shame and scandal in the family! Het is een merkwaar-

Van den Bossche

dige toestand. Enerzijds verwijt u mij dat ik niet dirigistisch genoeg ben en anderzijds, noemt collega Van houtte mij een betuttelaar, niettegenstaande alle vrijheid. Volgens mij ligt de waarheid in het midden. Wij zijn ervan uitgegaan dat dit bedrag gedurende acht jaar aan alle andere gemeenten moest worden toegekend. Het was de bedoeling van de Executieve de gemeenten hiermee te ondersteunen voor het vervullen van hun sociale functie, waarbij de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de aanwending bij hen zou liggen en er geen andere voogdij zou optreden. Het desbetreffende debat zal zich dus op gemeentelijk vlak afspelen en elke meerderheid zal haar keuze moeten kenbaar maken. Of er al dan niet een debat zal plaatsvinden zal afhangen van de godsvrucht, de ijver en de vlijt van alle gemeenteraadsleden. Als zij voorstellen formuleren dan zal er zich een interessant debat ontwikkelen, zoals dit jaar het geval was. Ter zake heeft er zich en ook collega De Loor heeft daar allusie op gemaakt, in elke gemeente wel degelijk een debat afgespeeld omtrent de kansarmoede, de vraagstelling enzovoort. Volgend jaar zal zich dat opnieuw voordoen, volgens het normale politieke mechanisme. Ik meen dat daar niets slecht aan is. Ook op het gemeentelijk vlak kan er zich daaromtrent een perfect valabel debat voordoen. Het is die uitnodiging die wij sturen bij het eerste gedeelte.

14 gemeenten zullen uiteindelijk onder de criteria vallen zoals ze voorliggen en zullen een bijzondere mogelijkheid krijgen. Gent en Antwerpen vallen daarbij omdat zij wel degelijk met de grootste problemen ter zake worden geconfronteerd. Zij krijgen dan ook een grote bijdrage toegekend en worden uitgenodigd uit te leggen wat zij daarmee zullen aanvangen. Dat is geen betutteling maar de politieke garantie dat men weet waarvoor de gelden zullen worden aangewend.

Collega Geysels heeft daarstraks beweerd dat de helft van het geld in het water is gegooid. Ik spreek zulks tegen. De twee helften worden alleen anders gebruikt. Er wordt een onder-

scheid gemaakt tussen gebieden waar het probleem zeer pregnant is en waar maximale inspanningen worden gedaan en andere gebieden waar het probleem minder pregnant is. De verdere verklaringen die werden afgelegd over de vluchtigheid van de politiek, verbaal en rethoriek een speelbal van politieke krachten laat ik voor zijn rekening. Dit doet mij meer denken aan de schoonzoon van Conscience die in een van zijn pogingen om gedichten te schrijven het had over Bloed vloeit bij beken. Ik ga daar niet verder op in aangezien ik slecht ben in het produceren van romantische literatuur. Mijnheer Geysels, u zegt dat de politieke klasse een stap achteruit heeft gedaan. Ik zie niet goed in waarom. Het is logisch en gezond dat de oppositie oppositie voert. Dat is een Angelsaksisch principe. Of het licht van de zon moet worden geloofd is een ander verhaal. U kan dat voor mijn part doen maar u zal daarbij alleen maar aan sérieux inboeten. Hier op de tribune als grote moralist komen verklaren dat u alleen de reddende engel des vaderlands is en dat de rest van de politieke klasse is verloederd, is een teneur waarbij alle sérieux verdwijnt. Ik heb er geen probleem mee dat sommigen verklaren dat ik mij meer dirigistisch moet opstellen en dat anderen beweren dat ik dit zo weinig mogelijk moet doen. Dat zijn politieke inschattingen. Men moet daarbij echter logisch zijn en altijd hetzelfde vragen. Wanneer ik het goed begrepen heb pleit u voor meer subsidiëring voor allerlei organisaties. Die organisaties kunnen in het kader van de gemeentelijke werking van deze 14 gemeenten perfect aan bod komen. De gemeenten kunnen de kansarmoede slechts effectief bestrijden wanneer zij een link hebben met die organisaties die te velde reeds spontaan actief zijn. Dat is dus heel wat anders.

De kansarmoede moet efficiënt worden bestreden. Vanuit de gemeente is er ook de bekommerning dat niet alle gemeenten op gelijke manier worden geconfronteerd met deze problemen. Zij die er in mindere mate worden mee geconfronteerd hebben voor zichzelf de politieke vrijheid opgeëist om de aanwending vrij te

bepalen en om de discussie opnieuw over te doen in de gemeenteraad, wat ik perfect verdedigbaar vind. Dit lijkt mij een evenwichtig compromis te zijn. Het voordeel dat elkeen weet dat het voor acht jaar is, is niet verwaarloosbaar. Het laat immers toe in de gemeenten een politiek te voeren. Het amendement van de PVV ter zake — ik vermoed dat zij het na mijn uitleg wel zullen intrekken — strekt ertoe in te schrijven dat het stopt op 31 december 1998.

Maar dat is aanzetten tot verspilling, en verkwisting van overheidsmiddelen want gesteld dat alle geldmiddelen nog niet zouden zijn opgebruikt einde van dat jaar, dan zijn er twee mogelijkheden, namelijk het allemaal opgebruiken of een deel verloren laten gaan. Er kan van dat geld nog worden aangewend na 1998 als er geen geld meer bijkomt. Het gaat hier om een gesplitst krediet. Laten wij logisch blijven en het niet inschrijven om niet al de betrokken gemeenten te benadelen. Dat kan uw bedoeling toch niet zijn, mijnheer Van houtte. U gaat de stad Lier toch niet benadelen. Ik denk dat u dit amendement zult intrekken. Ik moet u trouwens waarschuwen dat er geen aanleiding mag worden gegeven om een nieuwe ruzie te doen ontstaan in de PVV-fractie. Een bepaald ontwerp van decreet dat hier voorligt, is in de Commissie unaniem aangenomen, in aanwezigheid van een notoir lid van uw fractie. Ik stel voor op zijn minst enkele telefoons te doen vóór morgen om niet te moeten meemaken dat, waar er unanimitéit was in de Commissie en waar een zeer belangrijk lid van uw fractie heeft meegestemd, plots dat belangrijk lid hier in zijn hemd wordt gezet. Dat zou ik niet graag zien, collega Pede waarover het gaat, is mij daarvoor te lief. *(Gelach)*

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, ik wil in het kort nog drie opmerkingen maken.

Ik moet allereerst Minister Van den Bossche danken voor de grenzeloze mildheid waarmee hij de Vlaamse Raad bejegent. Ik wil hem ook felici-

Geysels

teren voor zijn welbespraaktheid, maar in de euforie over zijn verhaal is hij blijkbaar toch de ene vraag vergeten die ik hem had gesteld. Daarop kreeg ik graag een antwoord. Ik ga voor het overige niet polemiseren over het gebruik van woorden zoals demagogie en retoriek. Ik wacht wel op een antwoord op de vraag. Misschien moet ik ze herhalen.

Wat gaat er gebeuren met het geconstateerde oneigenlijke gebruik van gelden die bestemd waren voor de bestrijding van de kansarmoede? De Minister ging daarover zelf een onderzoek doen, dat heeft hij in elk geval een aantal keren gezegd. Als het onderzoek is gebeurd, wat zijn daar dan de resultaten van. Op welke manier zal er gevolg aan worden gegeven? Ik kan mij niet inbeelden, gezien de teneur van uw verhaal, mijnheer de Minister, dat over verkeerd aangewende middelen de spons wordt geveegd.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Op het moment dat de besluiten op tafel kwamen, hebben wij de wetgeving altijd toegepast en meer dan honderd keer ingegrepen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot instelling van een Gemeentefonds — 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Het Vlaams Gemeentefonds

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Er wordt een Vlaams Gemeentefonds ingesteld. De jaarlijkse dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds wordt uitgetrokken op de begroting van het Vlaamse Gewest.

De dotatie wordt elk jaar verdeeld over alle gemeenten van het Vlaamse Gewest.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Elk jaar wordt de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds vastgesteld op een bedrag dat gelijk is aan de dotatie van het vorig jaar, aangepast met een evolutiepercentage.

Voor het jaar 1991 is de dotatie gelijk aan het gedeelte van de dotatie voor 1990, dat toevalt aan de Vlaamse gemeenten, aangepast met het in het vorige lid bedoelde evolutiepercentage.

Het evolutiepercentage wordt berekend aan de hand van de volgende formule :

$$P = I + \frac{(R - I)}{4}$$

waarin : P = het evolutiepercentage ;

I = de procentuele verhouding berekend tot op een honderdste van de eenheid, tussen het indexcijfer der consumptieprijs van de maand maart van het jaar dat het jaar van

de verdeling voorafgaat met het indexcijfer van de maand maart van het jaar daarvoor, zoals die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ;

R = het rentepeil, uitgedrukt in procenten, afgerond op een centiem. Dat percentage wordt bepaald door berekening van het rekenkundig gemiddelde van de brutorendementen, die toekomen aan de houders van de door het Rentenfonds gecontroleerde leningen met een gemiddelde resterende looptijd van vijf jaar, gedurende een periode van twaalf maanden, die afgesloten wordt op het einde van de maand maart van het jaar dat aan het jaar van de verdeling voorafgaat. De maandelijkse brutorendementspercentages worden verstrekt door het Rentenfonds.

De berekende dotatie wordt afgerond op het hogere honderduizendtal.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk II

Bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest

Artikel 4

Vanaf 1991 tot en met 1998 wordt jaarlijks een dotatie van 1.128.500.000 frank uitgetrokken op de begroting van het Vlaamse Gewest.

Door de heer Geysels werd een amendement ingediend dat de weglating van Hoofdstuk II met artikelen 4 tot 8 voorstelt.

Artikel 5

Deze dotatie wordt ieder jaar, als algemene subsidiëring van hun gewone begroting, verdeeld over de gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van die gemeenten die, ingevolge hun bijzondere situatie inzake de aanwezigheid van kansarme bevolkingsgroepen, trekkingsrechten toegekend krijgen uit een Vlaams Fonds voor de integratie van Kansarmen dat bij decreet wordt opgericht.

Voorzitter

Artikel 6

Voor de verdeling wordt de dotatie gesplitst in twee delen :

1° een gedeelte wordt verdeeld op basis van het bevolkingsaantal van iedere gemeente ;

2° het restant wordt verdeeld op basis van het fiscale onvermogen van iedere gemeente in vergelijking met de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest, waaronder de dotatie wordt verdeeld. Voor de vaststelling van het fiscaal onvermogen worden de aanvullende belasting op de personenbelasting en de onroerende voorheffing in aanmerking genomen.

Artikel 7

§ 1. Uit hoofde van de verdeling van het in artikel 6, 1°, bedoelde gedeelte, wordt aan iedere gemeente een bedrag toegekend dat wordt vastgesteld op tien frank per inwoner.

§ 2. Voor de verdeling van het restant, bedoeld in artikel 6, 2°, wordt voor iedere gemeente, het equivalent van het fiscaal onvermogen berekend. Daarvoor wordt per gemeente de opbrengst bepaald van 1 ten honderd aanvullende belasting op de personenbelasting (APB).

Alle resultaten van die berekening worden samengeteld en er wordt bepaald met hoeveel opcentiemen op onroerende voorheffing (OV) de totale opbrengst van 1 ten honderd APB overeenkomt.

Daarna wordt voor iedere gemeente per inwoner de opbrengst van 1 ten honderd APB en van het verkregen aantal opcentiemen bepaald.

De som van de opbrengst per inwoner van 1 ten honderd APB en van het ermee overeenkomend aantal OV wordt gedeeld door 2. Het aldus verkregen resultaat is het objectief belastingsvermogen per inwoner (OBV).

De gemeente die per inwoner het hoogste OBV heeft, krijgt in de verdeling 0 frank. De overige gemeenten krijgen een bedrag in het overblijvend krediet in verhouding tot het

kwadraat van de afstand van hun OBV tot het OBV van de gemeenten met het hoogste OBV.

Artikel 8

De aandelen uit deze bijzondere dotatie worden aan de gemeenten bij besluit van de Gemeenschapsminister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, toegekend.

De stemming over het behoud van Hoofdstuk II met artikelen 4 tot 8 wordt aangehouden.

Hoofdstuk III

Slotbepalingen

Artikel 9

De artikelen 75, 78, 79, 80 en 81 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976 worden, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven met ingang van de datum waarop dit decreet in werking treedt.

— *Aangenomen.*

Door de heer Geysels werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw artikel 9bis dat luidt als volgt :

„Artikel 9bis

De bedragen die in 1989 en 1990 werden uitgekeerd met toepassing van de besluiten van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 en 11 oktober 1989 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling en het gebruik van het bijzonder krediet ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van zwakke bevolkingsgroepen en die niet werden besteed overeenkomstig de bepaling van bovengenoemde besluiten, worden afgehouden van het aandeel van de gemeenten in de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds.”

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1991.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn — 340 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Ten behoeve van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn ingesteld waarvan de jaarlijkse dotatie wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

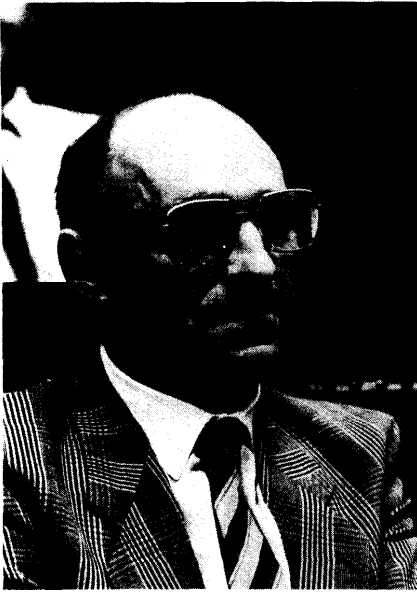
— *Aangenomen.*

Artikel 3

Elk jaar wordt de dotatie van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn vastgesteld op een bedrag dat gelijk is aan de dotatie van het vorige jaar, aangepast met een evolutiepercentage.

Voor het jaar 1991 is de dotatie gelijk aan deze voor het jaar 1990, zijnde 1.705.085 .000 frank, aangepast met het in het vorige lid bedoelde evolutiepercentage.

Voorzitter

Senator M. Capoen (VU) pleitte voor de invoering van politiek verlof voor het onderwijzend personeel

Het evolutiepercentage wordt berekend aan de hand van de volgende formule :

$$P = 1 + \frac{(R - I)}{4}$$

waarin

P = het evolutiepercentage ;

I = de procentuele verhouding berekend tot op een honderdste van de eenheid, tussen het indexcijfer der consumptieprijzen van de maand maart van het jaar dat het jaar van de verdeling voorafgaat met het indexcijfer van de maand maart van het daarvoorstaande jaar, zoals die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ;

R = het rentepeil, uitgedrukt in procenten, berekend tot op een honderdste van de eenheid. Dat percentage wordt bepaald door berekening van het rekenkundig gemiddelde van de brutorendementen, die toekomen aan de houders van de door het Rentenfonds gecontroleerde leningen met een gemiddelde resterende loop-

tijd van vijf jaar, gedurende een periode van twaalf maanden, die afgesloten wordt op het einde van de maand maart van het jaar dat het jaar van de verdeling voorafgaat. De maandelijke brutorendementspercentages worden verstrekt door het Rentenfonds.

De aldus berekende dotatie wordt afgegrond op het hogere honderdduizendtal.

- *Aangenomen.*

Artikel 4

De Executieve stelt de objectieve normen vast voor de jaarlijkse verdeling van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn onder de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van het Vlaamse Gewest.

De Executieve zal bij het vaststellen van die normen voornamelijk volgende elementen in aanmerking nemen : de voorzieningen voor bejaarden en de bijkomende sociale dienstverlening en financiële steun in het kader van de armoedebestrijding.

- *Aangenomen.*

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1991.

- *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen - 370 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het

ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis en 107quater van de Grondwet.

- *Aangenomen.*

Artikel 2

Ter ondersteuning van het lokaal beleid met betrekking tot de strijd tegen de kansarmoede wordt een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen ingesteld, hierna het Fonds genoemd, waarvan de jaarlijkse dotatie wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

- *Aangenomen.*

Artikel 3

Van het begrotingsjaar 1991 tot en met 1998 wordt voor het Fonds een gesplitst krediet in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven waarvan de vastleggingskredieten jaarlijks op 1.128.500.000 frank worden vastgesteld en telkenjare verhoogd met het eventuele saldo van het voorafgaande jaar.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Geysels dat luidt als volgt :

„Op de vierde regel het bedrag „1.128.500.000 frank” vervangen door het bedrag „2.257.000.000 frank”.

De stemmingen over artikel 3 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 4

Het Fonds wordt jaarlijks verdeeld onder bepaalde gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van die gemeenten van

Voorzitter

het Vlaamse Gewest die zich overeenkomstig de modaliteiten van dit decreet in een bijzondere situatie bevinden inzake de aanwezigheid van kansarme bevolkingsgroepen ten opzichte van andere gemeenten.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

In een bijzondere situatie als bedoeld in artikel 4 bevinden zich de gemeenten die voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° het aantal inwoners dat recht heeft op een bestaansminimum, uit te keren door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt minimaal 75, en

2° het aantal migranten die in de gemeente verblijven is in verhouding tot de bevolking, groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest, en bedraagt minimaal 75. Onder migranten wordt verstaan de buitenlanders met permanente woonplaats in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van diegenen afkomstig uit landen van de Europese Gemeenschap en uit Westeuropese landen in het algemeen, alsook van diegenen afkomstig uit landen waarvan het Bruto Nationaal Produkt per capita meer bedraagt dan 150.000 frank per jaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

De gemeenten die aan de voorwaarden van artikel 5 voldoen, krijgen gedurende twee opeenvolgende jaren een aandeel uit het Fonds. De lijst van de gemeenten wordt een eerste maal vastgesteld voor het begrotingsjaar 1991. Zij wordt om de twee jaar herzien. De lijst wordt telkens vastgesteld aan de hand van gegevens beschikbaar op 1 januari van het jaar dat aan de opstelling ervan voorafgaat.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. De jaarlijkse dotatie voor het Fonds wordt onder de in artikel 6 bedoelde gemeenten verdeeld op grond van de volgende maatstaven :

1° 30 % volgens het aantal inwoners dat recht heeft op een bestaansminimum, uit te keren door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ;

2° 30 % volgens het aantal migranten ;

3° 7,5 % volgens het aantal volledig uitkeringsgerechtigde werklozen, jonger dan 25 jaar ;

4° 7,5 % volgens het aantal volledig uitkeringsgerechtigden die langer dan één jaar werkloos zijn ;

5° 12,5 % volgens de omgekeerd evenredige opbrengst per inwoner van een percent aanvullende belasting op de personenbelasting ;

6° 12,5 % volgens de omgekeerd evenredige opbrengst per inwoner van honderd opcentiemen op de onroerende voorheffing.

Voor elk van de maatstaven worden de aandelen van de gemeenten in het Fonds berekend in verhouding tot de relatieve waarde van de maatstaf betreffende elke gemeente ten opzichte van de som van de waarden van die maatstaf betreffende alle gemeenten, bepaald bij toepassing van artikel 5.

Voor de maatstaven, vermeld in het eerste lid onder 5° en 6°, worden omgekeerd evenredige opbrengsten per inwoner van de basiseenheid vermenigvuldigd met het bevolkingsaantal van de gemeente.

§ 2. Van deze dotatie wordt 40 miljoen frank per jaar voorafgenomen voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. De Vlaamse Gemeenschapscommissie zal deze middelen besteden aan initiatieven die rechtstreeks ten goede komen aan kansarme bevolkingsgroepen en -categorieën.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

0 1. Het aandeel waarop elke ge-

meente of openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn recht heeft ingevolge de toepassing van dit decreet wordt gereserveerd in de vorm van een trekkingsrecht dat voor minstens veertig procent toekomt aan het OCMW en voor minstens veertig procent aan de gemeente. De nadere regelen worden door de Executieve bepaald.

§ 2. In afwijking van het bepaalde in § 1 kan de verdeling van het trekkingsrecht tussen de gemeente en het OCMW worden vastgesteld door een eensluidende beslissing van de gemeenteraad en de OCMW-raad.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. De gemeenten en de OCMW's van die gemeenten zijn verplicht hun aandeel te besteden aan initiatieven die rechtstreeks ten goede komen aan kansarme bevolkingsgroepen en -categorieën.

§ 2. De regelen en modaliteiten inzake de wijze van besteding en de uitoefening van de trekkingsrechten, worden nader bepaald door de Executieve.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

Het gedeelte van het aandeel dat door een gemeente binnen een termijn van drie jaar niet volledig werd opgebruikt of dat niet kon toegekend worden conform artikel 8, wordt volgens de regelen van artikel 7 verdeeld over de andere gemeenten. De Executieve kan deze termijn met maximaal een jaar verlengen.

— *Aangenomen.*

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1991.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Cortois dat luidt als volgt :

„In fine van dit artikel de volgende zinsnede en zin toevoegen

Voorzitter

„en wordt opgeheven op 31 december 1998.

De Executieve wordt belast met het nemen van de nodige maatregelen inzake de besteding van deze kredieten die op 31 december 1998 nog niet zijn opgebruikt”.

De stemmingen over artikel 11 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen en het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen.

Beide ontwerpen hebben dezelfde strekking en wij houden daarover één enkele algemene bespreking.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Eetvelt, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, hoewel de Commissie van de Vlaamse Raad hierover twee besprekingen heeft gehouden, was er een vrij grote unanimiteit omtrent deze ontwerpen van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988, houdende instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest.

Beide ontwerpen van decreet hebben tot doel het toepassingsgebied van het decreet van 30 november 1988 uit te breiden. Deze regeling is nochtans niet van toepassing op het onderwyzend personeel van de ARGO, hetgeen door sommige leden werd betreurd en opnieuw ter discussie werd gebracht. Hierbij werd gewezen op de problemen die zich telkens voordoen in functie van een goed werkende administratie en nog sterker in de onderwijssector, wanneer sommige leerkrachten dienen te worden vervangen. Men verwees ter zake vooral naar kleinere schoolgemeenschappen.

Vele vragen blijven gesteld bij de toepassing van de huidige regeling van politiek verlof, die reeds van toepassing is voor het personeel dat afhangt van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest. Men stelde vast dat voor ongeveer 50 ten honderd geen gebruik wordt gemaakt van dat politiek verlof. Dit houdt zeker verband met praktische problemen inzake uitvoering en ook met conflicten tussen de belangen van de ambtenaren en de vereisten van een goed functionerende administratie of dienst.

Het ontwerp van decreet dat voor de globale onderwijssector vóór eind 1990 — en ik zal daar later op terugkomen — aan de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd, zal hiermede rekening dienen te houden.

Tijdens de bespreking kwamen eveneens bepaalde negatieve sociale ge-

volgen, voortvloeiend uit het nemen van politiek verlof, aan bod. Verschillende leden van de Commissie uitten de wens dat daarmee bij de globale regeling rekening zou worden gehouden.

Uiteindelijk werden beide ontwerpen door de Commissie unaniem goedgekeurd. Maar, tijdens de openbare vergadering van 13 juni 1990 kwam opnieuw het probleem van het personeel, afhankelijk van ARGO, ter sprake. De vraag werd gesteld of de bepalingen inzake het nemen van politiek verlof ook op dit personeel niet van toepassing zou kunnen zijn. Deze problematiek werd terug naar de Commissie verzonden.

In de commissievergadering van 26 juni kwam het amendement van de heer Janzegers ter sprake, waarbij artikel 4 zou vervallen, zodat politiek verlof ook mogelijk wordt voor het personeel, afhankelijk van ARGO.

Zowel de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, als de Gemeenschapsminister van Onderwijs, zijn van mening dat er een'geëigende regeling inzake politiek verlof moet komen voor het onderwijs in het algemeen. Op vraag van verschillende leden gaan de Gemeenschapsministers akkoord dat deze nieuwe reglementering vóór einde 1990 bij ontwerp van decreet zal ingediend worden.

Tevens wordt tijdens dezelfde vergadering door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend dat het niet-toepassingsveld van het voorliggend ontwerp-decreet nog beter omschrijft, luidende : „Dit decreet is niet van toepassing op het personeel van de onderwijsinstellingen en de psyche-medisch-sociale centra van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs”.

Met eenparigheid wordt het amendement van de heer Janzegers verworpen en het amendement van de Vlaamse Executieve en het geamendeerde ontwerp van decreet aangenomen, wachtende op het voorstel dat beide Ministers zullen indienen en dat vóór het einde van dit jaar zal worden besproken, zowel in de Commissie als in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik heb gevraagd even tussen beide te komen in dit debat om een verklaring af te leggen, inhakend op wat de verslaggever in zijn uitmuntend en overzichtelijk verslag heeft aangehaald, met name dat het de bedoeling is van collega Coens en mezelf om vóór het einde van het jaar een ontwerp van decreet in te dienen.

Ik wens deze verklaring af te leggen naar aanleiding van het amendement van de heer Janzegers, ingaande op de door hem aangekaarte problematiek en de problematiek uitbreidend tot het geheel van het onderwijs, niet alleen tot ARGO, maar ook tot het gesubsidieerd onderwijs, hetzij het vrij gesubsidieerd onderwijs of het officieel gesubsidieerd onderwijs. Dit is ter zake onbelangrijk.

Voor de uitbreiding tot het geheel van het onderwijs, zal een specifiek ontwerp van decreet vóór het einde van het jaar bij de Raad worden ingediend. Het gaat om een specifiek decreet omdat zich in het onderwijs specifieke situaties voordoen qua uurroosters en bijvoorbeeld inzake de letterlijke toepassing van wat hierin werd gesteld, met name dat een gemeenteraadslid van een gemeente met 10.001 inwoners een politiek verlof van één dag per maand zou mogen nemen. Wanneer dit decreet wordt toegepast op het onderwijs zou dit aanleiding kunnen geven tot eigenaardige situaties. Gezien de specifieke toestand van het onderwijs willen wij deze problematiek in zijn geheel opvangen.

Ten gronde — en daarom leg ik deze verklaring af — zijn wij het eens met u, in die zin dat het niet kan of niet zou mogen kunnen dat het probleem nu gedeeltelijk wordt geregeld, dus alleen voor de gemeentelijke en provinciale mandaten en dat het onderwijs niet in aanmerking zou komen. Ik moet er meteen aan toevoegen dat inzake een ander deel van het probleem, namelijk de vraag of de nationale of de gewestelijke mandaten over een korte periode kunnen worden opgenomen door een leerkracht,

door deze Raad geen oplossing kan worden geboden vermits in dit geval de nationale wetgever nog steeds bevoegd is.

Wat meer specifiek uw amendement betreft, zullen wij dit probleem breder opvangen dan de ARGO, in een ontwerp van decreet dat wij namens de Executieve bij deze Raad nog vóór het einde van het jaar zullen indienen.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, graag had ik vernomen van de Minister of de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve geen maatregelen kunnen treffen. Inderdaad, dit komt mij vreemd voor. Sinds de laatste grondwetsherziening zijn de Gemeenschappen bevoegd voor het onderwijs. Ik begrijp niet waarom deze regeling inzake politiek verlof niet zou kunnen worden uitgebreid tot het nationaal mandaat. Deze discriminatie sleept reeds veel te lang aan. Inderdaad, toen ik in 1977 voor de eerste maal in de Senaat werd verkozen, werd ik ook met dit probleem geconfronteerd en op dat ogenblik waren reeds verschillende voorstellen geformuleerd. Er werden heel wat besprekingen gevoerd die steeds opnieuw werden doorkruist door regeringscrisisen en andere zaken.

Het laatste argument was dat het om een gemeenschapsmaterie ging. Vandaar onze redenering dat deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad en geen nationale materie is.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het verwondert mij en ook collega Capoen dat de Minister plots een onderscheid maakt. Die twee ontwerpen van decreet hebben vooral betrekking op het politiek verlof voor mensen, die een gemeentelijk of provinciaal mandaat waarnemen. Voor ons was dat ook de gelegenheid om het probleem van het politiek verlof aan te pakken.

Minister L. Van den Bossche : Juridisch gezien denk ik wel dat wij op dit ogenblik voor het onderwijs de

problematiek bij decreet zouden kunnen regelen voor een nationaal mandaat. Ik denk dat dan opnieuw een probleem van discriminatie zal ontstaan ten opzichte van de ambtenarij. Zolang het koninklijk besluit tot vastlegging van de algemene lijnen in verband met het openbaar ambt ter uitvoering van artikel 87, paragraaf 4, van de bijzondere wet niet is genomen, kan men dat in elk geval op heden nog niet voor de ambtenarij doen. Dat zou dan betekenen dat de Raad een keuze maakt het wel te doen voor het onderwijs, maar niet voor de ambtenarij, omdat hij daartoe tot op heden geen bevoegdheid heeft. Of hij daartoe de bevoegdheid zal hebben zal afhangen van de inhoud van het fameuze koninklijk besluit dat moet worden genomen ter uitvoering van artikel 87, paragraaf 4, maar voor onderwijs denk ik dat het nu al kan. Op dat punt heeft u gelijk.

De heer G. Janzegers : In de teksten van het ontwerp zijn een paar punten mij bijzonder opgevallen, zoals dat bijvoorbeeld in verband met de „repressieve” vakbonden.

Minister L. Van den Bossche : Dat is een Fehlleistung.

De heer G. Janzegers : Misschien dat de taaltuinier van de Vlaamse Raad of van de Raad van State met syndicaal verlof was.

Het feit dat dit ontwerp voor de mensen, van de Vlaamse Gemeenschap een uitzondering maakt voor het onderwijzend personeel van de ARGO vind ik erg. Immers, aldus maakt men opnieuw een uitzondering en laat men in feite een kans voorbijgaan om het probleem van het politiek verlof zo grondig mogelijk op te lossen. Dit probleem sleept al gedurende 20 jaar aan. Collega's Swinnen en De Belder uit de Senaat hebben alle in het verleden ingediende voorstellen dienaangaande verzameld in een 20 centimeter dikke bundel.

Daarenboven voelen vooral de leerkrachten uit het vroegere rijksonderwijs, nu gemeenschapsonderwijs, zich gediscrimineerd ten opzichte van de leerkrachten uit het provinciaal en vrij onderwijs en de professoren van de rijksuniversiteiten omdat ze van

Janzegers

ambtswege worden ontslagen bij het aanvaarden van een politiek mandaat. In de regeringsverklaring wordt beloofd dat deze discriminatie ongedaan zal worden gemaakt. Met de staats hervorming — zoals de heer Capoen daarnet heeft onderstreept — vallen deze leerkrachten nu onder de ARGO en is de Vlaamse Raad dus bevoegd om — en ook moreel verplicht — het nodige ter zake te doen.

Ik had ook wat vragen bij het afbouwen van de detacheringen. Volgens de commentaar zouden deze enorme organisatorische moeilijkheden met zich brengen. De vraag kan worden gesteld in welke mate een afbouw geen bedreiging vormt voor het jeugd- en sociaal-cultureel vormingswerk.

Is het niet zo dat sommige detacheringen en ook verlopen om een politiek mandaat uit te oefenen de betrokken leerkracht de kans geeft een maatschappelijk nuttige rol te spelen en hierdoor een ervaring op te doen die de leerlingen van de school en de school zelf waarmee hij verbonden is en blijft, ten goede kan komen ?

Ik ben dan ook niet zo gelukkig met de tendens om die terbeschikkingstelling af te bouwen omdat die het onderwijs nodeloos zouden belasten en de organisatie ervan bemoeilijken. Objectief gesproken kan dat zo lijken, maar onderwijs is nog meer dan de vooraf geplande overdracht van een bepaalde leerstof uit een handboek. Leerkrachten met een brede maatschappelijke en culturele ervaring, die bijvoorbeeld het gevolg kan zijn van een bepaald engagement binnen het kader van een terbeschikkingstelling, kunnen hun leerlingen een niet-schoolse maar toch nuttige kennis meegeven.

Fundamenteel moeten in een democratisch bestel alle burgers kunnen beschikken over het actief en passief kiesrecht zonder enige nadelige weerslag op hun later professioneel, financieel en sociaal leven. In heel wat landen, onder meer in Denemarken, Nederland, Bondsrepubliek en zelfs Italië is dat zo. Actief de democratie beleven door de gemeenschap

te dienen via een politiek mandaat wordt daar beloofd.

Collega Hans De Belder uit de Senaat wist me te vertellen dat diplomaten in Italië die een politiek mandaat uitoefenen, beloofd worden : wanneer ze opnieuw hun vroeger werk opnemen krijgen ze een bijkomende anciënniteit. Het systeem zoals wij dat kennen ingevolge de wet van 6 augustus 1931 wordt in vele landen als belachelijk en ondemocratisch bestempeld.

Uit een schriftelijke vraag van kamerlid Laridon, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 26 juni 1990 blijkt dat de toepassing van diezelfde wet van 6 augustus 1931, houdende de vaststelling van onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de Ministers en Ministers van Staat, alsmede de leden van de Wetgevende Kamers, niet op een algemeen vlak is geregeld en in principe afhangt van de administratieve toestand waarin de betrokken ambtenaren zich bevinden. Tot welke toestanden dit leidt zien wij bij de diverse categorieën van mensen die daarmee problemen hebben. In dit land worden sommigen met een weliswaar eervol ontslag gestraft. Vandaar dat we de schrapping van die uitzondering voorstellen via het amendement dat we hebben ingediend.

Op 13 juni 1990 vroeg Gemeenschapsminister Van den Bossche de verzending van het ontwerp en het ingediende amendement naar de Commissie voor een nieuwe bespreking .

Ik verontschuldig me voor mijn afwezigheid in de vergadering van de Commissie op 26 juni 1990. Ik was toen in Roemenië ingevolge een reeds lang vastgelegde afspraak, waarvan ik de Voorzitter van de Vlaamse Raad vooraf heb verwittigd.

Van collega's die wel aanwezig waren en uit het verslag verneem ik dat de Gemeenschapsminister van Onderwijs en van Binnenlandse Aangelegenheden zich voorgenomen hebben werk te maken van dit probleem. Het is een probleem dat parlementairen uit alle partijen aanbelangt. Ik wens ook nog te benadrukken dat de collega's die met deze problemen te ma-

ken hebben in het verleden steeds een zekere schroom aan de dag hebben gelegd om deze problematiek aan te kaarten : we worden geacht de natie in het wetgevend werk te vertegenwoordigen en niet onze persoonlijke belangen, hoezeer deze ook gerechtvaardigd zijn.

Ik vraag dan ook met aandrang dat het probleem van het politieke verloop voor alle mensen in openbare dienst zo snel mogelijk zal worden geregeld in een zin waarbij elke burger vrij en zonder enige nadelige weerslag op zijn persoonlijk leven, kan gebruik maken van zijn democratische rechten waaronder het actief en het passief kiesrecht.

Ik ben gevoelig voor de plechtige belofte die de Minister hier, ook namens zijn collega van Onderwijs heeft gedaan. Ik wil dan ook een gebaar stellen en wij zijn bereid om ons amendement in te trekken.

Uit ervaring weet ik dat wij voorzichtig moeten zijn met beloften van de uitvoerende macht. Er is natuurlijk ook nog de Vlaamse Raad die er ook over moet waken dat de beloften van vóór het reces niet na het reces worden vergeten.

Mijnheer de Minister, gelden de beloften die u gedaan hebt voor alle ambtenaren in openbare dienst, dus ook voor de ambtenaren van het vroegere rijksonderwijs, nu het gemeenschapsonderwijs ?

De Voorzitter : De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer R. Vanlerberghe : Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wens ik iedereen te feliciteren die heeft meegewerkt aan de nuttige doorlichting van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verloop voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest afhangen. Ik denk aan de Minister en zijn medewerkers, aan de Voorzitter en commissieleden van de Commissie van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en aan collega Van Eetvelt, rapporteur van dit ontwerp.

Vanlerberghe

Dit ontwerp van decreet wil het toepassingsgebied van het decreet van 30 november 1988 verruimen tot alle openbare instellingen en publiekrechtelijk verenigingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest. Niettegenstaande van de mogelijkheid tot politiek verlof maar gedeeltelijk gebruik werd gemaakt, is de voorgelegde uitbreiding nodig geworden.

Daarom wordt de nochtans uitgebreide doch te limitatief geworden lijst in de wet van 16 maart 1954 vervangen door een meer algemene omschrijving, zodat ook andere openbare instellingen onder het toepassingsgebied vallen. De SP ziet hierin een sociale vooruitgang en zal meteen de secundaire gevolgen, meestal op sociaal vlak, op de voet volgen. Bij het nemen van politiek verlof dient immers de grootste zekerheid inzake het beklede ambt gewaarborgd te blijven. Aangezien het ambt niet kan worden ingenomen kan de situatie niet wijzigen. Bij het beëindigen van het politiek verlof komt de titularis in principe, maar daarom niet automatisch, op dezelfde plaats terug. Personeelswijzigingen zijn immers steeds mogelijk waarbij opgelegde mobiliteit niet is uitgesloten. Ook eventuele bevorderingskansen dienen bewaard te blijven. Het is ondenkbaar dat de tijd van nuttige ervaring zou worden verminderd met de periode van het politiek verlof. In dit verband wachten wij met belangstelling op het koninklijk besluit van de nationale Minister van Openbaar ambt en op initiatieven van andere bevoegde Ministers. Dat het onderwijzend personeel van de ARGO niet onder toepassing van het artikel 4 valt kunnen we alleen maar toejuichen. Dat is niet het geval met de ongeveer 500 personeelsleden van de ARGO, doch wel met de ongeveer 30.000 leden van het onderwijzend personeel. Het tegenovergestelde zou enorme organisatorische moeilijkheden met zich brengen.

Na 37 jaar dienst in het onderwijs moet ik inderdaad getuigen dat een stoker meestal moeilijker te vervangen is dan een directeur en dat een speciale leerkracht die tewerksteld is

in twee of meer inrichtingen praktisch niet te vervangen is. De toezichten en dagelijks onevenwichtige lesroosters doen de spanning tussen de belangen van het personeel en een goed functionerende school toenemen. Dat alles is de moeite waard om een afzonderlijk decreet voor al het personeel te realiseren, niet alleen voor de ARGO maar voor alle personeel van alle onderwijsinstellingen, alle officieel gesubsidieerde en vrije inrichtingen inbegrepen. De SP zal de situatie op de voet volgen.

Het voorgelegde decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die zowel van de Vlaamse Gemeenschap als van het Vlaamse Gewest afhangen zal de SP graag goedkeuren aangezien de noodzakelijke verruiming wordt bereikt. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik kan uitermate kort zijn.

Ten eerste, de bekommernis van de heer Janzegers is de onze en werd verwoord in het politieke akkoord dat deze meerderheidsvorming voorafging. Het is wel degelijk de bedoeling — het kan alleen de democratie ten goede komen — het politiek verlof maximaal uit te bouwen teneinde aan een maximaal aantal personen op alle echelons de kans te bieden een politiek mandaat uit te oefenen en hen tevens de kans te geven om bij de beëindiging van het politiek mandaat hun ambt opnieuw op te nemen. In het najaar zal inzake onderwijs een ontwerp worden ingediend waarbij een politieke keuze zal moeten gemaakt worden over het feit of het nationale mandaat daarin wordt begrepen of niet. Het is wel zo — op juridisch vlak kan ik u volgen — dat op dit ogenblik wij de bevoegdheid hebben om het onderwijs bij decreet te regelen.

Of dit al dan niet in het decreet zal worden opgenomen moet nog poli-

tiek worden afgewogen. Het geldt ook tot de technische mogelijkheden om eenzelfde beweging te doen voor de ambtenarij. Als het mogelijk is dit in eenzelfde beweging te doen voor de ambtenaren van parastatele instellingen van openbaar nut, mag er niet aan worden getwijfeld dat het decreet ook voor het nationale mandaat de nodige maatregelen zal treffen. Indien dit niet zou kunnen, moeten wij politiek afwegen of wij dit reeds zullen doen voor het onderwijzend personeel en daardoor als het ware een stap vooruit zetten en voorlopig de ambtenaren op dat vlak niet meenemen. Persoonlijk ben ik geneigd er positief op te antwoorden, maar er werden nog geen besprekingen over gevoerd. Het kan een signaal zijn in zoverre dat het ons kan sterken in de discussie omtrent het openbaar ambt.

Ik maak nog heel kort een tweede opmerking in verband met detachering. Het is niet de bedoeling detachering onmogelijk te maken, maar wel wil ik de aandacht van de Raad er op vestigen dat detachering, niet alleen in het onderwijs, maar ook in het openbaar ambt, problemen met zich kan brengen in kleinere diensten of in diensten waarin de persoon in kwestie een specifieke taak vervulde. Detachering kan dan enorm verwarrend werken. U hebt gelijk dat detacheren bij de reïntegratie van de gedetacheerde een verrijking kan zijn. Anderzijds moeten wij er ook voor zorgen dat het geheel goed blijft functioneren. Ik benadruk dat het niet de bedoeling is detachering onmogelijk te maken maar wel om twee, op het eerste gezicht tegenstrijdige, elementen te verzoenen, zodat detacheren kan en de betrokken diensten efficiënt blijven functioneren. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik dring er toch op aan de mogelijkheid van detachering niet te beperken tot ambtenaren. Eigenlijk zou alles het best tegelijk worden geregeld, aangezien er anders een discriminatie blijft bestaan, maar in dat geval zou alles op de lange baan worden geschoven. Over tien jaar zou een collega dan

Capoen

opnieuw hetzelfde probleem kunnen aanklaarten. Ik dring dus aan op een globale oplossing, misschien in het globale kader van de mobiliteit van de ambtenaren. Naar mijn mening moet een leerkracht bij het vrijwillig of onvrijwillig beëindigen van zijn politiek mandaat niet noodzakelijk aanspraak kunnen maken op dezelfde job. Het zou mogelijk moeten zijn dat hij of zij in het kader van de mobiliteit een evenwaardige functie krijgt. Ik dring er op aan niet te lang te wachten, maar onmiddellijk na het reces een voorstel ter zake bij de Raad in te dienen. Ik vrees dat anders, wanneer de betrokken leerkrachten met dit decreet naar het Arbitragehof trekken, u tegenwind zou krijgen. Enige spoed is dus zeker gewenst.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik sluit mij volledig aan bij wat collega Capoen heeft gezegd. Ik dank de Minister voor zijn antwoord. Wij zullen ons amendement intrekken en de twee ontwerpen goedkeuren.

Wel wil ik even reageren op wat collega Vanlerberghe heeft gezegd. Het betreft in feite een fundamenteel probleem. Wanneer men spreekt over democratie en democratische rechten dan kan men dat niet koppelen aan bepaalde categorieën van personen. Trouwens, ik begrijp uw bewering niet dat er moeilijkheden zouden rijzen voor personen uit het gemeenschaps- en rijksonderwijs en dit terwijl er blijkbaar geen problemen bestaan voor mensen uit het vrij onderwijs, het provinciaal onderwijs of uit de universiteiten.

Die leerkrachten kennen blijkbaar het probleem van het politiek verlof niet. Ook mag men niet veralgemenen. Als u het heeft over 30.000 leerkrachten en directeurs, dan vraag ik mij af hoeveel er ooit een nationaal mandaat kunnen bekleden.

Zoals de Minister heeft gezegd bestaan er inderdaad problemen inzake de detachering en er dient daarvoor

een oplossing gezocht. Een democratie is geen gemakkelijke zaak. Wanneer wij de democratie willen verfijnen, dan betekent het ook dat er bijkomende problemen zijn en die moeten worden opgelost.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, beide collega's spraken wijze woorden.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Nee)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Het opschrift van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen, wordt vervangen door het volgende opschrift :

„Decreet tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen”.

— Aangenomen.

Artikel 3

Artikel 2, § 1, 1° lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. De personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en van elke andere rechtspersoon van publiek recht die is opgericht door of krachtens een decreet, hebben op voorwaarde dat ze een voltijds ambt uitoefenen, volgens de hierna bepaalde regelen recht op politiek verlof voor het uitoefenen van een politiek mandaat of een ambt dat ermee gelijkgesteld kan worden.”

— Aangenomen.

Artikel 4

Aan artikel 2, § 1, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

„Dit decreet is niet van toepassing op het personeel van de onderwijsinstellingen en de psyche-medisch-sociale centra van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.”

— Aangenomen.

Artikel 5

In artikel 8 van hetzelfde decreet

Voorzitter

worden de woorden „van de instellingen van openbaar nut” geschrapt.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen — 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegen-

heid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Het opschrift van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen, wordt vervangen door het volgende opschrift :

„Decreet tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van het Vlaamse Gewest afhangen”.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 2, § 1, 1° lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. De personeelsleden van openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die afhangen van het Vlaamse Gewest en van elke andere rechtspersoon van publiek recht die is opgericht door of krachtens een decreet, hebben op voorwaarde dat ze een voltijds ambt uitoefenen, volgens de hierna bepaalde regelen recht op politiek verlof voor het uit-

oefenen van een politiek mandaat of een ambt dat ermee gelijkgesteld kan worden.”

— *Aangenomen.*

Artikel 4

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de woorden „van de instellingen van openbaar nut” geschrapt.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 20.10 uur.*
